

Even Achteruit Kijken (vanaf 1987)

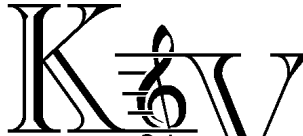
Opggericht: 1 oktober 1897
Koninklijk goedgekeurd: 31 maart 1969
Beschermerheer: de Edellachtbare Heer
H. Hoekstra
Lid van: Algemene Nederlandse
Unie van Muziekverenigingen

Opggericht: 1 oktober 1897
Koninklijk goedgekeurd: 31 maart 1969
Beschermerheer: de Edellachtbare Heer
dr. L. van Leeuwen
Lid van: Algemene Nederlandse
Unie van Muziekverenigingen

Postbus 7242
2701 AE Zoetermeer
Postbanknummer 3614813

K **V**
Zoetermeer

Inhoudsopgave

<u>Hoofdstuk</u>	<u>Bladzijde</u>
Inhoudsopgave	1
Inleiding	2
1986	3
1987	4
1988	7
1989	11
1990	17
1991	23
1992	29
1993	34
1994	39
1995	45
1996	50
1997	56
1998	62
1999	67
2000	71
2001	76
2002	80
2003	84
2004	88
2005	92
2006	96
2007	99
2008	102
2009	106
2010	110

Inleiding

De titel van dit stuk zal voor veel lezers bekend voorkomen. Wim Woldendorp, die in 2002 is overleden, schreef jarenlang voor elk uitgave van de Orpheus een stukje onder deze titel. Al deze stukjes heb ik in het voorjaar van 2009 bij elkaar gevoegd en er één verhaal van gemaakt. Naar aanleiding daarvan hebben diverse mensen tegen mij gezegd “Eigenlijk moet je nu ook verder schrijven”. Bij deze ga ik die uitdaging aan. De lezer moet het mij vergeven als ik meer over de fanfare schrijf dan over de andere afdelingen. Als lid van de fanfare herinner ik mij daar het meest over.

Overigens, de bovenste twee logo's op titel pagina zijn niet hetzelfde. Ze hebben een andere beschermheer (Hoekstra voor de bovenste en van Leeuwen voor de tweede).

Christine Derksen
Oktober 2009

1986

Dhr. Woldendorp was toen hij in 2002 overleed begonnen het jaar 1987 te beschrijven. Ik zal daarom beginnen in 1987. Voordat ik aan 1987 begin wil ik nog even stilstaan bij een gebeurtenis uit 1986 die niet eerder ter sprake is gekomen, namelijk het carnavalsoptreden op 9 februari 1986 in Wuppertal, Duitsland. Leden die er bij waren weten ongetwijfeld meteen waar ik het over heb. Ja, dat optreden. “Hét” beruchte carnavalsoptreden in Duitsland. In die tijd (tot medio 1996) verzorgde K&V nog “ouderwetse” marsoptredens: majorettes voorop, gevolgd door de drumband en daarachter de fanfare. Op die bewuste zondag stonden de bussen ‘s ochtends vroeg klaar op het parkeerterrein aan de Osylaan (ons verenigingsgebouw was toen nog in de Dorpsstraat naast de oude muziekschool dat nu een eetcafé is). We reisden af naar Wuppertal waar we deel zouden nemen aan een carnavals optocht.

Het was in Wuppertal redelijk zonnig, en droog. Helaas stond het kwik, in mijn herinnering, op -11°C graden. In de overlevering was het kouder, -15°C . Hoe dan ook, het was BERE koud. Het nieuwe, mooie (overigens is/was niet iedereen het wat dat betreft met mij eens; sommige mensen vonden het een vreselijk uniform) en warme zwarte uniform hielp daar weinig tegen. Onze majorettes hebben het optreden in hun trainingspak gelopen; in het gewone pakje zou gekkenwerk zijn geweest. Kennelijk hadden andere verenigingen die meeliepen wel hun majorettes in het gewone pakje laten lopen, met alle gevolgen van dien. Bij K&V hadden we “slechts” twee uitvallers. Eén daarvan kan ik me herinneren, Berry Andriessen, ik weet niet meer wie de ander was. De drumband heeft tijdens dat optreden heldendaden verricht. Van de fanfare viel namelijk weinig te verwachten: alles was vast gevoren. Ik herinner me dat mijn eerste ventiel omlaag was vast gevoren en de tweede en derde ventielen omhoog waren vast gevoren. Dat is lastig marsen spelen. Elke keer dat je een F, Bes of D tegenkomt blaas je een noot. Oh ja: Waarom zit er bij sousafoons tijdens marsoptredens meestal een netje voor de beker gespannen? Om te voorkomen dat mensen ze als “blikvanger” gebruiken. Zeker tijdens carnavals optredens een risico.

1987

Het jaar 1987. Op 1 januari deed secretaris André v.d. Wiel aan de ANUM, de overkoepelende organisatie waar wij lid van waren, opgave van het aantal leden in elke afdeling: Fanfare: 47; Drumband: 13; Majorettes: 15; Minirettes: 11; Fanfare Leerlingen: 15; Drumband Leerlingen: 8; Majorette Leerlingen: 2.

Op 21 maart 1987 waren er muziekexamens in Bergschenhoek, met veel deelnemers (en geslaagden) van K&V.

Voor het A-diploma: Arjan de Ruiters, Elles de Ruiters, Otto de Ruiters, Inge Raadschelders, Nathalie van Doessum, Martijn Rijven, Louw Striker, Edwin Hoeksema, Fred Krullaars, Joost Pronk v. Hoogeveen, Suzanne Janse, Arthur v.d. Gaag, Ap de Ruiters en Henk v. Ewijk.

Voor het B-diploma: Sander Bodewitz, Rogier Bosman. Voor het C-diploma: Serge Bosman.

Er waren ook een aantal mensen die meteen maar het A en B diploma tegelijk deden: Ellen Raadschelders, Marja Kreike en Alexander Muilwijk.

De Algemene Leden Vergadering werd gehouden op 23 maart. Tijdens die ALV heeft Addie Zwakhals de voorzittershamer overgedragen aan Henk van Ewijk. Secretaris bleef André v.d. Wiel en penningmeester Jos Raadschelders.

Uiteraard is K&V op Koninginnedag 1987 druk in de weer geweest. Na het gebruikelijke vlaghijsen werd er een optreden verzorgd in Benthuizen, gevolgd door een optreden in het Stadshart en 's avonds namen we deel aan een taptoe in Amstelveen. Voor die taptoe hadden we hard geoefend in het van Tuyl park. De rondjes die we daar hebben gelopen hebben ons geen windeieren gelegd. Ik lees in de Orpheus, jaargang 18 nummer 3: "Zingend gingen we

Koninginnedag optreden in Stadshart. In rijen, looprichting, links naar rechts: André v.d. Wiel, Ellen Andriessen, Joost Pronk v. Hoogeveen, Wim Woldendorp. Rij daarachter: eerste drie niet zichtbaar, dan Ellen Raadschelders. Drumband: Bram Smithuis, Ger v.d. Heiden, Edward de Lijster, Klaasjan de Vries. Rij daarachter: mogelijk Ronald Muilwijk. Rij daarachter: Ben ter Horst, Jolanda v. Ewijk, Louisa Winterink, Alexander Muilwijk. Drumband: Frits Groeneveld, Eric Keyzer. Rij daarachter: Ton Beckers, Hilda Koek, Andries Derksen. Rij daarachter: (Niet zichtbaar: Otto de Ruiters, Arjan de Ruiters), dan Addie Zwakhals, Ap de Ruiters. Achterste rij: (Niet zichtbaar: Dorus Winterink, Jaap Koek), Henk v. Ewijk, Jos Raadschelders.

met de bus terug”. Zelf kan ik me dat zingen niet herinneren, maar wel dat het een leuke taptoe was.

In 1987 is nieuw leven geblazen in het jeugdmuziekweekend. Kennelijk had dat drie jaar stil gelegen, maar is het van 5-8 juni 1987 als vanouds in Elst gehouden. Dirigenten waren Clemens v.d. Spek en Kees Vlak.

Verder schrijft secretaris André v.d. Wiel in “Top Secretariaat”: “Terwijl ik bezig ben met dit stukje stromen de successen van onze majoretten groepen binnen. De B-groep onder leiding van Astrid [Hermes] is NEDERLANDS KAMPIOEN in de 3e divisie. Een voorspelbaar resultaat. Een dag daarna echter, uitkomende in de 2e divisie wordt dan nog even een eerste prijs behaald met promotie naar de 1^e divisie. Een fantastisch resultaat dankzij jullie inzet en de goede instructie. Voor de A-groep was het spannend om te zien of de Ere-divisie nog wel haalbaar was. Resultaat in Poeldijk, een dikke eerste prijs in deze Ere-divisie.”

Twee zaken hebben in dat jaar veel tijd van het bestuur gevegd, een leuke en een minder leuke. Erg leuk natuurlijk was het feit dat K&V in 1987 90 jaar bestond. Daar is uitgebreid bij stil gestaan, o.a. in de vorm van het boekje “90 jaar K&V” en een jubileum uitvoering op 3 oktober in de aula van het Erasmus College. De lezer moet mij verontschuldigen, ik kan me van die jubileum uitvoering niets herinneren, en kan in het secretariaatsarchief daar ook weinig over terug vinden.

Wel veel daarentegen is in dat secretariaatsarchief terug te vinden over de minder leuke gebeurtenis in 1987: de gedwongen verhuizing uit ons verenigingsgebouw “Orpheus” aan de Dorpsstraat 114a naar de PWA hal in het Stadshart. Het bestuur heeft het er erg druk mee gehad.

Eind 1986 is door de gemeente geopperd om zowel Kunst & Vriendschap als Harpe Davids te verhuizen naar de PWA. Kennelijk had de (zoals uit de geschiedenis van Wim Woldendorp blijkt, door K&V opgerichte) muziekschool haar oog laten vallen op “onze” naastgelegen verenigingsruimte. In een schrijven van december 1986 meldde de gemeente: “wij willen met jullie eens bekijken of de zaal in het PWA-centrum voor jullie een geschikte ruimte is – zo nee, dan houdt het over”. Op 14 december 1986 liet het bestuur van K&V schriftelijk de gemeente weten niets te voelen voor deze verhuizing. Echter, begin februari 1987 bleek uit brieven van de gemeente aan K&V dat het in feite al een uitgemaakte zaak te was. Het hevige verzet van K&V tegen de plannen heeft niet mogen baten. Het verslag van de bestuursvergadering van februari 1987 vermeldt: “Nu de kaarten zo duidelijk liggen moeten we trachten zoveel mogelijk uit de onderhandelingen met de stichting PWA te slepen”.

De door de jaren heen van tijd tot tijd minder dan harmonieuze relatie tussen Kunst en Vriendschap en Harpe Davids kwam tijdens deze onderhandelingen ook naar voren. Om een lang verhaal kort te maken, dankzij onze toenmalige beschermheer, burgemeester Hoekstra, zijn beide verenigingen rond november 1987 passend gehuisvest in de PWA. Daartoe is een gedeelte van de PWA hal verbouwd om het geschikt te maken voor de muziekverenigingen. Overigens blijkt uit het secretariaatsarchief dat het bestuur van K&V zich met een vooruitziende blik zorgen maakte over wat er zou gebeuren indien de huur van de PWA aangepast zou worden aan “voor zulke ruimten gangbare prijzen”.

Mijn eigen herinnering aan de verhuizing is dat de PWA hal weliswaar meer ruimte bood dan “de oude Orpheus”, maar dat de sfeer van die “oude Orpheus” aan de Dorpsstraat in de PWA

ruimschoots ontbrak. En dat de PWA overigens geen ramen had en daarom tamelijk donker was. Markant is trouwens dat die PWA hal ondertussen gesloopt is, maar dat de Orpheus nog steeds bestaat. Deze is weliswaar ingebouwd en van de voorkant niet meer bereikbaar, maar als je vanaf de Osyiaan langs de oude muziekschool (die niet meer in dat gebouw zit) naar de Dorpsstraat loopt, kun je het links vanaf de achterkant nog zien.

Verhuizing uit de Orpheus naar de (oude) PWA

Afsluitend nog even een korte revue van enkele andere optredens in 1987: 12 maart, aubade voor het huwelijk van toenmalig lid Simon Hess. 26 Maart een lampionnoptocht voor de Prins Mauritschool aan de Forelsloot. Op 4 mei uiteraard dodenherdenking. Op 12 mei een marsoptreden bij psychiatrisch centrum Schakenbosch (dat waren trouwens altijd leuke optredens). 20 Mei avondvierdaagse in Benthuizen. Op 20 juni waren we kennelijk op de markt in Gouda (kan ik mij niet herinneren, waarschijnlijk omdat ik in die tijd op zaterdag werkte). Concerten in het Stadshart deden we toen ook al, deze keer op 1 juli. Op 22 augustus waren we weer in Benthuizen voor de braderie. De taptoe Zoetermeer was op 12 september. Een bruiloft op 17 september. Het eerder genoemde jubileumconcert op 3 oktober, gevolgd door een receptie op 17 oktober. Kortom: we hadden het druk.

Jubileumconcert, 3 oktober 1987 in de aula van het Erasmus college.

1988

Gewoontegetrouw deed secretaris André v.d. Wiel op 1 januari 1988 aan de ANUM een opgave van het aantal leden dat onze vereniging telde. Fanfare: 52; Drumband: 12; Majorettes: 15; Minirettes: 15; Fanfare-leerlingen: 19; Drumband-leerlingen: 12; Majorette-leerlingen: 4.

De jaarlijkse Algemene Leden Vergadering is gehouden op 21 maart in de nieuwe ruimte in de PWA in het Stadshart. Tijdens die vergadering heeft André v.d. Wiel het bestuur verlaten en het secretariaat overgedragen aan Gert v.d. Burg. Overigens lees ik in ons verenigingsblad Orpheus (jaargang 19 nummer 2) dat het woord “algemene” in “algemene leden vergadering” wellicht achterwege gelaten had kunnen worden gezien de magere opkomst.

Een paar dagen later, op zaterdagavond 26 maart, was in dezelfde PWA hal als waar onze verenigingsruimte nu was, de Pro Patriade. Altijd makkelijk natuurlijk, zo lekker dicht bij huis. Ik lees dat wij werden aangekondigd als “Zoetermeers oudste en grootste muziekvereniging, Kracht en Vriendschap”. Ondanks de verspreking terecht, gezien de leden opgave die André in januari had gedaan. Het optreden is echter uitgevoerd door slechts 20 fanfareleden en 8 drumbandleden. Een fenomeen dat ons in die tijd in toenemende mate parten speelde en wellicht ook één van de redenen was om enige jaren later te besluiten geen marsoptredens meer te doen.

Het grote optreden van 1988 was het galaconcert met het Westlands Mannenkoor op 9 april in de St. Jacob's (“Grote”) Kerk in Den Haag. In het programma hebben K&V en het Westlands Mannenkoor in blokjes afwisselend nummers ten gehore gebracht, en voor de pauze en als slotstuk gezamenlijke nummers (respectievelijk “Am Himmel Glänzen Tausend Sterne” en “Domine Salvum Fac”). Voor die gezamenlijke werken moest uiteraard geoefend worden. Ik kan me herinneren dat we daarvoor tenminste één keer naar het westland zijn geweest om daar onder leiding van de dirigent van het Westlands Mannenkoor, Piet Struijk, te repeteren. Acoustici mogen me een keer uitleggen waarom, maar het blijkt dat het volume van een koor niet in dezelfde mate toeneemt met meerdere leden als bij een fanfare het geval is. Kortom, een zeer kleine groep blazers kan een koor gemakkelijk overblazen. Zelf moet ik bekennen enige irritatie te hebben gevoeld doordat Piet Struijk ons telkenmale maande zachter te spelen dan pianissimo.

Het concert zelf was fantastisch. K&V beet de (of zoals je vaak ook ziet: “het”; schijnt allebei goed te zijn) spits af. Na een openingswoord door voorzitter Henk van Ewijk speelden wij achtereenvolgens Suite van Seegers, Cornet Carillon en, in een geweldig arrangement van dirigent Clemens v.d. Spek, Jupiter. In ons blok na de pauze brachten wij Music (ook een arrangement Clemens v.d. Spek), Anitra's Dance en Little Prelude ten gehore.

Wel moesten we even wennen aan de acoustiek in de Grote Kerk. Er zit namelijk een galm in van een paar seconden. Dit is goed te horen in de opname die van dat concert is gemaakt (navraag bij mij, Christine Derksen). Ben ter Horst had zijn cassettedek en microfoons achterin de kerk opgesteld. Het orkest en het koor zaten voorin. Overigens klinkt het op de opname alsof er zeer veel publiek in de kerk zat. Helaas was dat niet het geval, het waren er maar 300, waardoor het concert kosten technisch minder goed is verlopen dan was gehoopt. Om deze reden zijn er in 1988 veel, ook kleine, optredens aangenomen. Maar muzikaal was het een bijzonder geslaagde afsluiting van ons jubileum jaar.

Op 15 april heeft een delegatie van 10 leden van de fanfare bij Operette vereniging ODES meegedaan aan hun jaarlijkse uitvoering in het Congresgebouw in Den Haag. In het derde bedrijf van de operette (ik laat me vertellen dat het “Viktoria und ihr Husar” was) stond een muziekvereniging geschreven. Dat was dus K&V.

Burgemeester Hoekstra nam op 29 april afscheid als burgemeester van Zoetermeer. Uiteraard heeft K&V een aubade gegeven voor onze vertrekkende beschermheer. Hij ontving als afscheidsgeschenk van K&V uit handen van Dorus Winterink een als bloemenvaas opgemaakte oude trompet. Oudere leden zullen zich herinneren dat Hr. Winterink dit wel vaker deed. Diezelfde Dorus Winterink kreeg die dag, geheel onverwacht, tijdens de lintjesregen een lintje uitgereikt.

Het opzetten van de vlaggemast in het Wilhelminapark in 1988. Vermoedelijk Koninginnedag. Van links naar rechts Dorus Winterink, Perry Hierck, Wim Woldendorp, Gert v.d. Burg.

De volgende dag, Koninginnedag, hebben we behalve het gebruikelijke vlaghijsen daarom ook een aubade gebracht bij de familie Winterink. Tijdens dit optreden bood Hr. Winterink ons een mars aan. Dit is Sama de Langreo geworden, een mars die we nog jaren hebben gespeeld. Na de aubade voor Dorus Winterink gingen we naar de Brechtzijde voor het gebruikelijke “rondje VVR”. In Orpheus nummer 3 lees ik dat de stoktekens van de tambour-maître tijdens dat optreden door de fanfare niet helemaal goed werden geïnterpreteerd, waardoor op een gegeven moment de ene helft linksom draaide en de andere helft rechtsom. Het publiek kon, evenals de fanfare zelf, daar de humor wel van inzien. Of onze tambour-maître Michel Schreuder er ook zo over dacht is niet beschreven.

Tijdens het jaarlijkse optreden in Schakenbosch was “de tambour-maître” voor de aanwezige K&V leden weer een bron van humor. Eén van de bewoners was kennelijk zodanig

geïnspireerd door onze (zeer capabele) tambour-maître Michel Schreuder dat hij een poging ondernam deze taak van Michel over te nemen. Zoals ik de vorige keer al zei, Schakenbosch was altijd een leuk optreden voor een dankbaar publiek. Leden van toen zullen zich misschien nog “Brezhnev” herinneren. Dat was één van de enthousiaste bewoners die jaarlijks naar ons optreden kwam kijken en naar onze mening een gelijkenis toonde met de voormalige Sovjet leider, vandaar de bijnaam die wij hem gegeven hadden.

Over aubades gesproken, daar hebben we er een aantal van gehad in 1988. Op 27 mei voor het huwelijk van René van Rooijen. Verjaardagen (betaalde optredens) op 20 augustus, 17 en 24 september. Vervolgens voor het huwelijk van André v.d. Wiel op 14 oktober. En op 10 november voor een 50 jarig huwelijk.

Dat je aan optredens leden kan overhouden bleek op 1 juli. De fanfare gaf die dag een concert in het Stadshart. Eén van de toeschouwers was zo enthousiast dat ze ter plekke aan dirigent Clemens v.d. Spek vroeg wie wij waren en of ze lid kon worden. Kennelijk overviel ze Clemens een beetje, van de schrik wist hij even niet welk orkest hij voor zich had. Wie was die enthousiasteling? Truus Muis. Ze heeft daarna nog jaren bij ons bugel gespeeld.

In de loop van 1988 heeft de drumband afscheid moeten nemen van instructeur René de Jong. Zijn taak is overgenomen door Ferry Vogelaar.

Het jaar 1988 zag ook een aantal concoursen. Op 8 oktober gingen de majorettes op concours in Rijnsburg. Zij behaalden daar 156 punten en promoveerden naar de Ere divisie. Meteen

Majorettes, oktober 1988. Van links naar rechts, voorste rij: Yolanda Marienus, Andrea van Oosten, Renata van Oosten, Sonja Marienus. Middelste rij: Monique Hollander, Desirée v.d. Heiden, Marcella v.d. Linde, Ilona. Achterste rij: Wendy Krens, Eugenie Schreuder, Wendy Pelle, Myrna Marienus, Nicole v.d. Poort, Monique Jutte.

erachteraan op 23 oktober een majorette concours in Werkhoven: 162 punten, 1e prijs met onderscheiding. Op 15 oktober haalde de drumband een teleurstellende 2^e prijs in Werkhoven. De revanche kwam op het concours in Vianen door daar te promoveren naar de eerste divisie. Vervolgens ging ook de fanfare op concours in de Ere afdeling, en wel op 6 november in Etten-Leur, met als gevolg 294 punten en een 1^e prijs. Tot slot organiseerde K&V zelf op 20 november een groots opgezet majorette solisten concours. In de Orpheus lees ik dat Andrea en Renata van Oosten daar het hoogste aantal punten haalden en met de beker naar huis gingen.

Ook in 1988 was K&V regelmatig in Benthuizen te zien, en wel op 16 april, 5 november voor de bietenoptocht, 19 november en 26 november tijdens de geslaagde musical “Trammelant in Heksenland”.

De oplettende lezer zal gemerkt hebben dat er in 1988 geen winteruitvoering is gegeven. Daartoe was besloten vanwege het feit dat het jubileumconcert op 3 oktober 1987 en het concert met het Westlands Mannenkoor op 9 april 1988 dicht bij elkaar zaten.

Tot slot heeft op 22 december de fanfare zichzelf in twee stukken gesplitst. De ene helft ging een kerstviering van de Prinses Margrietschool muzikaal ondersteunen. De andere helft ging voor hetzelfde doel naar de Cesar Franckrode voor de Prinses Julianaschool.

1989

Zoals gebruikelijk heeft secretaris Gert v.d. Burg op 1 januari 1989 opgave gedaan aan de ANUM over het aantal leden dat onze vereniging telde: Fanfare: 50; Drumband: 13; Majorettes: 18; Leerlingen Fanfare: 8; Leerlingen Drumband: 2; Leerlingen Majorettes: 3.

Het eerste marsoptreden van het jaar vond al plaats op 13 januari ter gelegenheid van de heropening van de (ondertussen gesloten) Albert Hein aan de Dorpsstraat. In de eerste Orpheus van 1989 (jaargang 20 nummer 1) staat dat we tussen de winkelende mensen en winkelwagentjes heen moesten marcheren. Chaotisch, maar wel leuk.

Optreden in de Albert Hein in de Dorpsstraat, 13 januari 1989.

Op 28 januari waren weer muziekexamens in Bergschenhoek. Het zal misschien opgevallen zijn dat deze muziekexamens altijd in Bergschenhoek waren, in het gebouw waar destijds Concordia gehuisvest was. Zover ik weet bestaat dit gebouw niet meer; Concordia is in elk geval al geruime tijd ergens anders gehuisvest. De geslaagden op deze dag waren:

A examen: Femke Bosman

B examen: Eline Bosman, Joyce Janse, Edwin Hoeksema, Ginette van Strien.

C examen: Nathalie van Doessum

Anno 2009 zijn geen van deze mensen nog lid van K&V.

De jaarlijkse winteruitvoering vond plaats op zaterdagavond 18 februari in de aula van het Erasmus college. Het thema dit jaar was “Nightlife Live”. Vocale ondersteuning werd geboden door Philip Paar, die als ik het goed heb ook zingt bij de big band van Koos Mark. Evenals de winteruitvoering van 1986 was dit een zeer geslaagde avond van muzikaal hoog niveau. Overigens, er is een opname bewaard gebleven van deze winteruitvoering. Navraag bij mij, Christine Derksen.

Winteruitvoering 1989 in Erasmus College. De fanfare met 50 spelende leden, geen invallers. Dirigent Clemens v.d. Spek achter de vleugel, René Hulsker dirigeert “Continental Concerto”.

Tijdens de Algemene Leden Vergadering van 17 maart overhandigde Henk van Ewijk de voorzittershamer aan René Hulsker. Penningmeester Jos Raadschelders was evenals Henk aftredend en niet herkiesbaar. Voor Jos kwam Ellen Andriessen. Met Gert v.d. Burg als secretaris was het dagelijks bestuur rond.

De volgende dag, 18 maart, gingen zowel de majorettes als de drumband naar de Nationale Kampioenschappen in Volendam. Met goed resultaat: de drumband haalde daar met 297 punten een 1e prijs. Overigens was dit éénmalig onder leiding van inval tambour-maître Paul Hermes. De reden hiervan was dat instructeur Ferry Vogelaar het steeds drukker kreeg met zijn groep Percossa. Daardoor was hij genoodzaakt te stoppen als instructeur. In zijn plaats kwam Hans Matla. Echter, er stond nog een concours in de planning. Tambour- maître Michel Schreuder speelde meestal zelf mee, dus werd Paul Hermes bereid gevonden het concours voor z'n rekening te nemen. De majorettes deden het ook goed. Met 148½ punten werden zij tweede in de hoogste divisie.

Het volgende concours werd door K&V zelf georganiseerd, in de PWA hal. Het voordeel van onze nieuwe woonruimte was dat we twee flinke zalen tot onze beschikking hadden. Er was gekozen voor een nieuwe opzet, namelijk een gecombineerd concours en festival. In de ene zaal (de “tafeltennis hal”) een traditioneel concours met juryleden J.P. Laro, J.J. Koops en W.P. Stein. In de andere zaal (de “trainingszaal”, waar wij altijd repeteerden) een festival

waar deelnemende verenigingen zichzelf ook eens van een andere kant konden laten horen. Juryleden daar waren onze eigen André v.d. Wiel en Dhr. P v.d. Spek (vader van dirigent Clemens v.d. Spek). Ondanks de negen deelnemende verenigingen was er, naar het vermoeden van secretaris Gert v.d. Burg door het schitterende weer, weinig publiek. Ook had de hoofdsponsor zich voor het concours terug getrokken. Als gevolg hiervan was dit voor K&V financieel een verliesgevende dag.

Kees Maaskant, die jarenlang het vaandel van K&V heeft gedragen tijdens marsoptredens, is daar in 1989 om gezondheids redenen mee gestopt. Voor twee belangrijke optredens in 1989 hadden wij een vervanger gevonden in de vorm van Anna Rodenburg, de zus van Hilda Koek (in Orpheus jaargang 20 nummer 3 wordt gesuggereerd dat Hilda haar zus heeft aangewezen als vrijwilliger). Zo ook toen K&V deelnam aan het bloemencorso in Heemstede op 22 april. Dit ging erg goed, alleen is onze tijdelijke vaandeldraagster erachter gekomen dat een vaandel zijwind gevoelig is.

Koninginnedag viel in 1989 op een zondag. Daarom werd het één dag eerder gevierd, op zaterdag 29 april. Het was een min of meer gebruikelijke Koninginnedag voor K&V: vlaghijzen, rondje VVR. Daarnaast hebben we een aubade gegeven bij onze scheidende vaandeldrager Kees Maaskant.

De maand mei was druk: 4 mei dodenherdenking. 12-15 Mei Jeugdmuziek weekend in Elst

Marsoptreden in Benthuizen, 24 of 26 mei 1989. Tambour Maître Desirée v.d. Heiden. Voorgrond Eugenie Schreuder.

Dirigenten: Clemens v.d. Spek en Henk Menkveld. Over deze Henk Menkveld valt te lezen dat “iedereen eerst even niet wist wat ze aan hem hadden, maar toen hij het publiek achter de ramen gingen vermaken iedereen gelijk wist hoe laat het was doordat hij een brede glimlach produceerde en hier bij zijn “Theo en Thea” tandjes ontblootte. Niet alleen het publiek lach in een deuk, maar het orkest kon geen noot meer uitbrengen”. “Theo en Thea” was destijds een populair televisie programma waarin de hoofdpersonen konijntanden hadden.

Het optreden op 20 mei voor de Grobbebollen in Benthuizen was erg vroeg in de ochtend, en ook erg warm. Op 23 mei wederom naar Psychiatrisch centrum Schakenbosch, waar ik in de vorige aflevering ook al over vertelde. Op 24 en 26 mei de avondvierdaagse in Benthuizen en op 27 mei een marsoptreden voor het Voetbal West Toernooi op het terrein van

VUC (er staat me bij dat dit in Voorburg was?). Tambour-maître tijdens de optredens op 24, 26 en 27 mei was Desirée v.d. Heiden.

Groepsfoto Kunst en Vriendschap, 18 juni 1989 in de Efteling.

Majorettes van links naar rechts: Yolanda Marienus, Eugenie Schreuder, Monique Jutte, Sonja Marienus, Abelia van Assen, Renata v. Oosten, Renate v.d. Kooij, onbekend, onbekend, Marcella, Desirée v.d. Heiden, Wendy Pelle, Carola Hagelüken, Myrna Marienus, Ilona v.d. Meer. Miss Majorette Andrea v. Oosten.

Fanfare en drumband, van links naar rechts op foto: Nathalie v. Doesum, Addie Zwakhals, Jaap Koek (sousafon), René Hulsker, Jan v. Putten, Ton Beckers, Andries Derksen, Elles de Ruiter, Inge Raadschelders, Edwin Hoeksema, Berry Andriessen, Hilda Koek, Louisa Winterink, Anna Rodenburg (vaandel), Ben ter Horst, Jolanda v. Ewijk, Alexander Muilwijk, Suzanne Janse, Louw Striker, Eline Bosman, Ellen Raadschelders, Rogier Bosman, Martijn Rijven, Joyce Janse, Ellen Andriessen, Bert Winterink (achter miss majorette), André v.d. Wiel, Theo Beckers, Wilma ter Horst, Ed Smit, Marja Kreike, Serge Bosman, Angelique Beckers, Henk v. Ewijk (sousafon), Sander Bodewitz, Gert v.d. Burg, René v. Rooijen, Frits Groeneveld, Perry Hierck, Gerard Rademaker, Remco Smit, Ger v.d. Heijden, Leo krens, Eric Keijzer, Ronald Muilwijk, Bram Smithuis, tambour-maître Michel Schreuder.

In juni was het niet veel rustiger. De avondvierdaagse in Zoetermeer was op de 8e. Op 10 juni een marsoptreden voor de winkeliersvereniging in de binnenstad van Delft (op 15 juli hebben we dat nogmaals gedaan). Op 18 juni gingen we met de hele vereniging naar de Efteling. Met schitterend mooi weer hebben we daar twee marsoptredens van elk een half uur verzorgd, de rest van de dag was “vrij”. Vul zelf maar in wat we hebben gedaan. Op 24 juni twee optredens op één dag. Eerst in de (oude) PWA voor de Tweede Floriadeloop, en ‘s middags in de Dorpsstraat voor de jaarlijkse Muziekdag.

Het najaar ook tamelijk druk. Aan de taptoe op 23 september deden ook twee grote showkorpsen mee. Het optreden van K&V, als één na laatste, ging best goed, maar stak wel wat af tegen dat van die twee showkorpsen, zo lees ik in de Orpheus.

In Orpheus jaargang 20 nummer 5 staat over de lampionnoptocht op 19 oktober: “Wisten jullie ... dat een aantal fanfareleden hun eigen lampionnetjes hadden meegenomen... dat zij deze echter gebruikten om de muziek in het donker te kunnen lezen... dat we daar voor het eerst met onze nieuwe vaandeldragerin (of drageres) liepen... dat zij de zus van Truus Muis is... dat zij gelijk haar vuurdoop kreeg... dat het namelijk behoorlijk waaide... dat ze onder

de parkeerdekken bijna achter de betonnen dwarsbalken bleef hangen... dat ze zich echter kranig weerde”.

Het rode kruis had ons gevraagd op 21 oktober een optreden te verzorgen in het Stadshart. Ik lees dat er voor dit optreden veel publiek was, en dat is natuurlijk altijd leuk.

Een paar dagen later op 25 oktober zijn de majorettes op concours gegaan, met als resultaat een dikke eerste prijs: 158 punten. Bovendien ook nog een wisselbeker voor het hoogste aantal punten van die dag.

In die jaren kwamen wij zoals jullie misschien gemerkt hebben veel in Benthuizen. Op 4 november voor de vierde keer in 1989, deze maal voor de bietenoptocht.

Fanfare van Kunst en Vriendschap op concours in Zaandam, 12 november 1989 (zonder invallers).
Van Links naar rechts, bugels: 1° rij: René Hulsker, Jolanda v. Ewijk, Louisa Winterink, Ben ter Horst. 2° rij: Alexander Muilwijk, Ellen Raadschelders. 3° rij: Lennie Vollebregt, Louw Striker, Ginette van Strien.
Trompetten: Simon Hess, Jan v. Putten, Ton Beckers, Andries Derksen, Berry Andriessen, Edwin Hoeksema, Inge Raadschelders. Hoorns: Ellen Andriessen, Rogier Bosman, Joost Pronk v. Hoogeveen, Suzanne Janse, Joyce Janse. Trombones: Perry Hierck, Gert v.d. Burg, René v. Rooijen, Ed Smit. Saxofoons (links naar rechts): 1° rij Sander Bodewitz, Marja Kreike, Angelique Beckers. 2° rij: Wim Woldendorp, Theo Beckers, André v.d. Wiel, Serge Bosman, Arie Vroedsteijn. Bassen en baritons: Jaap Koek, Henk v. Ewijk, Otto de Ruiter, Jos Raadschelders (baritonsax), Dorus Winterink, Ap de Ruiter, Arjan de Ruiter, Addie Zwakhals. Slagwerk: Michel Schreuder, Ronald Muilwijk, Bert Winterink (niet op deze foto), Wilma ter Horst (niet op deze foto). Dirigent Clemens v.d. Spek.

Voor de fanfare was 12 november “de grote dag”. Dat was namelijk de dag dat we op concours gingen in “De Speeldoos” in Zaandam. Juryleden waren de heren Stalmeier, Jansen en Vlak. Met dirigent Clemens v.d. Spek voerden we daar in de Ere-afdeling als verplicht werk uit het stuk “Scandinavia” en als keuzewerk “Fanfare Ouverture”. Het resultaat was 151 punten voor het verplichte werk en 149 punten voor het keuzewerk. Samen 300 punten, een geweldig resultaat. Clemens bekende vooraf slapeloze nachten te hebben gehad. Achteraf was er (ongetwijfeld alleen binnen K&V en niet bij de bond) enige verwarring. We hadden namelijk drie keer achter elkaar een eerste prijs gehaald op een concours. Normaal gesproken betekende dit, dat je promoveerde naar de volgende afdeling. Er werd dus door K&V verkondigd dat wij waren gepromoveerd naar de Vaandel afdeling. In die tijd was dat de

hoogste afdeling die er was. Half 1991, bij de inschrijving voor een concours dat in november van dat jaar plaats zou gaan vinden, bleek echter dat de regel “drie keer eerste prijs = promotie”) niet van toepassing was op promotie van de Ere naar de Vaandel afdeling. Desalniettemin was dit een fantastisch resultaat. Gerekend vanaf het moment dat we in 1969 in de Stadsgehoorzaal in Leiden waren gepromoveerd naar de afdeling uitmuntendheid (en overigens in 1984 in diezelfde Stadsgehoorzaal in Leiden naar de ere afdeling waren gepromoveerd), was dit het beste resultaat dat we tot dan toe ooit gehaald hadden. De opgaande lijn zou zich hierna nog een paar jaar voortzetten, maar later meer daarover.

De maanden november en december stonden voornamelijk in het teken van Sinterklaar en Benthuisen. Op 18 november haalden we de Sint in, in Benthuisen. Ik kan me herinneren dat het paard van Sinterklaas de muziek niet zo op prijs stelde; de Sint kon nog maar net blijven zitten. Van 19 november tot 2 december heeft K&V de musical “Sinterklaas bij de kannibalen” vijf keer uitgevoerd, ook in Benthuisen.

Tussendoor zijn er nog twee majorette solisten concoursen geweest. De eerste door K&V georganiseerd op 19 november. De tweede op 16 december. Tijdens dit tweede solisten concours haalde Sonja Marienus een 1^e prijs in de 2^e afdeling, en haalden Andrea en Renata van Oosten een eerste prijs in de ere afdeling.

1990

In 1990 is er door K&V weer flink aan de weg getimmerd. Secretaris Gert v.d. Burg gaf op 1 januari 1990 weer aan de ANUM door hoeveel leden wij in elke afdeling hadden. Hij heeft daarbij de leerlingen niet uitgesplitst, zodat de cijfers wat anders uitvallen dan in voorgaande jaren: Fanfare 59, Drumband 10, Majorettes 29. Voor de duidelijkheid, we hadden geen 59 leden in het A-orkest van de fanfare.

Dat timmeren begon op 27 januari, met de muziekexamens. Examinatoren v.d. Sijde en Perik haalden een aantal fanfare leerlingen door de mangel (zo zal het in elk geval gevoeld hebben), met als resultaat zeven geslaagden:

Voor A examen: Diane Leerlooijer

Voor B examen: Femke Bosman

Voor C examen: Joyce Janse, Suzanne Janse, Inge Raadschelders

Voor D examen: Nathalie van Doesum, Serge Bosman.

Van deze mensen is anno 2009 nog één lid van K&V, namelijk Diane.

De jaarlijkse winteruitvoering volgde op 10 februari. Dit jaar werd het voor de eerste keer in de PWA hal gehouden, en wel in de zogenaamde “tafeltennis hal”. Die hal grensde aan de verenigingsruimte, wat erg handig was. Het thema was “Muziek is de beste uitlaatklep”. Het spandoek hiervan heeft nog jaren aan de muur gehangen in onze (“trainings”-) zaal in de (oude) PWA. De presentatie was in handen van Martin Hierck.

Het programma zag er als volgt uit:

Welkomstwoord. Opening: Sama de Langreo. Fanfare – Scandinavia. Drumband – March of the British Navy en Jungle Rhythm. Fanfare – A trip to Romance en Funny little girl. De Green Voices met begeleiding door de fanfare – Alfred Jodocus Kwak. Voor de pauze sloten de majorettes af met hun concoursshow. Na de pauze vertelden de leerling majorettes en

Winteruitvoering 1990 in de PWA tafeltennis hal. Dirigent Clemens v.d. Spek.

drumband in beeld en muziek een sprookje. Hierna de fanfare – Oregon. Jeugdorkest – Take Five en Little Brown Jug gevolgd door alle afdelingen met een medley en de finale.

De Algemene Leden Vergadering was op 12 maart. Vanaf juli 1989 was er nogal wat te doen geweest over de subsidie die K&V jaarlijks kreeg (en nog steeds krijgt) van de gemeente. Het was de bedoeling van de gemeente die subsidie in 1990 met 2000 gulden te verminderen. Na enkele bezwaarschriften is de subsidie uiteindelijk 1789 gulden lager uitgevallen. Wellicht was deze tegenvaller een reden om veel, ook kleinere, optredens aan te nemen. Ook het definitieve huur contract met de PWA was lastig. Het zou uiteindelijk tot oktober 1990 duren voordat dit getekend kon worden, op de kop af drie jaar nadat we waren verhuisd.

Tijdens deze ALV is secretaris Gert v.d. Burg afgetreden. Zijn plaats werd ingenomen door Hilda Koek. Voorzitter bleef René Hulsker en penningmeester Ellen Andriessen.

Voor 1990 stond een groot evenement op het programma, namelijk een dubbelconcert met de Sprinter Singers (dirigent Hans de Wit) en met de Amerikaanse zanger Joe Bourne. We gingen samen “Porgy & Bess” doen. De voorbereidingen hiervoor waren al een tijdje onderweg (het schrijven van alle arrangementen heeft enige tijd geduurd), maar op 21 maart vond de eerste van vier gezamenlijke repetities met de Springer Singers plaats.

De eerste uitvoering was op 31 maart 1990 in de tafeltennishal van de PWA. Het was een bijzonder succesvolle avond voor een uitverkochte zaal. Degenen die daar aanwezig waren zullen zich misschien herinneren dat Joe Bourne en Serge Bosman (alt sax) samen een geïmproviseerde act hadden. De één zong/spelde na wat de ander had gedaan. Dat liep uit op een soort wedstrijd om iets te zingen/spelen dat de ander te moeilijk vond. Het was erg leuk gedaan. Overigens is van dit concert een DVD verkrijgbaar, navraag bij mij, Christine Derksen.

De tweede voorstelling van Porgy & Bess vond plaats op maandag 23 april 1990 in Roosendaal. We gingen met z'n allen met de bus naar Roosendaal. Aangezien het een gewone werkdag was moest iedereen zich wel een beetje haasten om op tijd te zijn. De

Uitvoering Porgy & Bess, 23 april 1990 in Schouwburg De Kring, Roosendaal. Kunst en Vriendschap, Sprinter Singers en Joe Bourne.

voorstelling in Roosendaal was in Schouwburg de Kring. Er staat me bij dat het, op dat moment nog niet gebouwde, Stadstheater nogal wat gelijkenis vertoond met dit theater in Roosendaal. Het was in elk geval een erg mooie zaal. Ook dit was weer een zeer succesvol concert.

Tussendoor hadden we op 24 maart een concert voor de Pro Patriade in de PWA hal en op 7 april een door K&V georganiseerd concours in de Petrus MAVO. Dit was wederom een concours plus concert wedstrijd, waarbij verenigingen naast de concours stukken zich ook van een andere muzikale kant konden laten zien. De jury voor het concours gedeelte bestond uit Kees Vlak, Anne de Vries en Willy Hautvast. De concert wedstrijden werden beoordeeld door Thijs Hierck en Clemens v.d. Spek. De winnaar in die categorie was Emergo Castricum, zij mochten 100 gulden besteden aan Nederlandse bladmuziek.

Uiteraard was K&V voor Koninginnedag op 30 april weer van de partij: om 08:00 vlaghijsen, om 09:00 gevolgd door een optreden voor een fietsenoptocht in Benthuizen, van 10:30 tot 11:30 een rondje VVR, een optreden bij 't Seghewaert van 12:00 tot 13:00 en om 13:30 moesten we verzamelen op het Piet Heinplein voor een aubade bij drumband lid Gerard Rademaker, die ook op 30 april jarig was; hij werd 50 jaar oud (elke Koninginnedag werd Gerard door diverse leden gefeliciteerd. Zijn verjaardag was immers makkelijk te onthouden). Vervolgens moesten we om 15:30 weer in Benthuizen zijn voor een jubilaris bij voetbal vereniging BSC '68.

Vermoeide fanfareleden op 30 april 1990 in Benthuizen. Van links naar rechts Louw Striker, Louisa Winterink, Henk v. Ewijk, Jolanda v. Ewijk, Perry Hierck.

Op 15 mei hebben we weer een marsoptreden verzorgd in psychiatrisch centrum Schakenbosch, en op 16 mei waren we bij de kinderavondvierdaagse in Benthuizen.

De afdeling twirling (in de stukken wordt het ondertussen zo genoemd; de naamswijziging zal dus rond deze tijd hebben plaatsgevonden?) is op 20 mei naar een concours geweest in Beverwijk. Zij haalden daar met 149,5 het hoogste aantal punten in de Ere afdeling.

Voor de zomer was er van 1 tot 4 juni het jaarlijkse muziekweekend in Elst, en op 30 juni een optreden voor een 25 jarig huwelijk plus de jaarlijkse muziekdag in de Dorpsstraat. Op 6 juli brachten we een serenade bij een nieuw huwelijk, namelijk dat van voormalig majorette Francis Dodenhuis. Van dit optreden is een video gemaakt, navraag bij mij, Christine Derksen. Voor de vakantie sloten we op 7 juli af met deelname aan de Soeterie met een marsoptreden.

We hebben in 1990 ook diverse keren ledenwerfacties gehouden. Op 12 april had de drumband open huis. Op 16 juni waren we in de Leijens en op 15 september in Seghwaert.

Marsoptreden in het Stadshart. Vermoedelijk 29 september 1990. Tambour-maitre Michel Schreuder. Miss Majorette (niet zichtbaar) Desirée v.d. Heiden.

Op 29 september hadden we een optreden voor kinderoontwikkelingsprojecten in het Stadshart en diezelfde avond de door K&V georganiseerde taptoe Zoetermeer. Het begon met een landing in het water van de Dobbe door drie parachutisten. Aan de taptoe deden mee K&V zelf (uiteraard), Harpe Davids, Buytenrode, VIOS (uit Zoeterwoude) en Drum and Brasscorps Scouting Den Haag. Tijdens onze show speelden wij achtereenvolgens de volgende marsen: Rumischberger, Army of the Nile, Dancing on the Seashore, A.T.K. en King Size. Gezamenlijk met de andere korpsen speelden we tijdens de finale nog Royal Jubilee, Evening Song, Young Amadeus, het Wilhelmus en de afmars was Ensheim. Voor leden die in die tijd met K&V op straat marsoptredens verzorgden moeten dit vrijwel allemaal bekende titels zijn.

De maand oktober was vrij rustig: maar één optreden, namelijk voor het lustrum van “de feegpost” in Den Haag. Maar, in de maand november ging het schema verder: op 10 november bietenoptocht in Benthuizen. Op 11 november het jaarlijkse door K&V

Sinterklaas Musical 1990. Van links naar rechts, staand, achter Bert Winterink, Wilma ter Horst, Michel Schreuder. Zittend, voor Wendy Striker, Gerard Rademaker.

georganiseerde majorette solisten concours, deze keer in Rokkeveen. Sinterklaas arriveerde dit jaar op 17 november in Nederland. Wij speelden voor zijn aankomst in Benthuizen. Die dag werd ook in Benthuizen de eerste Sinterklaas musical van het jaar opgevoerd onder de titel “Sinterklaas en de verdwenen kinderen”. Deze musical werd hierna nog een aantal malen opgevoerd, namelijk op 1 december bij TNO in Delft, en drie voorstellingen in de Graanschuur op 2 december.

Verder in november op de 20e een marsoptreden voor het lustrum van een flatgebouw aan de Dumeelaan, en op de 23e een aubade voor het huwelijk van toenmalig lid Lennie Lelieveld.

In november hebben we afscheid moeten nemen van voorzitter René Hulsker. Hij verhuisde voor zijn werk naar Genève, Zwitserland (een aantal leden zagen in René z'n nieuwe adres mogelijkheden voor onderdak tijdens wintersport vakanties. Daar is door Bert, Louisa en Perry gebruik van gemaakt). Hij gaf op 18 november voor familie, vrienden en kennissen een afscheid in het clubgebouw van sportvereniging “The Birds” in het van Tuyllpark. Het zal niet helemaal als een verrassing zijn gekomen dat een nagenoeg compleet K&V daar ook naartoe kwam om hem een aubade te brengen. Na speeches van Hilda Koek, Aad Schreuder en Clemens v.d. Spek is René daar uitgeroepen tot erelid. Zijn taak als voorzitter is ad interim overgenomen door Perry Hierck.

Het echt laatste K&V evenement van René Hulsker was op 24 november. De fanfare van K&V deed die dag mee aan het top festival “Fanfare ‘90” in theater Zuidplein te Rotterdam. Wij kwamen daar (zoals later zou blijken, ten onrechte) uit in de vaandel afdeling en speelden “A New Dress for the Emperor” (het stuk had van fanfareleden al snel de bijnaam “klerekeizer” gekregen) en “Sint Hubertus”. Wij hebben gemengde gevoelens overgehouden aan dit festival. Het was leuk om te doen, in een geweldige locatie en we schijnen daar best wel aardige cijfers gekregen te hebben van de jury (heb ik niet terug kunnen vinden). Maar de organisatie van het evenement was tamelijk slecht, de “klerekeizer” was eigenlijk te moeilijk voor ons en wij behaalden een vierde plaats. Teleurstellend, omdat er in de vaandelafdeling waarin wij uitkwamen vier orkesten meededen.

Het jaar werd afgesloten met een aubade voor het 25 jarig huwelijk van Ger en Aad Schreuder in de Graanshuur op 9 december, deelname aan het jaarlijkse kerstoptreden bij de lagere school aan de Cesar Franckrode op 20 december, en op de 28^e een oudejaarsconcert dat volgens dirigent Clemens v.d. Spek “niet voor herhaling vatbaar was. Kennelijk zat het er gewoon even niet in. Kan gebeuren.”

1991

Op 19 december 1990 stuurde secretaris Hilda Koek aan onze bond, de ANUM, een lijst met het aantal leden in elke afdeling: Fanfare 56, Tamboers 13, Twirling 17, Fanfare leerlingen 11 en Twirling leerlingen 10. Onder het hoofd “fanfare” zit waarschijnlijk ook het B-orkest, want we hadden geen 56 leden in het A-orkest.

Met één uitzondering stonden de eerste drie maanden van 1991 in het teken van huwelijken en daarbij de aubades. De ene uitzondering was meteen het eerste optreden van het jaar, namelijk op 12 januari voor het afscheid van de directeur van carrosseriefabriek Lamboo. In de Orpheus lees ik dat we in de laadruimte van een luxe ingerichte vrachtwagen met wegklapbare zijanten stonden.

Optreden bij Lamboo, 12 januari 1991.

De huwelijks aubades waren op 25 januari, 2 februari en 8 maart. In januari voor het huwelijk van toenmalig lid Ton Beckers in het Blesse Paard in Stompwijk. De aubade in februari was voor een x-jarig huwelijk bij de familie Adegeest, een voormalig lid (er staat niet vermeld welk lid van de familie Adegeest, want er zijn meerdere Adegeesten lid geweest. Ook wordt niet vermeld het hoeveel jarig huwelijk). In maart was toenmalig lid Truus Muis 12½ jaar getrouwd. We hebben in de schuur van hun bloemenkwekerij gespeeld. Erg gezellig.

Op 23 maart 1991 werd in de tafeltenniszaal van de (oude) PWA hal de jaaruitvoering gehouden die ondertussen van “Winteruitvoering” was omgedoopt tot “Lentefeest”. Het programma was als volgt:

Opening: Trumpet Cross (arr. Rogier Bosman. De melodie is bekend als herkenningmelodie van Radio Tour de France) – Uitbeelding van het sprookje De kleren van de keizer op muziek van de fanfare door drumband en fanfare leerlingen. De keizer werd gespeeld door Aad

Schreuder – Twirling: Show op medley Dance around the world, gespeeld door de fanfare – Fanfare: Overture 1812 – Drumband: Drum Retreat. Pauze. Minirettes: Show op de musical Cats met muziek van de fanfare – Fanfare: Opus for Trumpet in een arrangement van Clemens v.d. Spek met solist op trompet Jan van Putten – Twirling: Dancing on the seashore – Fanfare: Symphonic Marches, Twins – Drumband: Show met Rocky, With two hands, Variaties. De finale met alle deelnemers op de mars Army of the Nile. Presentatie was in handen van Martin Hierck.

Het was een fantastische jaaruitvoering. Overigens is van deze jaaruitvoering een DVD beschikbaar.

Krap een week later was de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering. Voorzitter ad interim Perry Hierck overhandigde de voorzittershamer aan Otto de Ruiter. Secretaris bleef Hilda Koek en penningmeester Ellen Andriessen.

De maand april was in verhouding met voorgaande jaren relatief rustig. We hadden op 6 april een optreden in Benthuizen. Verder had operette vereniging ODES ons gevraagd om op 19 april deel te nemen aan “Der Bettelstudent”. De uitvoering van de operette was in het Congresgebouw in Den Haag. Tijdens de uitvoering waren wij de muziekvereniging die in het stuk geschreven stond. Samen met een soortgelijk optreden in 1988 en ik meen in 1984 denk ik niet dat een delegatie van K&V ooit daarvoor of daarna voor zoveel publiek heeft gespeeld: 1500 tot 2000 mensen. Overigens vertelden K&V’ers die in de zaal zaten dat alleen de trombones die voorop liepen echt goed te horen waren.

Delegatie van K&V tijdens operette “Der Bettelstudent” in Congresgebouw Den Haag. 19 april 1991.

Koninginnedag was daarentegen als vanouds druk: om 08:00 vlaghijsen in het Wilhelminapark, daarna meteen van 09:00 tot 10:00 in Benthuizen een optreden. Van 11:00 tot 12:00 het gebruikelijke “rondje VVR”. ‘s Avonds zijn we met een bus naar Capelle a.d. IJssel gegaan voor een lampionnenoptocht.

Het grote (en goed betalende) optreden in de maand april was op de 27^e. Wij hebben op die dag een lang marsoptreden verzorgd voor de opening van het Siemens Bedrijven Centrum. We zijn daar met twee pauzes erbij in totaal drie uur bezig geweest. In het stukje “Wisten jullie dat...”, Orpheus jaargang 22 nummer 3, staat over dit optreden o.a. geschreven: “...dat er voor de pauze consumptiebonnen werden uitgedeeld voor: lasagna, taco’s, broodjes vis, taartjes, drank, etc.” “... dat bij de aankondiging van de eerste pauze een zwarte horde zich als een zwerm bromvliegen op het eetgebouw stortte.” “...dat we tijdens het tweede optreden in de buurt van de etenshal zijn gebleven.” “... dat er ook tijdens de tweede pauze flink werd gebunkerd.” Verder wordt vermeld dat tambour-maître Michel Schreuder het tweede optreden wilde beëindigen door een flinke gooi met zijn zelfgekochte, dure, mooie tambour-maître stok, maar dat Michel die stok per ongeluk liet vallen. Hij kon het niet waarden dat een aantal mensen spontaan in de lach schoten. Al met al was dit een “lekker” optreden.

Drumband en fanfare van Kunst en Vriendschap, 27 april 1991 bij opening van Siemens Bedrijven Centrum. Tambour-Maître Michel Schreuder.

Ook mei was rustig. Op 4 mei als gebruikelijk dodenherdenking. Het pinkstermuziekweekend werd dit jaar in Nijverdal gehouden van 17 tot 20 mei. Tot slot op 30 mei onder veel belangstelling intocht van de avondvierdaagse in Zoetermeer. In de Orpheus staat te lezen: “Op sommige plaatsen stond het rijen dik en moest ik heel even aan de Carnavalsoptredens in

Duitsland denken”. Blijkbaar stonden we de volgende dag voor dezelfde reden in Benthuisen. Door vermoedelijk een communicatie fout hebben we daar na lang wachten 3 wandelaars binnengehaald. Toen we klaar waren met het optreden bleek dat de rest van de wandelaars pas over een uur verwacht werden.

Het “voorjaars optredens seizoen” begon (pas) echt in juni. Meteen op de eerste dag in juni een concert in het Stadshart, de volgende dag gevolgd door een zeer succesvol (zondag middag) “Brunchconcert”. Op 9 en 15 juni gingen wij weer “aubaderen”, namelijk bij respectievelijk de families Loorbach en Pelle.

Het was in die tijd gewoonte om jaarlijks een verenigingsuitje te doen. Daarbij werd een soort deal gesloten waarbij wij optredens verzorgden in ruil voor toegang tot het park voor de rest van de dag. In 1990 waren we naar de Efteling geweest, in 1991 gingen we op 16 juni naar Ponypark Slagharen. Wat mij daarvan is bijgebleven is dat het bewolkt was en koel, weinig bezoekers en daarvan veel mensen uit het voormalige Oostblok. Er zijn toen ook groeps foto's gemaakt van de vereniging.

Groepsfoto genomen tijdens optreden in Ponypark Slagharen, 16 juni 1991.

Van links naar rechts, **voorste rij (majorettes)**: Monique Jutte, Myrna Marienus, Alice Pelle, Wendy Pelle, onbekend, Marcella v.d. Linde, onbekend, onbekend, Desirée v.d. Heiden. **Tweede en derde rij samen**: Tambour-Maitre Michel Schreuder, Gerard Rademaker, Wim Woldendorp, Eline Bosman, Diane Leerlooijer, Rogier Bosman, Jolanda van Ewijk, Ed Smit (achter met trombone), Louisa Winterink, onbekend, Ellen Andriessen, Alexander Muilwijk, onbekend, René van Rooijen, onbekend, onbekend, Eugenie Schreuder (voor met trommel), onbekend (achter met trommel), onbekend, Frits Groeneveld. **Vierde rij**: Jos Raadschelders (baritone sax), Wim Brinckman, Arie Vroedsteijn, Angelique Beckers, Marja Kreike, Perry Hierck. **Achterste rij**: Henk van Ewijk, Otto de Ruiters, Serge Bosman, Lennie Vollebregt, Siem Hess, Jan van Putten, Andries Derksen, Bert Winterink, Jaap Koek.

In 1991 was er (buiten K&V) een project opgestart om basisschool leerlingen bekend te maken met de blaasmuziek en dat het leuk is om een instrument te bespelen. Het project had

de naam "Toeterroute". Op 22 juni hadden de drie Zoetermeerse muziekverenigingen, waaronder dus ook K&V, daarvoor marsoptredens en zowel Harpe Davids als K&V hebben concertjes gegeven. Er staat me bij dat er in dit project veel tijd en energie is gaan zitten van diverse mensen binnen en buiten K&V. Of het vruchten heeft afgeworpen weet ik niet.

Een week later, op 29 juni hebben wij een optreden verzorgd voor de jaarlijkse Soeterie. De volgende dag, 30 juni, zijn de dames van de afdeling Twirling samen met Advendo naar het Belgische Wachtebeke afgereisd voor de jaarlijkse taptoe aldaar. Advendo moest daar twee shows doen, maar kwam daarmee knel te zitten. De oplossing is gevonden met de hulp van twirlsters van K&V. Het is ondanks het slechte weer toch een succesvolle dag geworden.

Het tweede buitenlandse optreden van 1991 vond plaats op 7 juli. Wij zijn toen met de hele vereniging met bussen naar Frankrijk gereden, naar een plaatsje nabij het noord Franse Maubeuge. Wij hebben daar meegelopen in een optocht. Altijd leuk, zo'n optreden in het buitenland.

Op maandag 15 juli gingen de twirlsters naar Nijmegen voor de opening van de avondvierdaagse daar. 's Ochtends om 10 uur ging de bus naar Nijmegen. Nadat de show om 14:00 was geoefend met 23 groepen, oftewel 316 meisjes, ging het naar het NEC stadion om daar de show nogmaals te oefenen. Na een zeer karige maaltijd (één kroket) begon de officiële opening om 18:00. Vanaf 20:00 begon Lori Spee te zingen (Lori Spee was een min of meer bekende zangeres in die tijd), en tijdens haar slotnummer renden 316 meisjes het stadion binnen. De show verliep erg goed. Tijdens de finale liepen voor elk land vijf meisjes in verschillende kleuren mee. Een gigantische dag, zo schrijven Wendy, Monique H., Desirée, Alice, Ilona en Marcella in de Orpheus.

In augustus 1991 werd duidelijk dat wij op het concours in Zaandam in 1989 niet waren gepromoveerd naar de vaandel afdeling en dat de regel "drie keer 1e prijs = promotie" niet van toepassing was van de ere naar vaandel afdeling. Op 4 maart 1991 hadden wij ons ingeschreven voor een concours in november in de vaandel afdeling. Op 31 augustus 1991 is, na overleg met dirigent Clemens v.d. Spek, aan de ANUM medegedeeld dat wij die inschrijving moesten terugtrekken. Uiteindelijk hebben wij dus bijna anderhalf jaar in de onterechte veronderstelling geleefd dat wij waren gepromoveerd naar de vaandel afdeling.

Na die drukke juni maand konden we ons in september rustig voorbereiden op de taptoe van 21 september. Eerst nog een marsoptreden bij Bode Scholten op 31 augustus, daarna een aantal taptoe repetities in de veilinghallen in Bleiswijk. De taptoe Zoetermeer op de 21^e werd uitgevoerd door de drie Zoetermeerse muziekverenigingen K&V, Harpe Davids en Buytenrode, en verder EDES en de Beatrix Pipeband. De taptoe show van K&V bestond uit achtereenvolgens de marsen A.T.K. en Under the double eagle. Vervolgens stilstaand Les Miserables met daarop een show door de majorettes. Daarna National Emblem, en deel 4 van het stuk Versailles als slow march. Afmars van K&V was BB&CF. Bij die taptoes is het gewoonte dat in de finale alle verenigingen gezamenlijk een aantal stukken spelen. Dit jaar waren dat Army of the Nile, King Size, The Lost Chord, Nederlands taptoe hymne, uiteraard het Wilhelmus en als afmars Royal Jubilee.

September werd afgerond met een marsoptreden voor bejaardenhuis 't Seghewaert op de 27^e en een marsoptreden in het Stadshart voor de vredesweek op de 28^e.

De onderhand gebruikelijke bietenoptocht in Benthuizen vond dit jaar plaats op 26 oktober. Ik vond het altijd wel een aardig optreden, in het donker en een boel kinderen met kaarsjes in uitgeholde suikerbieten. Alleen kon je er eind oktober niet van op aan dat het mooi weer was.

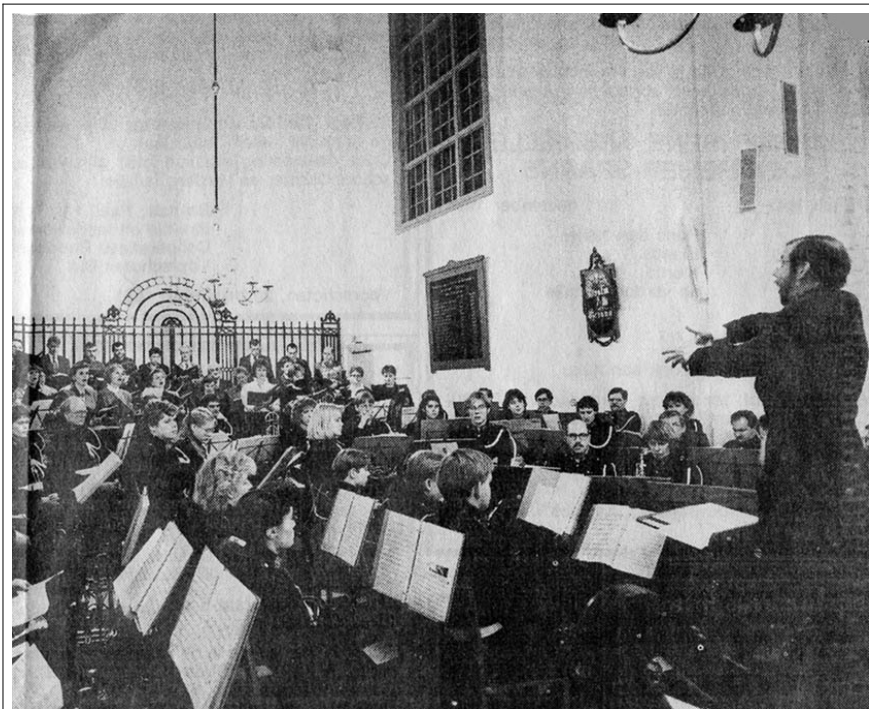
Op 1 november heeft Kunst & Vriendschap (zoals achteraf bleek, tijdelijk) afscheid genomen van Henk en Jolanda van Ewijk. Zij verhuisden naar Maarsen. Die avond zijn ze in het zonnetje gezet, van speeches en geschenken voorzien en is Henk tot lid van verdienste verheven.

De minirettes hadden op 30 oktober en 9 november een optreden voor de Konmar in het Stadshart (waar anno 2010 de Albert Heijn zit). Sinterklaas deed op 23 november onder begeleiding van K&V Benthuizen aan, en kwam op 30 november bij K&V zelf langs.

Onder de titel "Kunst en Vriendschap geeft muziek en uitleg" heeft de fanfare op zondagmiddag 24 november een concert gegeven. Op het programma stonden de stukken Signature, Twins, Pentagram, Flashing winds, Versailles, Cornfield Rock, The Shipbuilders, Queenspark Melody, Fame, Lost Chord, Carribean Variation en tot slot Les Miserables.

Eind november vond een bestuurswisseling plaats. Voorzitter Otto de Ruiter moest om persoonlijke redenen het voorzitterschap neerleggen. Zijn taak werd ad interim ingevuld door Perry Hierck.

Het einde van het jaar verliep zoals ondertussen gebruikelijk met op 19 december een kerstsamenzang bij de school aan de Cesar Franckrode. Op 20 december deden wij mee aan de volkskerstzang in de Oude Kerk. Dat werd een wervelend concert in samenwerking met koor 't Singhe Waert, een soliste en een groot orgel. Ten slotte vond het oudejaarsfeest plaats op 28 december.

Volkskerstzang in de oude kerk, 20 december 1991. Dirigent Jan van Vliet.

1992

Zoals gebruikelijk meldde secretaris Hilda Koek op 1 januari 1992 aan de ANUM het aantal leden dat de vereniging in elke afdeling telde: Fanfare: 47, Drumband: 9, Twirling: 10, Minirettes: 8, Leerlingen Fanfare: 20, Leerlingen Drumband: 8.

Zoals in de vorige aflevering al was gemeld was 1992 een zeer moeilijk jaar. Dat begon in januari 1992 toen de wegen scheidden van Kunst en Vriendschap en Clemens v.d. Spek, die van 1974 tot en met 1991 dirigent van de fanfare is geweest. In dit verband wil ik volstaan door te zeggen dat het voor alle betrokkenen een zeer moeilijke periode was.

Ondanks dit vertrek in januari van Clemens v.d. Spek, die ook de leerlingenlessen verzorgde, hebben op 1 februari 13 leerlingen examen gedaan, en alle 13 geslaagd! De lessen aan de leerlingen werden opgevangen door Marja Kreike, Rogier Bosman, Ed Smit en Jan van Putten. Deze mensen hielpen voor:

A examen: Jeroen Barendse, Michiel Renger, Lars Turnhout, Angelique v. Dooren, Jean Paul Timmers, Bas Offringa

A+B examen: Marieke Hermans, Wim Brinckman

B examen: Diane Leerlooijer, Michel Leerlooijer, Anja Boersma

C examen: Femke Bosman

D examen: Ellen Raadschelders

Anno 2009 zijn nog drie van deze mensen lid van K&V.

Examenleerlingen 1992. Achterste rij, van links naar rechts: Lars Turnhout, Jeroen Barendse, Wim Brinckman, Angelique van Dooren, Bas Offringa. Voorste rij links naar rechts: Michiel Renger, Jean Paul Timmers, Diane Leerlooijer, Anja Boersma, Marieke Hermans. Niet op de foto: Michel Leerlooijer, Femke Bosman, Ellen Raadschelders.

Het eerste optreden van het jaar was op 3 februari, een marsoptreden voor basisschool “De Bongerd”. Dit werd dezelfde maand gevolgd door de Winteruitvoering op 22 februari. Deze werd voor de laatste keer gehouden in de zogenaamde “tafeltennishal” van de (oude) PWA en had de titel “Flashback”.

De fanfare opende met het eerste gedeelte uit Symphonic Marches. Tijdens dat stuk presenteerden alle afdelingen zich voor het publiek. De afmars van de afdelingen werd verzorgd door de drumband. De fanfare vervolgde met Signature. Daarna was de drumband aan de beurt met Slagvaardig en Ritmiek/Techniek 2. Vervolgens bracht de fanfare samen met zangeres Carla v.d. Meer Summertime ten gehore. Hierna het B-Orkest met You know Me en I just called to say I love you. Daarna de majorettes met een show op muziek uit de musical Cats, gespeeld door de fanfare. Voor de pauze speelde de fanfare nog Emanuelle en Glasnost.

Na de pauze kwam de “K&V Special”, met een show door alle afdelingen met als thema K&V 95 jaar. Deze special bevatte fragmenten uit muziek die K&V in de jaren daarvoor had gespeeld, van Neêrlands Jubelmars via American Panorama eindigend met het onofficiële K&V verenigingslied, Music in het arrangement van Clemens v.d. Spek.

Na dit hoogtepunt toonden de miniretten hun concoursshow, gevolgd door South American Drum Concert van de drumband. Vervolgens de majorettes met een show op Fame, gespeeld door de fanfare. De zangeres bracht samen met de fanfare Les Miserables ten gehore. De finale was traditioneel met een mars: Royal Salute. Presentatie was in handen van twee toneelspelers van de Zoetermeerse Komodie. De fanfare stond onder leiding van André v.d. Wiel. Na afloop kon er gedanst worden op muziek van de band “De Plectrums”.

Een maand later, op 21 maart, was in de PWA hal de Pro Patriade. Het was ondertussen gebruikelijk dat K&V hier ook bij aanwezig was. De volgende dag, 22 maart, mochten wij het toen splinternieuwe Stadstheater helpen “proefdraaien”. Onder leiding van André v.d. Wiel gaven wij daar een concert.

De bedoeling daarvan was enerzijds dat het publiek naar het mooie, nieuwe, Stadstheater kon komen kijken terwijl er op het toneel ook echt iets te doen was, en anderzijds was het een

Proefconcert in het Stadstheater, 22 maart 1992. Dirigent André v.d. Wiel

gelegenheid voor het theater om alles te testen. Zoals in bovenstaande foto te zien is speelden we toen met de “klankkast”. Dit waren grote houten (?) schotten die links, rechts, achter en boven het toneel konden worden bevestigd om een optimale acoustiek te kunnen creëren tijdens concerten (later is de mogelijkheid om deze klankkast erin te zetten uit het theater verwijderd, naar zeggen omdat de panelen uit arbo overwegingen te zwaar waren; in mijn bescheiden mening kan de electronica, ondanks toezeggingen van het theater, het lang niet halen bij het effect van die “echte” klankkast). Tijdens dat concert brachten we onder andere Fame, Les Miserables, Royal Salute en Nessun Dorma ten gehore. Ik kan me nog goed herinneren dat tijdens het spelen van één van de stukken de technici van het Stadstheater met de galm aan het “spelen” waren. De galm kon namelijk gevarieerd worden. Als ik het goed heb werd dit gedaan door de stand van de vierkante panelen in de zij muren van de zaal te variëren. Aan het begin van dat stuk was de acoustiek erg “droog”, halverwege klonk het als de galm in een kerk, en aan het einde was het weer erg droog. Toch wel een vreemde gewaarwording. We hebben zelden zo’n goed concert gegeven. Overigens hebben we nadien nog drie keer met de klankkast gespeeld in het Stadstheater (in 1995 twee maal, en in 1997 éénmaal).

De Algemene Leden Vergadering van 1992 was op 23 maart. Tijdens deze vergadering overhandigde voorzitter ad interim Perry Hierck de voorzittershamer aan Jos Raadschelders. Secretaris bleef Hilda Koek en penningmeester Ellen Andriessen.

De maand april zag weer een dagje toeterroute op de 4e (voor uitleg zie vorige aflevering), een serenade aan de familie Boot op de 16^e, en op de 18^e een optreden in het Stadshart en de (oude, in het Stadshart gelegen) PWA hal voor de consumentenbeurs. Toen we daar klaar waren om 11:30 waren er helaas nog maar weinig bezoekers. Op Koninginnedag, 30 april, werd voor de eerste keer de vlag gehesen op het Stadhuisplein. Dit werd om 10:45 gevolgd door het gebruikelijk rondje VVR. Het originele VVR is er overigens ondertussen ook niet meer.

Eind april 1992 is er uit de vele sollicitaties voor dirigent fanfare een keus gemaakt: Karel Jongerling. Er staat me bij dat twee kandidaten hebben “proef gezwaaid”: Karel en Pieter Boer. Zover ik uit de stukken kan opmaken is Karel na de zomervakantie daadwerkelijk begonnen.

Dodenherdenking, 4 mei 1992. Tambour-maître Michel Schreuder. Tambours links voor Bert Winterink, rest niet bekend.

De maand mei is voor een muziekvereniging vaak een drukke maand. Ook dit jaar weer: dodenherdenking op 4 mei en samen met een aantal koren een bevrijdingsconcert voor het Rode Kruis in het Stadstheater op 5 mei. Beide optredens stonden onder leiding van Rogier Bosman.

Op 9 mei met zeer slecht weer en evenzo slechte opkomst een serenade voor de familie van Uffelen, en op 16 mei een marsoptreden voor de

nieuwbouw van DSO. Helaas ook hier een slechte opkomst (5 leden van de drumband en 19 leden van de fanfare). Op 19 mei waren we weer te gast in Schakenbosch en op 21 mei liepen we vanaf het Wegstapelplein naar de PWA voor het inhalen van de avondvierdaagse. Ten slotte ging op 23 mei de drumband op concours in Rijswijk waar zij 77,70 punten haalden. Kennelijk was het echter onduidelijk in welke divisie zij deze punten hadden gehaald.

Als laatste maand voor de vakantie is juni meestal niet veel rustiger dan de maand mei. Van 5 tot 8 juni werd het jaarlijkse pinkster muziekweekend georganiseerd, dit jaar in Nijverdal. Een week later, op 13 juni, twee optredens op één dag: 's middags een marsoptreden voor de wijkvereniging Tuinen en Akkers, en 's avonds de taptoe Zoetermeer. Vanwege de Floriade die in 1992 in Zoetermeer werd gehouden stonden de Zoetermeerse verenigingen in het voorprogramma; het hoofdprogramma bestond uitsluitend uit top orkesten. Wellicht dat dit een reden was voor een aantal mensen om af te haken; K&V kon op de taptoe geen volledige bezetting laten zien.

Afdelingshoofd Jan van Putten meldde in Orpheus nummer vier van 1992 dat qua opkomst van fanfareleden tijdens optredens een dieptepunt was bereikt op 19 juni: van de 52 spelende fanfareleden waren er 11 aanwezig. Het was een marsoptreden in de Dorpsstraat.

Op 20 juni ging de drumband nogmaals op concours. Bij dit concours was het wel duidelijk in welke divisie de drumband uit zou komen: de tweede. Het resultaat was een eerste prijs met 83,75 punten.

Het weekend van 19 en 20 september was zo'n typisch "K&V weekend" zoals dat wel eens voorkomt. Op zaterdag 19 september hadden we het jaarlijkse uitje in Duinrell. Zo'n uitje hield in dat we één of twee optredens verzorgden en de rest van de dag "vrij" hadden om van de attracties te genieten. De volgende dag, zondag 20 september, was het weer vroeg op, want om 08:00 vertrok de bus naar de plaats Le Cateau in noord Frankrijk, waar we een marsoptreden hadden. Helaas ontbreekt Orpheus nummer 5 van 1992, zodat ik op mijn geheugen moet vertrouwen om te zeggen dat het een lange, maar wel erg leuke, dag was.

Verder hebben we in de maand september op de 5^e een marsoptreden gehad in het Stadshart voor de sponsorloop, op de 24^e een marsoptreden hadden in de Dorpsstraat, en op de 12^e ondersteuning hebben geboden bij een taptoe op het Floriade terrein. De Zoetermeerse verenigingen speelden zelf niet op die taptoe, maar begeleidden de diverse verenigingen. Voor de jongere generatie: het Floriade terrein lag in de hoek tussen de A12 en de Mahatma Gandhi singel – Florasingel – Florazoom. Oftewel wat tegenwoordig o.a. de "Hout" buurt is in Rokkeveen. Helaas is er weinig van het Floriade terrein bewaard gebleven.

Op 3 oktober hadden wij een dubbelconcert met het Meerzicht Ouderenkoor in het wijkcentrum Meerzicht (ondertussen afgebroken). Het K&V deel van het programma bestond uit Festmusik der Stadt Wien, Oregon, Signature, Queen's Park Melody, Phantom of the Opera en Music (arr. Clemens v.d. Spek). Ik vermoed dat dit het eerste concert was met de nieuwe dirigent Karel Jongerling. Het "Wisten jullie..." in de kerst editie van de Orpheus doet melding "dat er in het publiek een hoop knopjes werden omgezet als de fanfare begon te spelen". Uitleg: ik spreek gelukkig (nog?) niet uit persoonlijke ervaring, maar heb uit betrouwbare bron dat een gehoorapparaat toch niet dezelfde acoustische weergave heeft als een goed natuurlijk gehoor.

Na de serenade voor het huwelijk van Dick en Marion Linssen op 9 oktober ging het stilletjes aan naar het einde van het jaar en de daarmee gepaard gaande optredens. Op 28 november de Sinterklaasmiddag en op 29 november een zondagmiddag concert met voorspeelmiddag.

De kerstperiode brak voor K&V aan op 16 december met een kerstsamenzang in de Pax Christi kerk in Den Haag, gevolgd door een kerstsamenzang in de Oude Kerk op 22 december. Op 24 december mocht een groepje van de fanfare de nachtdienst in het wijkcentrum Meerzicht muzikaal ondersteunen (het wijkcentrum Meerzicht werd ook als kerk gebruikt). Aanvang van dat optreden: 22:30.

In de kerst editie van de Orpheus spreekt secretaris Hilda Koek de (vooral: Fanfare-) leden vermanend toe:

“Voor 1993 hebben we al 5 aanbiedingen gekregen om in het buitenland op te treden; te weten in Duitsland, Frankrijk en België. [...] Het bestuur kan en wil dergelijke optredens pas aannemen als er een grote opkomst is. De opkomst bij optredens is, hoofdzakelijk bij fanfareleden, bedroevend. Er zijn mensen die een goed excuus hebben omtrent hun afwezigheid, maar die mensen bellen dan ook netjes af, zoals het hoort! Helaas is de groep mensen die zonder enige reden wegblijft het grootst. En op deze mensen wordt wel gerekend! [...] De mensen die wel aanwezig zijn krijgen er behoorlijk de pest in. Op deze manier kunnen en mogen wij ons niet presenteren aan onze klanten. [...] Ons uurtarief is hoog. Maar voor dit hoge bedrag mag de klant eisen, overeenkomstig ons contract, dat we met een korps van 35-40 leden op straat lopen. Een korps met minder leden dan is afgesproken kan betekenen minder geld.”

“Waarom zijn marsoptredens broodnodig? De PWA-hal is een uitstekende repetitie- en opslagruimte waar we dan ook erg blij mee zijn, maar de PWA-hal is wel prijzig. [...] Zoals iedereen weet is de gemeente behoorlijk aan het bezuinigen. De subsidiekraan wordt dichtgedraaid. Met minder subsidie moeten we rondkomen terwijl de prijzen stijgen. Een gevolgtrekking is dat we meer en beter betaalde optredens moeten zien binnen te halen. Hiervoor is de inzet van alle leden nodig. [...] Wanneer we een aantal goed betaalde optredens hebben in een jaar kunnen we kleine optredens een beetje afstoten. Met minder optredens hebben we dan meer geld kunnen verdienen. [...]”

1993

Secretaris Hilda Koek gaf in januari 1993 zoals gebruikelijk het ledenaantal van de vereniging door aan de ANUM: Fanfare: 49, jeugdorkest: 12, tambours: 13, majoretten: 20, leerlingen: 30, overig: 1. Totaal 107 leden.

Het eerste belangrijke evenement van het jaar was de winteruitvoering. Voor het eerst werd deze gehouden in het Stadstheater, onder de titel "In the Spotlights". Ook voor het eerst kon gebruik gemaakt worden van wisselende decorstukken en belichtings mogelijkheden die in voorgaande jaren niet mogelijk waren. Het geheel werd aan elkaar gepreut door Martin Hierck.

De avond begon met een opmars: Pomp and Circumstances. Daarna was als eerste het B-orkest aan de beurt, met Lussenburg, gevolgd door de fanfare met Carnaval Overture en Pentagram. Overigens lieten de nieuwe belichtings mogelijkheden van het Stadstheater het tijdens Pentagram gedurende 4 maten afweten: we zaten eventjes helemaal in het donker; de computer was verkeerd geprogrammeerd.

Hierna deden de majorettes een show op Thriller, gespeeld door de fanfare. De fanfare zelf ging daarna verder met Festmusik der Stadt Wien.

Winteruitvoering 1993 in het Stadstheater. Dirigent Karel Jongerling. Van links naar rechts per sectie:
Bugels: Jolanda van Ewijk, Alexander Muilwijk, Ellen Raadschelders, Ginette van Strien. 2e rij: Diane Leerlooijer, Lennie Vollebregt, Femke Bosman, Lars Turnhout, Marion Linssen, Truus Muis. Trompetten: Siem Hess, Jan van Putten, Hilda Koek, Ton Beckers, Christine Derksen, Inge Raadschelders, Angelique van Dooren. Trombones: Jaap Koek, Ed Smit, René van Rooijen. Hoorns: Ellen Andriessen, Rogier Bosman, Marieke Hermans. 2° rij: Joyce Janse, Suzanne Janse, Anja Boersma, Michel Leerlooijer. Slagwerk: Arjan Vianen, Bert Winterink, Michel Schreuder. Saxen: Arie Vroedsteijn, Marja Kreike, Angelique Beckers. 2° rij: Jos Raadschelders, André v.d. Wiel, Theo Beckers. Bassen: Henk van Ewijk, Bram Smithuis, Chris van Dam, Otto de Ruiter, onbekend. Euphoniums: Wim Brinckman, onbekend, Ben ter Horst, Addie Zwakhals. Afwezig: Louisa Winterink, Wilma ter Horst, Nathalie van Doessum

Na de pauze waren de minirettes aan de beurt met een show op Strike up the band, gespeeld door de fanfare. Vervolgens weer de fanfare met A Tribute to Elvis. Hierna was de drumband aan de beurt met Music All-in, inclusief rook-effecten, geschreven door tambour-maître Michel Schreuder. Dit werd gevolgd door Phantom of the Opera van de fanfare, en

vervolgens de majorettes met een show op Can Can gespeeld door de fanfare. Ter afsluiting speelde de fanfare MacArthur Park en de finale Children of Sanchez.

De recensies in de kranten waren zeer lovend. Waar de kranten geen melding van maakten, maar een geïrriteerde, anonieme, toeschouwer wel in de Orpheus schreef, is dat de op de eerste rijen zittende moeders van majorettes voor iedereen hoorbaar lieten merken alleen geïnteresseerd te zijn in hun eigen dochters en niet in de rest van het programma.

Merk overigens op dat we in bovenstaande foto, als je de afwezige leden meeneemt, elf bugels en zeven hoorns hadden! Overigens lijkt het alsof de fanfareleden qua stijl en aanpak nog steeds gewend waren aan Clemens; er was in die tijd regelmatig commentaar op de houding van Karel Jongerling.

Het eerste, ietwat koude, marsoptreden van het jaar vond al op 13 februari plaats. Dit was voor de Dierenbescherming in Den Haag, die 75 jaar bestond. Ondanks de matige opkomst was “de klant” wel blij. Een maand later, op 21 maart, ondersteunden vier drumband leden een fakkeloptocht van de anti-discriminatie bond. Daags daarna was de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering. Voorzitter bleef Jos Raadschelders. Het penningmeesterschap ging over van Ellen Andriessen naar Addie Zwakhals. Secretaris Hilda Koek kreeg ondersteuning in de vorm van 2^e secretaris Louisa Winterink.

Koninginnedag verliep zoals dat al jaren gebruikelijk was: ’s ochtends vlaghijsen (in marsopstelling), een optreden in Benthuizen, deze keer voor een kindercaravaan, en ’s middags een “rondje VVR”. Die dag zijn ook foto’s gemaakt van K&V op de trappen achter het (toenmalige) Baron Plaza Hotel op het Plein van de Verenigde Naties.

Kunst en Vriendschap, 30 april 1993.

In 1993 was het de beurt aan K&V om de jaarlijkse taptoe te organiseren, waar wij natuurlijk ook zelf aan meededen. De vele loop repetities op, en bij regen onder, het dak van de Konmar garage (zoals dat toen heette) hadden vruchten afgeworpen: het ging goed. Secretaris Hilda Koek meldde in de Orpheus dat

Paul Hermes, de man die al jaren onze taptoeshows in elkaar zette, “complimenteus” was en dat “K&V blij mag zijn met een man als tambour-maître Michel Schreuder”.

De maand mei begon als gebruikelijk met dodenherdenking. Dit jaar geen activiteiten rond 5 mei, maar wel weer de avondvierdaagse op 13 mei. Een andere belangrijke dag was 15 mei: op die dag vierde voormalig tamboer en majorette instructeur Paul Hermes zijn 25 jarig huwelijk. Uiteraard kon K&V dat niet ongemerkt voorbij laten gaan en dus werd voor zijn huis in Berkel een serenade gegeven. Diezelfde dag was K&V ook aanwezig bij de Unicef loop op het terrein van Effatha. De maand mei werd afgesloten met van 28 tot 31 mei het Pinkster muziekweekend in Nijverdal.

Het jaarlijkse uitje was in 1993 op 5 juni, naar de dierentuin van Antwerpen. Het concert van de fanfare ging erg goed, maar ik lees in de Orpheus dat de show van de majorettes niet helemaal vlekkeloos verliep. Desalniettemin toch een zeer geslaagde dag met heel mooi weer.

De normaal gesproken drukke agenda in juni was in 1993 niet zo heel vol. Op 13 juni een serenade aan de Pitrusvaart, en op 19 juni een optreden voor de duatlon in Rokkeveen. Voor een aantal mensen belangrijker, op diezelfde 19 juni werden examens gehouden voor de leerlingen:

A examen: Rein Koelstra, Ingrid Brinckman, Marlies Leeftang.

B examen: Michiel Renger

C examen: Diane Leerlooijer

Alle vijf zijn geslaagd. Van deze mensen is er op dit moment (2009) nog één lid.

Voor de vakantie is de taptoeshow van 30 april nog een keer herhaald tijdens een taptoe bij Swetterhage (in Zoeterwoude Dorp), samen met de plaatselijke muziek vereniging VIOS. Wij waren uitgenodigd vanwege het feit dat wij in 1990 VIOS hadden uitgenodigd voor de taptoe in Zoetermeer.

Op de bestuursvergadering van 20 juli werd besloten dat de majorettes voorlopig niet meer zouden deelnemen aan straat optredens. De reden hiervoor was dat er bij de majorettes een grote toestroom was geweest van nieuwe leden, waardoor het gemiddelde niveau was gedaald. Deze nieuwe majorettes moesten eerst intensief getrained worden voordat ze konden deelnemen aan straat optredens. Instructie van de majorettes was op dat moment in handen van Astrid Hermes, de minirettes werden onderwezen door Myrna Smithuis.

Vrij onverwacht heeft K&V op 28 augustus deelgenomen aan het evenement “Zoetermeer Paard”. De deelname van K&V was nodig voor het sprookje “Aladin en zijn wonderlamp” dat opgevoerd werd door Ricardo Sibelo en zijn groep. In de Orpheus schreef secretaris Hilda Koek dat de generale repetitie op een manege in Boskoop hard nodig was: “Diane [Leerlooijer] moest diverse malen van haar plaats verdwijnen omdat het paard naast haar niet gecharmeerd was van onze muziek”. Ik kan uit eigen ervaring bevestigen dat als je tijdens een optreden op de Markt in het Stadshart in de houding staat met een groot paard naast je en het paard besluit opzij te stappen je een en ander echt niet aan het toeval overlaat. Verschillende keren werd door diverse leden een veilig heenkomen gezocht. Desalniettemin een erg leuk en apart optreden.

Op 3 september gaven de fanfare en drumband van K&V een serenade voor het huwelijk van Renata van Oosten. K&V werd hierbij bijgestaan door een majorette peloton uit Reeuwijk waar Renata instructie gaf.

Taptoe Con Brio, Alphen a.d. Rijn. Tambour-maître Michel Schreuder.

De succesvolle taptoeshow van 30 april werd voor een derde maal herhaald op de taptoe van Con Brio in Alphen a.d. Rijn, op 11 september.

Op 1 oktober besloot secretaris Hilda Koek haar functie neer te leggen. Zij werd opgevolgd door het duo Louisa Winterink, die al 2^e secretaris was, en Marion Linssen.

De volgende dag was de fanfare van de partij bij een uitwisselingsconcert met muziekvereniging “De Kleine Trompetter” in Zevenhuizen. Dit concert werd gebruikt als try-out voor het concours waar de fanfare een maand later naartoe zou gaan.

Dat concours was op 6 november. Die dag verzamelden de fanfareleden en dirigent Karel Jongerling zich in de Stadsgehoorzaal in Leiden en speelden daar in de Ere afdeling als inspeelwerk Handelian Song, en vervolgens het verplichte werk Concertino voor Fanfare en keuzewerk Prizewinners. Ondanks een uitermate zenuwachtige dirigent (hetgeen de mensen die Karel hebben meegemaakt niks zal verbazen) is op dit concours het hoogste aantal punten neergezet dat de fanfare in elk geval in de laatste decennia heeft gehaald: 302,5. Dat is zelfs hoger dan het uitstekende resultaat dat in 1989 was behaald. Met de wetenschap dat dirigent Karel Jongerling op dat moment krap anderhalf jaar voor het orkest stond en dat er een grote instroom van jeugdige leden was geweest, een knappe prestatie. Deze dag was de top van de opgaande lijn die in 1969 in diezelfde Stadsgehoorzaal in Leiden was ingezet toen de fanfare was gepromoveerd naar de afdeling uitmuntendheid en in 1984 naar de ere afdeling.

Op 11 november stond K&V weer compleet, inclusief majorettes, op straat voor een koude lampionnenoptocht van de Paulusschool. Deze optocht was een aantal keren uitgesteld en had eigenlijk al een jaar eerder moeten plaatsvinden. Er staat niet geschreven hoeveel fanfareleden aanwezig waren bij dit optreden, maar in die tijd begon men zich hier en daar in de vereniging, en ook tijdens bestuursvergaderingen, af te vragen of het nog wel zin had om marsoptredens te verzorgen. De opkomst van vooral fanfare leden was vaak slecht. Aan de andere kant waren de marsoptredens toch nog steeds een goede bron van inkomsten. Ondanks

dat het nog een paar jaar zou duren is het achteraf duidelijk dat het einde van de marsoptredens toen al in zicht was.

De maanden november en december voltrokken zich in gebruikelijke stijl: op 14 november het majorette solisten concours, deze keer in de sportzaal aan de Groen Blauwlaan. Na nog een marsoptreden op 28 november aan de Rossinirode bracht op 29 november Sinterklaas een bezoek aan K&V.

De volkskerstzang in de Oude Kerk waar de fanfare van K&V regelmatig aan deelnam (spelend, niet zingend) was op 21 december, gevolgd door een kerstnachtdienst in het Wijkcentrum Meerzicht op 24 december.

Daarmee was 1993 aan een einde gekomen. Na al het tumult van 1992 een redelijk rustig jaar met diverse hoogtepunten. Waar aan het begin van het jaar er binnen de fanfare nogal wat commentaar was op de houding van dirigent Karel Jongerling, ging dit tegen het einde van het jaar een stuk beter, wellicht ook gezien de resultaten op het concours.

1994

Gewoonte getrouw meldt secretaris Marion Linssen in december 1993 aan de ANUM het aantal leden dat de vereniging telt: Fanfare: 43, Jeugdorkest: 11, Tamboers: 14, Majorettes: 16, Leerlingen: 10, Overig: 4. Totaal 87 leden.

Het koor Cantate Deo had in februari een jubilaris, en vroeg de fanfare een serenade te geven op de 19^e. Dat gebeurde ook, op de trap bij het Stadstheater. De opdrachtgever Cantate Deo was zeer tevreden.

Per 1 februari legde majorette instructrice Astrid Hermes haar functie neer wegens wrijving met het bestuurslid majorettes. Zij werd opgevolgd door Myrna Smithuis, die al de minirettes les gaf.

Het tweede optreden dat we in 1994 tegenkomen is de winteruitvoering op 19 maart. Ook dit jaar weer in het Stadstheater, onder de titel "Just Music". Voor deze winteruitvoering hadden we een floormanager gevonden in de persoon van de vader van een slagwerker. Ene Pieter Vianen. Pieter zou zich (naar zijn eigen zeggen door Theo Beckers) later laten overhalen tenorsax te gaan spelen. Alles werd aan elkaar gepraat door Martin Hierck.

De gezamenlijke presentatie was op deel 1 van de Northwest Suite. Dit werd gevolgd door het B-Orkest met Lussenburg. Vervolgens waren de minirettes aan de beurt met de Clowntjes Show. Hierna de fanfare met Discovery Fantasy en Prizewinners. De drumband nam het daarna over en bracht Jubilee en Concerto Primo ten gehore. Voor de pauze rondde de fanfare af met Mercury. Dat het qua decor niet altijd goed gaat bleek toen presentator Martin Hierck bij het aankondigen van de Discovery Fantasy bijna een decor stuk op z'n hoofd kreeg (het ging net goed).

Na de pauze ging de fanfare verder met African Symphony, Omens of Love en We're All Alone. Tussen African Symphony en Omens of Love lieten de majorettes hun concoursshow

zien. Als klapstuk van de avond de "K&V Special": K&V Goes Tropical, met daarin alle afdelingen. De toegift was La Bamba.

Wim Woldendorp (links) tijdens huldiging 60 jaar lid, winteruitvoering 1994. Rechts voorzitter Jos Raadschelders.

Op de winteruitvoering van 1994 vierde Wim Woldendorp zijn zestig jarig lidmaatschap van Kunst en Vriendschap. Hij kreeg een speldje uitgereikt van de ANUM en werd uitgebreid in de bloemetjes gezet. Wim had ook besloten na deze winteruitvoering op te houden met spelen. Hij bleef echter regelmatig repetitie avonden

bezoeken en schreef in elke uitgave van de Orpheus zijn stukje “Even Achteruit Kijken”. Hij is in 2002 overleden.

In die tijd gaf de fanfare van K&V concerten in het zwarte uniform. Zag er goed uit, en bij frisse optredens erg prettig (zie verderop over kerstconcerten), maar in bijvoorbeeld het Stadstheater toch wat aan de warme kant. Daarom zijn rode hesjes gemaakt. Deze werden met een zwarte strik over een wit overhemd gedragen, met de blauwe broek met rode bies van het gewone uniform. Ik lees in het secretariaatsarchief dat deze hesjes een week voor de winteruitvoering werden geleverd.

Winteruitvoering 1994, voor het eerst in de rode hesjes. Van links naar rechts, voorste rij: Jolanda v. Ewijk, Alexander muilwijk. Tweede rij: Lennie Vollebregt, Lars Turnhout, Marion Linssen (niet zichtbaar), Truus Muis. Achterste rij: Inge raadschelders, Ron Braxhoofden, Angelique v. Dooren.

Tijdens de winteruitvoering van 1994 hebben we voor de pauze in het zwarte uniform gespeeld en na de pauze voor de eerste keer in de rode hesjes.

Twee dagen later leverde de drumband weer ondersteuning bij de fakkeloptocht van de Anti-Discriminatiebeweging. De jaarlijkse Algemene Leden Vergadering was op 24 maart. Voorzitter Jos Raadschelders betreurde de slechte opkomst. Mede-secretaris Louisa Winterink verliet het bestuur, zij werd vervangen door Christine Derksen, waardoor het secretariaat werd gevormd door het duo Marion Linssen en Christine Derksen. Penningmeester bleef Addie Zwakhals en voorzitter Jos Raadschelders.

In 1993 had men zich gerealiseerd dat het niet praktisch was om de gebruikelijke feestavond na de winteruitvoering in het Stadstheater te geven. Aangezien de verenigingsruimte naast de deur was werd dat in 1993 dus aansluitend in de PWA gedaan. Het bleek toen dat er weinig leden “bleven plakken”; iedereen was moe. In 1994 werd de feestavond dus op een ander moment georganiseerd, namelijk 9 april. Dit bleek echter ook niet zo’n succes, mede omdat de gekozen band niet zo aansloot bij de sfeer van de avond.

Op 16 april waren er muziekexamens voor zes fanfare leerlingen, en alles zes zijn geslaagd:

A examen: Marijke Brinckman, Sven Turnhout, Olaf van Vliet, Marielle de Block.

C examen: Wim Brinckman, Marieke Hermans.

Als ik me goed herinner waren deze examens in onze eigen ruimte in het PWA. Overigens is er van deze zes mensen anno 2009 nog één lid.

Verder in april op de 23e in de Dorpsstraat een stratenfestival oude stijl, en uiteraard op de 30e Koninginnedag. Dit verliep vrijwel geheel volgens traditie: 's ochtends om 08:00 vlaghijzen, daarna naar Benthuizen voor een marsoptreden, dan om 11:00 rond het VVR marcheren. Om 13:00 had we een marsoptreden in winkelcentrum Meerzicht en 's avonds was de jaarlijkse taptoe. Merk trouwens op dat we tegenwoordig op Koninginnedag later dan vroeger de vlag hijzen.

Waar het tegenwoordig (2009) gewoonte is dat we op 4 mei met dodenherdenking een half uurtje stemmige muziek ten gehore brengen, was dat in die periode niet het geval. Hoe het in de jaren daarvoor was kan ik me niet herinneren, maar halverwege de jaren '90 speelde de fanfare het Wilhelmus, de Last Post door Simon Hess en dat was het wel zo'n beetje. Overigens is men een paar jaar geleden (ik denk 2005?) overgeschakeld van de Last Post, dat in de Britse traditie is, naar het taptoe signaal. Waarom is mij niet duidelijk. Wat me zelf ook bijstaat van die periode is dat de "twee minuten stilte" alleen twee minuten waren als je snel telde. Uiteraard stond in die tijd de hele vereniging in het uniform dat tegenwoordig alleen nog wordt gebruikt voor de slagwerkers die voor de optocht uitlopen, met dit verschil dat we toen de originele blauwe broeken droegen. En baretten zonder pluim, want een pluim zou te feestelijk zijn.

Op 5 mei hadden we een bevrijdingsconcert met diverse koren. Ik vermoed in het Stadstheater, maar dat heb ik niet kunnen terugvinden. Wel dat het zeer succesvol was.

Het pinkermuziekweekend was van 20 tot 24 mei, locatie mij niet bekend. Even naar de huidige tijd: als je niks in de Orpheus schrijft, dan is het later vaak niet te achterhalen wat er gebeurd is.

De 27e mei kan ik me wel zeer goed herinneren. Die dag zaten we met de drumband en de fanfare in het café van het Stadstheater voor radio opnamen van Radio West. Daarbij zijn ook diverse leden, Diane Leerlooijer, Henk van Ewijk en Bert Winterink, voor de radio geïnterviewd. Het was een sport programma, dus tussendoor werden ook uitslagen van wedstrijden gegeven. Ik geloof overigens niet dat het radio programma "live" was. Het was in elk geval erg leuk om te doen. De stukken die we daar speelden bestonden grotendeels uit wat we ook op de winteruitvoering hadden gedaan. Van dit alles is een opname bewaard gebleven, navraag bij mij (Christine Derksen). De combinatie van de minder dan ideale acoustiek van de café van het Stadstheater en het volume van de fanfare maakt dat vooral in het begin de opname soms wat vervormd. Naarmate de uitzending/opname vorderde begon de techniek de zaak beter in te regelen. Als je de fanfare aan de top van haar kunnen wil horen is deze opname zeer de moeite waard.

De volgende dag was de jaarlijkse dag van de muziek. Ook hier heb ik weinig informatie meer van. Ergens in die tijd was ook weer de jaarlijkse avondvierdaagse. Ook in 1994 was dit nog een marsoptreden. Welke datum het precies was kan ik niet zeggen.

In die tijd was het voornemen om te proberen af en toe betaalde concerten te gaan geven. Natuurlijk hadden we regelmatig concerten gegeven. Zelf, of samen met een andere vereniging, soms voor de gemeente. Maar betaalde concerten buiten de deur, dat hadden we

eigenlijk nog niet echt eerder gedaan. De allereerste was op 4 juni, helemaal in Bergen op Zoom. Het was een gecombineerd optreden, dus eerst een stuk marcheren en daarna een concert in “Het Gouvernement”, een overdekt winkelcentrum. Als ik me goed herinner goot het die dag van de regen, dus we waren wel blij dat we naar binnen mochten. Hoe kwamen we helemaal in Bergen op Zoom vraag je af? Welnu, René van Rooijen, die later secretaris en daarna penningmeester zou worden, had via zijn werk connecties in de wereld van winkelcentra. Zodoende hebben we in die jaren regelmatig concerten gehad in, vaak pas geopende, winkelcentra. Goed betalende optredens, overigens.

Het jaarlijkse uitje ging op 11 juni 1994 naar Artis. Het was erg mooi weer, en we hebben daar een leuk concert gegeven. De rest van de dag waren we weer vrij om van het weer te genieten en de dierentuin te zien.

Ook in juni nam de drumband van K&V afscheid van instructeur Hans Matla. Zijn opvolger was Michel Schreuder, die ook de tambour-maître was.

Småbispan Bispahaugen Skolekorps. Foto genomen in Noorwegen.

Van 2 tot 5 juli hadden wij het Noorse “Småbispan Bispahaugen Skolekorps” uit Trondheim te gast. Zij gaven op 2 juli een concert in de PWA, en op 5 juli hadden wij een gezamenlijk concert in het Westerpark bij de bowlingbaan. E.e.a. was georganiseerd door Henk van Ewijk, die in contact was gekomen met deze vereniging tijdens een vakantie naar Noorwegen. Het was muzikaal zeer geslaagd. Financieel zat er geloof ik nog wel een vervelend staartje aan.

Na de vakantie werden wij op 10 september ingehuurd door een eigen

lid, Henk van Ewijk, om een marsoptreden te verzorgen in de straat Tremoliet in de wijk Rokkeveen. Meteen de volgende dag vertrokken we met de bus naar de Franse plaats Bruay la Buisserie waar we mee liepen in een optocht. Helaas was het slecht weer, maar desalniettemin wel een leuke dag.

In oktober twee optredens: op de 8^e een dubbelconcert met De Kleine Trompetter uit Zevenhuizen in de PWA en later in de maand een serenade voor het 40 jarig huwelijk van Dorus Winterink. Ook in oktober legde Marion Linssen haar bestuursfunctie neer. De combinatie met zwangerschap, aanstaande verhuizing en ook nog werk werd teveel. Zij werd opgevolgd door Peter de Block. Het secretariaat werd nu dus gevormd door het duo Peter de Block en Christine Derksen.

Zes november had een drukke concours dag moeten worden; zowel de fanfare als de majorettes zouden op concours gaan. Het concours van de fanfare ging niet door, omdat dirigent Karel Jongerling het te druk had. De majorettes gingen wel op concours en haalden met de hulp van vier invallers van Buytenrode in Noordwijk een 2^e prijs.

Ondertussen waren we weer aangekomen bij de “Sinterklaas en Kerst” periode. Op 19 november maakte Sinterklaas zijn intocht in Delft. Dat deed hij met de hulp van K&V. Vanuit de fanfare was de opkomst voor dit optreden alleszins redelijk: 23 van de 43 fanfareleden waren aanwezig. Het werd een lang en vermoeiend marsoptreden door de binnenstad van Delft. Om de haverklap werden natuurlijk de nummers “11” en “12” uit het marsenboekje afgeroepen: onze twee Sinterklaas marsen die we op die plaatsen hadden ingestoken. Uiteindelijk was het wel een geslaagd optreden, alhoewel het bestuur nadien nog wat “discussie” had met de opdrachtgever over betaling.

Op 9 december 1994 was er een extra Algemene Leden Vergadering in verband met subsidie problemen. De gemeente had besloten om in 1995 onze subsidie met 9648,- gulden te korten. De huursubsidie zou uitkomen op 21000,- gulden en de huur van onze verenigingsruimte in de PWA werd verhoogd tot 31000,- gulden. Otto de Ruiter merkte terecht op dat we dus nog een risico liepen van 21000,- gulden. Na aanpassingen van de begroting voor 1995, contributieverhoging van 1 gulden per maand en een materiaal bijdrage van 1 gulden per maand hadden we nog een begrotingsgat van 6598,- gulden. Staande deze extra ALV is dat gat niet gedicht, zover ik uit de stukken heb kunnen opmaken.

Al geruime tijd (ik spreek anno 2009) zijn wij gewend met kerstmis een aantal betaalde kerstconcerten te geven op diverse locaties. De allereerste set met kerstconcerten was in december 1994. Door middel van de connecties van lid René van Rooijen hebben wij toen kerstconcerten kunnen geven in drie winkelcentra: Het Gouvernement in Bergen op Zoom op de 18e, De Loper in Vlaardingen op de 23e en Winkelcentrum Binnenhof in Rotterdam op de 24e.

Het kerstconcert in Bergen op Zoom was dus het eerste “moderne” kerstconcert. Een toepasselijke locatie, want een half jaar eerder hadden we op diezelfde plek het eerste moderne betaalde concert gegeven.

Het concert in Vlaardingen was gedenkwaardig om een andere reden. Het was namelijk BERE KOUD. Lang niet zo koud als “toen in Duitsland met carnaval”, maar in Duitsland liepen we tenminste nog. Hier zat je stil op een stoel. Weinig tot geen publiek. Diverse leden maakten dankbaar gebruik van de warme lucht blazende dingen die winkels nog al eens boven hun buitendeur hebben hangen.

Het kerstconcert in Rotterdam was gelukkig binnen. Tenminste, als ik het juiste winkelcentrum voor de geest heb. Nogal wat publiek en zeer geslaagd.

Ik wil nog kort even stilstaan bij een sterfgeval. Degenen die “Even Achteruit Kijken” van Wim Woldendorp hebben gelezen zullen zeker de naam Eldert van Leeuwe zijn tegengekomen. Hij is ruim 25 jaar lang secretaris van K&V geweest en heeft van de jaren ’20 tot en met de jaren ’50 heel veel voor K&V gedaan. Eldert van Leeuwe is op 15 december 1994 overleden.

In 1994 rommelde het rond het (oude) PWA. Toen al waren er kennelijk plannen om de PWA, waar we 7 jaar eerder naartoe waren verhuisd, af te breken. K&V kreeg na overleg met de gemeente de toezegging dat het nog minstens twee jaar zou blijven staan (uiteindelijk zijn wij in 2002 verhuisd naar de huidige PWA Silverdome). K&V werd bij de gemeente officieel als “woning zoekend” aangemeld. Het kwam in die tijd K&V ter ore dat de gemeente “onze” oude Orpheus aan de Dorpsstraat 114a wilde verkopen. Op 19 december is er een brief van

K&V naar de gemeente gestuurd waarin wij onze interesse toonden om het gebouw te kopen.
De geschiedenis leert dat dit (helaas) niets is geworden.

Op de valreep van het oude jaar, 30 december, ging dirigent Karel Jongerling trouwen.
Uiteraard heeft K&V daar een serenade uitgebracht.

1995

Op 31 december 1994 telde K&V 103 leden, verdeeld over fanfare 47, drumband 15, majorettes 27, leerlingen 16 en ere-leden 1 (namelijk Wim Woldendorp). De optel som klopt niet hoor ik u zeggen? Inderdaad, een aantal drumband leden speelden ook in de fanfare. De gemiddelde leeftijd van de vereniging was 23 jaar.

Het jaar begon al meteen goed op 2 januari met een concert in het Stadstheater voor de gemeente Zoetermeer. Wij speelden daar de “K&V Goes Tropical” medley van de winteruitvoering van 1994. Tot groot succes; iedereen, inclusief de pers, was zeer lovend.

In december 1994 was duidelijk geworden dat K&V met een flink begrotingstekort zat doordat de subsidie omlaag ging en de huur omhoog. Eén van de acties die is gehouden om dat gat te dichten was die op 14 januari rond de zogenaamde “K-V-Zalea’s”. We stonden met een stand en een aantal mensen in het Stadshart op het plein voor de C&A “K-V-Zalea’s” te verkopen. In feite waren dit Azalea’s afkomstig van de bloemenkwekerij van toenmalig lid Truus Muis. Een gedeelte van de opbrengst kwam ten gunste van K&V. Er staat me bij dat we best wel veel bloemen hebben verkocht. Het was in elk geval gezellig.

Diezelfde dag, 14 januari, is in onze verenigingsruimte in de PWA een “Drumband Dubbelconcert” gehouden van K&V en Harpe Davids. Helaas heb ik daar geen verdere informatie over. Ik weet wel dat tambour-maître Michel Schreuder in die tijd bezig was om de relatie tussen K&V en Harpe Davids proberen te verbeteren.

Het mag ondertussen duidelijk zijn dat de meestal rustige maand januari dit jaar tamelijk druk was. Op 24 januari hebben wij een aubade verzorgd aan de Palletsingel in Rokkeveen. Helaas was de opkomst voor dit optreden opnieuw uitermate treurig. Een paar dagen later hebben wij een concert verzorgd in verpleegtehuis Sammersburg in Den Haag. Er staat me vaag bij dat dit in het kader was van wat in die tijd genoemd werd de “OTC’tjes”, waarbij voor ouderen herkenbare muziek werd gespeeld. De kreet “OTC” was een beetje oneerbiedige afkorting voor “Oude Taarten Concert”.

De Algemene Leden Vergadering werd in 1995 gehouden op 24 maart. Tijdens deze vergadering heeft voorzitter Jos Raadschelders het bestuur verlaten. Voor hem kwam Henk van Ewijk. Penningmeester Addie Zwakhals was ook niet herkiesbaar, hij werd opgevolgd door Ed Smit. Mede-secretaris Peter de Block is er ook mee gestopt. Het dagelijks bestuur bestond daarmee dus uit voorzitter Henk van Ewijk, secretaris Christine Derksen en penningmeester Ed Smit.

De ALV van 1995 was van uitzonderlijk groot belang voor de toekomst van K&V. Op deze leden vergadering is namelijk door nieuwe voorzitter Henk van Ewijk het nieuwe werkplan van de vereniging voor 1995/1996 gepresenteerd. Het belangrijkste onderdeel van dit werkplan was dat de fanfare vanaf 1 juli 1996 niet meer zou meedoen aan marsoptredens. Dit stond toen ook wel bekend als het “Gat 1 juli 1996”. Ik kan nu wel zeggen dat er op de bestuursvergadering voor de ALV (waar ook de toen toekomstige bestuursleden bij aanwezig waren, gezien het belang van het onderwerp) heftige discussies zijn geweest hierover. Op de leden vergadering is het werkplan, met daarin de datum 1 juli 1996, ter stemming gebracht en aangenomen. Het stond dus vast: De fanfare zou vanaf 1 juli 1996 niet meer deelnemen aan marsoptredens.

Maar zover was het nog niet. Er was nog meer dan een jaar te gaan waarin nog steeds marsoptrédens zouden worden verzorgd. Onder andere op Koninginnedag, hetgeen dit jaar op zaterdag 29 april was (30 april was namelijk een zondag). In gebruikelijke stijl om 08:00 vlaghijsen in marsopstelling en van 11:00 tot 12:00 een rondje VVR. Er was over gesproken om bij het VVR een concert te geven, maar dat vond het VVR op dat moment (nog) niet een goed idee. 's Avonds was de jaarlijkse taptoe.

In deze tijd kreeg de drumband een andere naam: Woodblock & Co. In maart 1995, misschien naar aanleiding van alle gebeurtenissen, heeft Gerard Rademaker zijn lidmaatschap opgezegd. Hij is vanaf de jaren '60 lid geweest van de drumband. Oudere leden zullen hem zeker herinneren, hij was altijd op Koninginnedag jarig.

Kleine optredens waren al een aantal jaren niet populair bij veel leden. Op 2 mei hadden we er weer zo eentje: een marsoptrédén bij de Drie Hooibargen.

Dodenherdenking op 4 mei is natuurlijk nooit een opgewekte gebeurtenis, maar voor K&V die dag extra somber, alhoewel we dat in feite pas later (vermoedelijk de volgende dag) hoorden. Die dag is, na een lang ziektebed, oud-voorzitter Dorus Winterink overleden. K&V heeft gespeeld op zijn crematie.

In 1995 was het precies 50 jaar geleden dat Nederland aan het einde van de tweede wereldoorlog op 5 mei is bevrijd. Dit moest natuurlijk uitgebreid gevierd worden. Dat begon om 09:00 samen met Harpe Davids en Buytenrode met een aubade voor Burgemeester en Wethouders. De locatie hiervoor was 't Oude Huys in de Dorpsstraat. Vervolgens van 10:45 tot 11:15 een marsoptrédén bij "Woon en zorgcentrum Buytenhage". De bevrijdingsdag festiviteiten kregen een vervolg op 8 mei, toen een aantal fanfareleden vanaf de toren van Oude Kerk koraal muziek ten gehore brachten. Stukje geschiedenis: in Nederlands was de bevrijding op 5 mei, de totale overgave van Duitsland was op 8 mei 1945.

De "winteruitvoering" was in 1995 op 20 mei. Je kon voor een voorstelling eind mei eigenlijk niet meer van een "winter" uitvoering spreken, dus werd het de "voorjaarsuitvoering". Zover ik heb kunnen traceren was dit het eerste gebruik van de kreet "voorjaarsuitvoering". Dit was wederom in het Stadstheater, deze keer met klankkast. Dus weinig decor, want als de klankkast erin zat kon er geen gebruik gemaakt worden van de bekabeling boven het podium waarmee decorstukken omhoog en omlaag getakeld konden worden. Tijdens deze voorjaarsuitvoering werd nog even stil gestaan bij het overlijden van Dorus Winterink. Presentatie was in handen van Dhr. Tuts.

Het programma van de voorjaarsuitvoering was als volgt: Presentatie van de hele vereniging op "Firework" gespeeld door de fanfare. Daarna was het B-orkest aan de beurt met achtereenvolgens de Johan Kriegersuite, Samba for You, Maracuja Cha Cha en Little Swing. Hierna pakte de fanfare de draad weer op met Music for a Celebration en Spectrum. Vervolgens was de drumband aan de beurt met het stuk Peanuts. Zowel de majorettes, drumband als fanfare presenteerden zich hierna met Symphonic Marches.

Het programma van de voorjaarsuitvoering was als volgt: Presentatie van de hele vereniging op "Firework" gespeeld door de fanfare. Daarna was het B-orkest aan de beurt met achtereenvolgens de Johan Kriegersuite, Samba for You, Maracuja Cha Cha en Little Swing. Hierna pakte de fanfare de draad weer op met Music for a Celebration en Spectrum.

Winteruitvoering 1995 in Stadstheater. Deel van de drumband, met van links naar rechts Ginette van Strien, Debbie Beukers, Eugenie Schreuder.

Vervolgens was de drumband aan de beurt met het stuk Peanuts. Zowel de majorettes, drumband als fanfare presenteerden zich hierna met Symphonic Marches.

Na de pauze begon de fanfare met het stuk 7th Night of July, gevolgd door een show van de majorettes op muziek van My Fair Lady, gespeeld door de fanfare. De drumband speelde daarna Kpanlago gevolgd door een show van de majorettes op muziek van West Side Story, wederom gespeeld door de fanfare. Vervolgens ging de fanfare zelf verder met Miss Saigon, en de afsluiting van de avond was Phantom of the Opera door alle afdelingen. Natuurlijk was er ook een toegift: A Brand New Day. Van deze uitvoering is een opname bewaard gebleven.

Dirigent Karel Jongerling was een druk man: hij dirigeerde maar liefst vier muziek verenigingen. Op initiatief van één van zijn verenigingen, harmonie Arti et Religioni uit Alpen a.d. Rijn, werd een zogenaamd “Kareltreffen” georganiseerd. In de Adventskerk in Alphen speelden alle vier Karel’s verenigingen enkele stukken. Die verenigingen waren achtereenvolgens harmonie Arti et Religioni uit Alphen a.d. Rijn, fanfare St. Caecilia uit Schalkwijk, fanfare Excelsior uit IJsselstein en natuurlijk Kunst en Vriendschap. Het geheel werd bejureerd door Alex Zwijgers, trompettist bij de Marinierskapel. Presentatie was in handen van Marjolein Kool. Ter afsluiting werd een “mega orkest” gevormd door de vier verenigingen. Daarbij werd Music for a Celebration en Past time in good company gespeeld. Het was een erg leuke dag, en voor herhaling vatbaar (hetgeen ook geschiedde). Ik stel me wel voor dat Karel na afloop flink moe was.

Voor de vakantie nog één optreden, namelijk de avond vierdaagse op 15 juni. Precies een maand later, op 15 juli, werden muziek examens gehouden. Bram Smithuis, Olaf van Vliet,

Jan de Winter en Lennie Vollebregt werden hierbij aan de tand gevoeld. Zij slaagden allen, waarbij zowel Bram als Olaf “met lof”.

In die tijd hadden wij een Limburgs lid, namelijk Marion Linssen. Zij was opgegroeid bij de fanfare St. Joseph in haar geboorte plaats Pey-Echt. Er werd besloten om een uitwisselingsconcert met deze vereniging te doen. Uiteraard had dit organisatorisch nogal wat voeten in aarde, maar de grote dag was op 14 oktober, in het Stadstheater (met klankkast). Na afloop schreef Marion in de Orpheus dat toen de twee bussen uit Limburg eenmaal waren aangekomen het bier en de broodjes in de PWA dankbaar naar binnen werden gewerkt. Als gebruikelijk mag de gast als laatste spelen, dus ging K&V eerst. Het concert van K&V ging erg goed, dirigent Karel Jongerling was tevreden. Volgens Marion had St. Joseph ons een beetje onderschat. Na de pauze was St. Joseph zelf aan de beurt. De recensie in de krant zei dat dit orkest echt wel een klasse beter was. Zelf waren ze kennelijk ook zeer tevreden over de “prachtige zaal”, “de goede acoustiek” en het “vele publiek”. Wel vonden ze dat het bier hier duur was.

Vervolgens brak er een periode van concoursen aan. Op 28 oktober ging de drumband, herstel: Woodblock & Co, op concours in Schiedam met als resultaat 80 punten en een 1^e prijs. De volgende dag volgden de majorettes met een concours in Breda. Zij haalden daar in de 3^e divisie een 1^e prijs. Overigens kregen de majorettes in de loop van 1995 nieuwe pakjes: zwart met wit.

Als laatste in de rij ging de fanfare op 11 november naar Hellevoetsluis om daar uit te komen in de ere-divisie. Inspeelwerk was Handelian Song, verplicht werk Spectrum en keuzewerk Canadian Impressions. Het resultaat heb ik niet terug kunnen vinden. In elk geval bleef de fanfare in de Ere afdeling. Wel is er een opname van dit concours.

In de stukken ben ik ook een marsoptreden tegengekomen op 18 november voor het Ministerie van Justitie in het wijkcentrum Meerzicht, van 22:30 tot 22:50. Ik weet niet of het ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Toen stond de kerstperiode weer voor de deur. De allereerste kaarsjeavond in de Nicolaaskerk waar de fanfare aan meedeed was op 12 december 1995.

Op 16 december een optreden dat niks met kerstmis te maken had: een (koud, en gelukkig redelijk kort) marsoptreden voor de Dierenbescherming Den Haag.

De kerstperiode ging de volgende dag verder met een kerstconcert in Het Gouvernement in Bergen op Zoom, alwaar dirigent Karel Jongerling niet aanwezig zou zijn. Een studie genoot van hem zou invallen. Deze werd echter opgehouden, en kwam dus te laat voor het optreden. Dat werd op voortreffelijke wijze opgevangen door Alexander Muilwijk, die zonder partituren de stukken dirigeerde. Het publiek heeft niets gemerkt. Toen de studie genoot van Karel alsnog aan kwam stemde hij nog even op het gehoor af, en het concert kon verder.

Daarna op 20 december een kerstconcert in het Stadshart en op 23 december bij de Rijnke Boulevard in Zoeterwoude Rijndijk.

Als laatste evenement van het jaar was op 29 december de nieuwjaarsreceptie in de PWA. Zonder instrumenten, maar met oudejaars conference van Serge Bosman.

Nog een detail: Orpheus jaargang 26 nummer 2 was de eerste Orpheus die volledig met de computer was gemaakt.

1996

Op 31 december 1995 bestond K&V uit 96 leden: 29 majorettes, 15 drumband en 56 fanfareleden, waarvan er 10 hun B diploma nog niet hadden gehaald. Plus één erelid (Wim Woldendorp). Een aantal leden speelden in zowel de fanfare als de drumband.

In het jaar 1996 maakte K&V op 6 januari meteen een vliegende start met een nieuwjaarsconcert in Winkelcentrum Rokkeveen. We zaten daar voor de Albert Heijn en hebben een leuk concert gegeven met behoorlijk wat toeschouwers, zoals op onderstaande foto te zien is.

Fanfare van K&V. Winkelcentrum Rokkeveen, 6 januari 1996. Dirigent Karel Jongerling.

Later diezelfde maand, op de 21e, hadden we een marsoptreden in het Sparta stadion in Rotterdam bij de voetbal wedstrijd Sparta-Ajax. We speelden voor aanvang van de wedstrijd en in de pauze. Erg leuk om een keertje te doen. We zijn aan dat optreden gekomen doordat lid René van Rooijen (hij zou een week later secretaris worden) connecties had met degene die bij Sparta de reclame deed. Wij hadden ook geregeld dat een achtjarige Zoetermeerse jongen zijn idool Louis van Gaal mocht ontmoeten. Tijdens de kerst van 1995 stond er bij de V&D namelijk een wensboom. Daar kon je een kaartje in hangen met jouw wens voor het nieuwe jaar erop. Renata van Oosten (voormalig majorette) stond daar wat wensen te lezen toen ze het kaartje tegen kwam van een moeder die voor haar zieke zoontje een kaartje voor een wedstrijd van Ajax wenste. Renata wist dat K&V naar Sparta-Ajax ging en heeft de V&D contact laten leggen met René van Rooijen, die toen de rest heeft geregeld.

De drumband had al een aantal jaren achter elkaar meegelopen met de fakkeloptocht voor de

antidiscriminatie beweging. Ook weer in 1996, op 21 maart. Twee dagen later heeft de fanfare meegewerkt aan een “IJsgala” in de Uithof in Den Haag. De KNSB organiseerde daar een ijsshow waarin ongeveer 500 jeugdleden in kostuums een show opvoerden. K&V speelde daar voor aanvang, in de pauze en tijdens de finale.

De Algemene Leden Vergadering was op 29 maart. Daar heb ik (Christine Derksen) het secretariaat overgedragen aan René van Rooijen. Voorzitter bleef Henk van Ewijk en penningmeester Ed Smit.

Ik wil graag een gedeelte van het redactioneel van de tweede Orpheus van 1996 (jaargang 27 nummer twee) weergeven: “[..] Het is zelden dat iemand spontaan een stukje komt aanleveren. Niemand schreef over dat leuke optreden bij Sparta-Ajax, of over het ijsgala in de Uithof. Over 15 jaar weet Dhr. Woldendorp niet meer waar hij naar achteruit moet kijken. Dat vind ik toch wel jammer. Van de afdeling majoretten komt zelden of nooit copy”.

Eén van de optredens waar niemand over schreef, en waar ik nu dus niet veel over kan vertellen, behalve dat het me voor een of andere reden bijstaat: op 20 april verzorgden wij een marsoptreden bij het Commeniuscollege voor verstandelijk gehandicapten in Capelle a.d. IJssel. Als ik het goede optreden voor de geest heb was het toen behoorlijk warm en zonnig (blijkens ook de zonnebrillen in de foto hiernaast).

K&V 20 april 1996 Commenius College Capelle a.d. IJssel

Koninginnedag, 30 april, voltrok zich voor de laatste keer zoals we dat al jaren gewend waren: Om 08:00 uur vlaghijsen, om 11:00 uur een marsoptreden rond het VVR en 's avonds de allerlaatste reguliere taptoe waar K&V marcherend aan mee zou doen. Dat deden wij met de hulp van zangeres Linda MacLennan, die ook op de “Lente uitvoering” zou zingen. In de finale speelden de Zoetermeerse korpsen o.a. “Eye of the Tiger”, en het taptoe signaal werd, voor de laatste keer door K&V, gespeeld door Alexander Muilwijk. Het programma van koninginnedag laat wel

K&V op de taptoe 1996. Zangeres Linda MacLennan. Vermoedelijk “I will Survive” tijdens de opening van de taptoe

zien dat wij in die tijd, indien het optreden zich daartoe leende, in toenemende mate stilstaande werken speelden.

Uiteraard was K&V met dodenherdenking op 4 mei weer van de partij. Op 5 mei deden wij mee aan een door het koor “New Sound ‘76” georganiseerd vredesconcert in het Stadstheater. We speelden daar In the Mood, Land of Hope and Glory (met New Sound ‘76 en Musical

Groep Zoetermeer) , Miss Saigon, West Side Story en Conquest of Paradise samen met het koor (in een ander arrangement dan we rond 2009 speelden)

Het op één na laatste marsoptreden voor de datum van “1 juli 1996” was op het terrein van FC Zoetermeer voor de voetbal wedstrijd tussen het Unicef Prominententeam en het Acteurs elftal. Dit was voor een goed doel, dus verleende K&V hier aan gratis haar medewerking.

De “lenteuitvoering” vond plaats op 18 mei in het Stadstheater. Tijdens deze uitvoering werd gebruik gemaakt van het “gaasdoek”: dit kon halverwege het toneel worden neergelaten. De fanfare zat achter het gaasdoek. Met het gaasdoek neer was de fanfare vanuit de zaal niet meer zichtbaar, maar kon de fanfare het toneel voor het gaasdoek wel zien en en ook spelen. Dat scheelde een hoop changementen. De presentatie was in handen van Serge Bosman; hij deed dit vanuit een grote stoel (vandaar dat Serge op onderstaande foto niet in uniform zit).

Alle afdelingen presenteerden zich op het eerste deel van Centennial, gespeeld door de fanfare. Vervolgens speelde het B-orkest Pavane in Blue, Conquest of Paradise en Boheemse Mars. De fanfare vervolgde met An American in Paris en Jungle Book. Daarna was Woodblock & Co aan de beurt met Concerto en Mixed Up. Voor de pauze was het de beurt aan een nieuwe afdeling: “Plan X”. Dit bestond uit Woodblock & Co met de majorettes, het B-orkest en een gedeelte van het A-orkest (de fanfare) die bereid was op straat marsoptredens te spelen. Oftewel, Plan X was “de buitengroep”. Zij speelden Vlieg met me mee, Africa en YMCA.

Na de pauze begon de fanfare met Trumpet Cross, gevolgd door How Soon, St. Louis Blues,

K&V tijdens de Lente uitvoering van 1996.

Morricones Melody en In the Mood. Daarna Woodblock & Co met Variated beat tijdens welke gevarieerde acts werden vertoond (herinnert u zich bijvoorbeeld de bezem act?). Vervolgens was zangeres Linda MacLennan (dezelfde als op de taptoe) aan de beurt, waarbij zij begeleid door de fanfare I Will Always Love You en Les Miserables zong. Daarna de majorettes met Hornpipe, gespeeld door de fanfare. Ten slotte speelde de fanfare MacArthur Park en Peter Gunn. De finale met alle afdelingen was I Will Survive.

Eind mei was er behoorlijk wat onrust binnen de afdeling majorettes. Op 30 mei 1996 is er een brief verstuurd aan de ouders/verzorgers van de majorettes. Het bestuurslid majorettes werd gedwongen haar functie neer te leggen. Instructrice Myrna Smithuis werd vervangen door Renata van Oosten, die evenals Myrna vroeger zelf majorette is geweest bij K&V.

In diezelfde periode is er vanuit het bestuurslid van Woodblock & Co, Angelique van Dooren, een schrijven uitgegaan naar alle leden van die afdeling. De strekking daarvan was de constatering dat de motivatie van de leden niet alleen op de donderdag repetitie avond slecht was, maar dat ook voor optredens een dieptepunt bereikt leek te zijn. Daarbij werd aan de leden de vraag gesteld wat ze zelf eigenlijk wilden met de drumband. De geschiedenis moet helaas constateren dat de drumband, ondanks heldhaftige pogingen van onder andere Angelique van Dooren en instructeur/tambour-maître Michel Schreuder, nadien nooit meer helemaal terug is gekomen op het ledental dat het voor die tijd had.

Het allerlaatste reguliere marsoptreden van Kunst en Vriendschap voor de datum van “1 juli 1996” was op 13 juni 1996. Dat was de laatste dag van de avondvierdaagse, en wij marcheerden van het Wegstapelplein naar de (oude) PWA hal in het Stadshart. Daarmee was (voorlopig?) een einde gekomen aan ten minste 60 jaar marsoptredens door K&V. De gevoelens hierover zullen gevarieerd hebben van “erg jammer” tot “mooi dat we daar vanaf zijn”.

In het kader van de “OTC’tjes” (zie vorige aflevering voor uitleg) gaf op 15 juni de fanfare een concert voor Wooncentrum Sandhage in Meerzicht, op de ochtend van 29 juni gevolgd door een concert in Verpleeghuis Sammersbrug in Den Haag.

Kareltreffen, 29 juni 1996 in Schalkwijk. Dirigent Karel Jongerling.

's Avonds 29 juni was het tweede Karelreffen, deze keer onder de naam "Karel Kwartet Concert" in Schalkwijk bij de fanfare St. Caecilia die in 1996 negentig jaar bestond. K&V speelde daar Mercury en een gedeelte van Miss Saigon. Verder werd er net zoals in 1995 een groot orkest gevormd door alle verenigingen. Daarbij werd A Brand New Day, Lion King, I Will Always Love You en James Bond gespeeld. Het was goed georganiseerd, wederom erg leuk gepresenteerd door Marjolein Kool (van St. Caecila Schalkwijk) en uiteraard een schitterend concert. Dat heeft toch wel wat, met zo veel muzikanten op één toneel zitten.

Vlak voor de vakantie nam Woodblock & Co deel aan een concours in Rastede, Duitsland. Zij behaalden daar een eerste prijs, en waren zevende in het totaal klassement.

Het eerste optreden na de vakantie was een concert op 31 augustus voor Intratuin. Iets meer dan een week later, op 8 september, kwam een wel heel bijzonder concert. Er was bedacht dat ter gelegenheid van de opening van de Erasmusbrug in Rotterdam het leuk zou zijn om een groot koor en een stuk of dertig blaasorkesten op bootjes en ponten te zetten, naar de brug toe te varen en daar drie gezamenlijke nummers te spelen. Dit alles onder de titel "Floating Fanfare". We verzamelden ons die dag dus om 12:00 uur bij haven nr. 1307 in Rotterdam.

Onder leiding van dirigent Keimpe de Jong werden met alle deelnemende verenigingen op de kade de drie gezamenlijke stukken geoefend ("Kabel", "Moeder met zitje" en "Take me to the bridge"). Deze stukken waren geschreven door Keimpe de Jong en Karel Witt. Na deze repetitie gingen alle verenigingen aan boord van hun vaartuig. Wij hadden "schip 8". In ons geval was dat best wel een mooie boot: een marine schip met de naam A903 Zeefakkel, een "Rijksinstructievaartuig voor de adelborstopleiding" (zo lees ik op het internet). Ik kan vertellen dat andere verenigingen het er wat dat betreft veel slechter afbrachten; sommige "schepen" waren in mijn ogen niet meer dan drijvende platformen. Het was die dag gelukkig

"Floating Fanfare", 8 september 1996. Op de boot ("A903 Zeefakkel") onderweg van de Erasmus brug terug naar de haven.

mooi weer, dus ideaal voor een boot tochtje. Vanaf 16:00 voeren we richting de Erasmusbrug en speelden op onze boot ons eigen repertoire. Ik ben bang dat er aan wal weinig van te horen zal zijn geweest; zo'n rivier is toch wel flink breed en het geluid vervloog over het water. Waarschijnlijk heeft alleen de zeer vriendelijke bemanning het gehoord. Het was in elk geval wel erg gezellig daar op het dek.

Na ongeveer drie kwartier varen kwamen we bij de brug aan, waar veel toeschouwers stonden en alle boten zich verzamelden. Wij moesten verhuizen naar het voordek van onze boot omdat een grotere boot anders ons uitzicht belemmerde. De generale repetitie ging beter dan de uitvoering; bij de Erasmus brug waren de diverse orkesten namelijk niet tegelijkertijd klaar. Leuk was het wel! Om ongeveer 19:00 uur waren we weer terug bij de haven. Het was een lange dag maar wel een hele belevenis.

Woodblock & Co gaf samen met het B-orkest op 14 september een concert voor de open-theaterdag, waar Woodblock & Co onder andere hun houthakkers act opvoerden.

De periode tot aan nieuwjaar zou, ondanks het gemis aan marsoptredens, behoorlijk druk zijn. Op 28 september organiseerde K&V op het plein voor de (oude) muziekschool in de Dorpsstraat in opdracht van de winkeliers vereniging een muziekdag. Het was een doorlopend programma, bestaande uit optredens van alle afdelingen van K&V.

Muziekexamens waren er op 30 november. De Orpheus vermeldt alleen voornamen, dus ik moet een beetje raden over wie het ging, maar zover ik kan opmaken:

A examen: Pieter Vianen en Evelien Vianen

B examen: Jan de Winter, Marijke Brinckman, Ina Brinckman en Angelique van Dooren.

C examen: Bram Smithuis.

Op één theorie examen na allemaal geslaagd. Er was nog enige opwindning toen er brand uitbrak in de meterkast. Gelukkig was Wim Brinckman nabij, die met ervaring de brand kon blussen, waarna het examen verder kon gaan.

De kerst periode bestond in 1996 uit vijf concerten. Het jaar 1996 is overigens ook het eerste jaar waarin ik een duidelijke "kerstmap" tegenkom (met grofweg dezelfde stukken als op dit moment, 2009). Het eerste concert was in winkelcentrum Rokkeveen op 13 december. Dat was een avond optreden, waarbij we net zoals in januari van datzelfde jaar voor de Albert Heijn zaten. In mijn herinnering was er vrij weinig publiek, maar, door de verlichting en wellicht mede ook dankzij de glühwein, uitermate sfeervol. Het tweede kerstconcert twee dagen later was ook binnen, namelijk in het Alexandrium (III) in Rotterdam. Een hele leuke locatie, alleen vonden sommige winkeliers ons misschien wat onhandig zitten, voor hun deur. Kaarsjesavond was in 1996 op 17 december, zoals gebruikelijk in de Nicolaaskerk waar het meestal niet aangenaam warm is, maar zeker beter dan buiten. Op de 19^e zaten we wel koud, namelijk op het Stadhuisplein in het Stadshart. Het laatste concert, ook buiten en in mijn herinnering behoorlijk koud, was op 21 december in Alphen a.d. Rijn. Kaarsjesavond is voor een goed doel, maar de vier andere kerstconcerten brachten bij elkaar 3700,- gulden voor K&V op; best wel veel geld.

1997

Begin 1997 meldde de secretaris in de opgave aan de ANUM dat K&V bestond uit 77 leden, waarvan 12 twirling, 7 tamboers, 47 fanfareleden en 3 overig. Gek genoeg vermeldt het jaarverslag over 1997 dat K&V op 31 december 1996 81 leden had.

Het jaar 1997 was aangebroken: K&V bestond 100 jaar! De fanfare beet de spits af door op 2 januari een concert te geven in de foyer van het Stadstheater, op 4 januari meteen gevolgd door een nieuwjaarsconcert in winkelcentrum Rokkeveen.

Zoals viel te verwachten waren er in 1997 diverse jubileum activiteiten geplanned. Eén daarvan was de “jubileum uitvoering” (lees: “winter”/”voorjaars” uitvoering) in het Stadstheater op 18 april.

Als voorbereiding op die jubileumuitvoering reisde de fanfare op 23 maart af naar het Brabantse Dorst waar een concert werd gegeven met de vereniging St. Joris. Hoe kwamen we daar terecht? Het was het geboortedorp van fanfarelid Corné van Alphen.

K&V zou K&V niet zijn als er op die jubileumuitvoering niet iets speciaals werd gedaan. Dat bestond uit de special “100 jaar K&V”. Zoals lezers van Even Achteruit Kijken weten is K&V ooit begonnen als een harmonie. Er werd dus een speciale “harmonie” gevormd, volledig met clarinetten (Theo Beckers, André v.d. Wiel en Angelique van Dooren). De Harmonie speelde delen 1 en 2 van “Aimer, Boire et Chanter”. Dit werd gevolgd door de groep die de fanfare voorstelde, met de mars Standard of St. George. Het toevoegen van de afdeling drumband werd weergegeven door Woodblock & Co met Dienstmars. Daarna werd een afdeling majorettes opgericht. Zij deden een show op de Arosa mars, gespeeld door de fanfare en de drumband. Het K&V carnavals orkest “de Mollenbollen” kwam nog een keertje langs met de “mollenbollen medley 1997”. De toekomst werd weergegeven door de “buitengroep”: Plan X. Zij speelden de Raiders mars. Tot slot van de special de gehele vereniging met Fanfare & Flourishes.

Jubileum uitvoering in Stadstheater, 18 april 1997.

Na dit spektakel vervolgde de fanfare met Jupiter. Hierna Woodblock & Co met Astra en Exotic Delight. Dit werd weer afgewisseld door de fanfare die Song of Freedom en Voyager speelde.

Na de pauze speelde de fanfare Flying Doctors, Lion King met een show van de majorettes, en vervolgens Latin Mood. Woodblock & Co nam het samen met de majorettes over met Basic of Life. Tot slot weer de fanfare met Tears in Heaven en Worndown Piano (arrangement van Rogier Bosman). De avond werd afgesloten met “Lang zullen ze leven” met alle afdelingen, en uiteraard een toegift. De enige toegift die op een jubileumuitvoering mogelijk was, namelijk het (in mijn persoonlijke mening helaas in onbruik geraakte) verenigingslied van K&V: Music in het arrangement van Clemens v.d. Spek.

Een paar dagen na de jubileumuitvoering was de Algemene Leden Vergadering. Voorzitter Henk van Ewijk overhandigde de voorzittershamer aan Peter Smolders. Op het secretariaat kreeg René van Rooijen hulp van Myrna Smithuis. Penningmeester bleef Ed Smit. Tijdens deze ALV moest geconcludeerd worden dat “de buitengroep”, die ookwel de naam “Plan X” mee had gekregen, niet van de grond is gekomen. Repetitiebezoek was bedroevend, en wat de blazers betreft bestond dit voornamelijk uit het B-orkest. Tijdens de ALV werd dus het bestuursvoorstel aangenomen om met de fanfare weer, op beperkte schaal, buitenoptredens te gaan verzorgen.

Vlaghijsen om 08:00 op Koninginnedag 1997.

Het eerste marsoptreden kwam krap een week later op 30 april met koninginnedag: vlaghijsen. Daarna eens geen vertrouwd marsoptreden “rondje VVR” maar een “concert rondje VVR”. Bij het VVR zijn twee concerten gegeven van 30 minuten met majorettes en Woodblock & Co. In 1997 was er op Koninginnedag ’s avonds geen taptoe.

K&V in concert bij het VVR, 30 april 1997.

De eerste helft van de maand mei verliep vrij rustig, met alleen dodenherdenking op 4 mei. Daarna trok het tempo van de evenementen flink aan. Van 16 tot 19 mei Pinkstermuziek weekend in Nijverdal.

In 1997 bestond niet alleen K&V 100 jaar, maar ook molen “de Hoop” in de Stationsstraat had die leeftijd bereikt. Daarom werd daar op 24 mei een concert gegeven.

Het eerste “echte” marsoptreden na het besluit van de ALV was op 29 mei. Dit was een bekende: de avondvierdaagse. Ik kan met het optreden niet herinneren, maar ik vermoed dat de fanfareleden wellicht een beetje “uit vorm” zullen zijn geweest.

De contacten van secretaris René van Rooijen leverden op 31 mei een groot optreden op. In de Amsterdamse “Eerste van Swindenstraat” werd een straatfeest georganiseerd naar aanleiding van het opleveren van een groot renovatieproject daar. Het mars gedeelte werd verzorgd door Buytenrode, K&V legde zicht toe op een concert met shows van Woodblock & Co en de majorettes. Het is met afstand het meest lucratieve optreden dat ik tot dan toe in de secretariaats stukken ben tegengekomen.

Dat K&V geld kan verdienen zonder een vinger te hoeven uitsteken en tegelijkertijd plezier kan beleven aan een fabledag bleek op 7 juni. Het marsoptreden bij Siemens werd uitbesteed aan Buytenrode. De marge van ongeveer 18% op het optreden staken wij in onze eigen zak, de rest ging naar Buytenrode. Ondertussen zat heel K&V bij de Notelaer in

Pijnacker van een familiedag te genieten. Het was mooi weer, er werden buiten spellen gespeeld en 's avonds gebarbequed. Het was een zeer geslaagde dag.

Op 21 juni stond de vereniging opnieuw bij molen "de Hoop", deze keer voor een show/marsop treden onder de titel "Muziek tijdens het ontbijt". De volgende dag was Woodblock & Co uitgenodigd door drumfanfare "Rijntamboers" om in de Eendenkooi in Zoeterwoude-Rijndijk hun Afrikashow op te voeren.

Datzelfde Woodblock & Co ging op 5 juli wederom naar het Duitse Rastede voor een concours. Resultaten hiervan heb ik niet terug kunnen vinden.

Voor het gemiddelde lid omvatte het jubileumjaar 1997 een serie leuke optredens. Voor het bestuur was het echter niet altijd feest. Waar de majorettes in 1996 door een crisis gingen leek het in 1997 de beurt te zijn van Woodblock & Co. Ondanks het hoge creatieve gehalte en het feit dat de bestuursleden van Woodblock & Co er op alle manieren aan probeerden te trekken was de motivatie kennelijk toch tamelijk laag. Overigens blijkt uit de notulen van de bestuurs vergadering van januari 1997 dat er bij Woodblock & Co wel degelijk flink werd geoefend: de PWA had zich richting K&V beklaagd over het feit dat er trommelstokken in het plafond waren blijven steken.

Zonder in details te treden kan ik zeggen dat er diverse "pittige" brieven zijn geschreven aan het bestuur en gesprekken zijn gevoerd door verschillende mensen over diverse onderwerpen.

Na de vakantie periode werden op 6 of 7 september bij molen de Hoop foto's gemaakt van de vereniging (deze foto's heb ik overigens niet terug kunnen vinden). Een week later op 13 september werd bij de molen een concert gegeven.

De maanden september tot december waren een drukke tijd. Op 18 september werd door een klein koper ensemble van K&V een concert gegeven bij restaurant 90's in de Dorpsstraat. Op de 20^e was er met alle afdelingen een muziekdemonstratie in het Stadshart. Precies een week later was in het Stadshart een Muziekdag, als alternatief voor de taptoe die op 30 april was komen te vervallen.

De officiële viering van de "100e verjaardag" van K&V was op 4 oktober 1997, in het Bridgehome in het Vernède sportpark. In mijn herinnering werden er wat korte optredens gegeven door de diverse afdelingen, maar was er geen vast concert programma. Burgemeester en beschermheer Luigi van Leeuwen overhandigde een Koninklijke Ere penning aan voorzitter Peter Smolders. Om de erepenning te krijgen was vooral door Jan van Putten veel werk verzet.

K&V 100 jaar, 4 oktober 1997 in het Bridgehome.

Na deze plechtigheden werd het vooral een gezellige avond. Eén van de highlights was een spontaan “optreden” door een aantal voormalig majorettes van K&V die aan “het jonge majorette volk” even lieten zien hoe het echt moest, en dat ze het nog niet verleerd waren. Deze “majorette groep” bestond uit diverse voormalig miss majorettes waaronder Andrea van Oosten, Vera Adam en Desiree v.d. Heijden. Daarnaast in elk geval ook Marin Klos, Conny Geerts, Karin de Lijster en Elly de Roos. Voor deze gelegenheids groep werd democratisch besloten dat Renata van Oosten miss majorette moest zijn. Zij was immers op dat moment de instructrice bij de majorettes (overigens is Renata bij K&V nooit daadwerkelijk miss majorette geweest, behoudens enkele keren invallen voor haar tweelingzus Andrea). Begeleiding door tambours werd uitgevoerd door Bram Smithuis en Jimmy van Zetten.

Voor de fanfare was 25 oktober het grote optreden van 1997. Al in 1996 was het plan opgevat om samen met een bekende Nederlandse artiest een concert te geven. Dat moest iemand worden die niet alleen zijn of haar eigen “kunstje” opvoerde, maar samenwerkte met de vereniging. Aanvankelijk werd gedacht aan Paul de Leeuw, maar begin 1997 bleek dat hij niet beschikbaar was. Echter piano virtuoos Louis van Dijk was gaarne bereid mee te werken aan dit concert.

Dit alles vond plaats in het Stadstheater (mèt “klank kast”). De avond ging van start met Fanfare & Flourishes, gevolgd door Fiefourniek. Beide stukken door alleen de fanfare. Vervolgens gingen we met Louis van Dijk verder in een speciale bewerking van de Beatles

Concert met Louis van Dijk in Stadstheater 25 oktober 1997 Dirigent Karel Jongerling

gevolgd door Glenn Meets Wolfgang. Daarna een schitterende improvisatie van Louis van Dijk alleen. De fanfare en Louis van Dijk voerden samen Miss Saigon op en voor mij het klapstuk van de avond: Summertime. Subliem. Als afsluiting Schindler's List en toegift nogmaals Summertime. Al met al een onvergetelijke avond.

Van deze avond zijn opnamen gemaakt door Radio West. De radio uitzending was in mono en besloeg niet het hele concert. De radio uitzending is opgenomen en dit is op CD gezet. Helaas heeft K&V ondanks herhaalde pogingen de echte opnamen nooit bij Radio West los kunnen krijgen. Wellicht zijn ze tijdens het snijden op de vloer van de studio achter gebleven. De CD die van dit concert beschikbaar is (navraag bij mij, Christine Derksen), is dus niet van geweldige kwaliteit, en in mijn herinnering klonk het concert (en de intonatie) tijdens het concert beter dan de opname weergeeft.

Op 22 november reisde de fanfare en Woodblock & Co af naar Noordwijk, waar mee werd gedaan aan een soort festival/concert wedstrijd. Voor een leken jury speelden wij daar Fanfare & Flourishes, Fiefoerniek, Beauty and the Beast en Glenn Meets Wolfgang. Tussendoor voerde Woodblock & Co hun Afrika show op. Vooral deze show viel bij de jury in goede aarde.

Ondertussen was het weer december geworden en stonden er vier concerten op het programma. De eerste daarvan was het door ons zelf georganiseerde kerstconcert op 15 december in het Stadstheater. Dit was met medewerking van het orkest van verstandelijk gehandicapten "de Vrolijke Noot", gemengd koor "de Juiste Stemming" en Aad Schreuder in de rol van Ebenezer Scrooge. Van deze avond zijn video opnamen gemaakt.

De andere drie kerstconcerten volgden elkaar in rap tempo op: 19 december in winkelcentrum Rokkeveen, 21 december voor het tweede jaar op rij in het Alexandrium III in Rotterdam, en op 23 december zaten we in het Stadshart.

1998

De vaste lezer van Even Achteruit Kijken zal ondertussen wel weten dat de secretaris elk jaar opgeeft aan onze bond, de ANUM, hoeveel leden wij hebben. Aan het begin van 1998 waren dat er 81: van de fanfare 47, drumband 13, majorettes 16, leerlingen 6 en overig 2.

Over onze bond gesproken. Op 1 januari 1998 is de ANUM gefuseerd met een andere bond, namelijk de KNF. Vanaf dat moment gingen zij samen verder als de KNFM.

Het jaar begint meteen goed met twee optredens: op 2 januari bij de nieuwjaarsreceptie van de gemeente in de foyer van het Stadstheater, en op 3 januari een nieuwjaarsconcert in winkelcentrum Rokkeveen.

In 1998 kregen wij weer de kans om een bijdrage te leveren aan het Radio West programma “Muzikaal Zuid Holland”. Dat hadden wij in 1994 ook gedaan met een radio-concert vanuit het café van het Stadstheater. Op 10 februari 1998 zaten we voor hetzelfde doel in de Schouwburg in Rijswijk. De publieke belangstelling was niet erg groot: in de zaal zat niet meer dan een man of tien. Wij moesten dus zelf het applaus verzorgen na elk nummer. Tijdens de opname, die in één keer op band moest worden gezet, werden Olaf van Vliet, Pieter Vianen, Wim Brinckman en Ginette van Strien geïnterviewd. Uiteraard moest dirigent Karel Jongerling zich ook aan de interview microfoon onderwerpen; niet Karel’s favoriete bezigheid. Ten slotte moest één lid het concert op de knieën spelen; voor het slagwerk was namelijk geen tafel beschikbaar, dus moest Wilma ter Horst haar instrumentarium op de grond leggen. Ik weet niet of een opname van deze uitzending bewaard is gebleven.

Dat er bij K&V soms flink vergaderd kan worden zullen de meeste lezers wel weten. De maand maart was zo’n maand. Eerst op de 16e een discussieavond over onderwerpen zoals straatoptredens, concerten van afdelingen afzonderlijk en gecombineerd, etc. Op de 30e de Algemene Leden Vergadering. Voorzitter bleef Peter Smolders en penningmeester Ed Smit. Het secretariaat ging over van het duo René van Rooijen/Myrna Smithuis naar Corné van Alphen.

Op de algemene leden vergaderingen van 1997 was, met het mislukken van “Plan X”, het “reguliere” marsoptreden opnieuw ingesteld. Overigens zijn er in dat jaar zeer weinig van die marsoptredens uitgevoerd. Op de algemene ledenvergadering van 1998 kwam het punt weer ter discussie, en werden twee voorstellen in stemming gebracht waaruit de leden konden kiezen.

In “Voorstel A” zou K&V aan opdrachtgevers zogenaamde “totaal” optredens met medewerking van alle afdelingen kunnen bieden, optredens van afdelingen, combinaties van afdelingen, en de “verplichte nummers” vlaghijsen en dodenherdenking. Bij “totaal optreden” moest worden gedacht aan bijvoorbeeld een concert van de fanfare met daarbij een “act” van Woodblock & Co en een show van de majorettes, al of niet in combinatie met andere afdelingen.

“Voorstel B” was hetzelfde als voorstel A met de aanvulling dat het “traditionele marsoptreden als product bleef bestaan”. Over het aantal marsoptredens zou nog nader

besloten moeten worden. Verder zou er deel worden genomen aan de taptoe met een taptoe show.

Van de zestig uitbrachte stemmen waren er 42 voor voorstel A en 17 voor voorstel B met één ongeldige stem. Vanaf dat moment zou K&V dus definitief geen marsoptredens meer verzorgen.

Over Koninginnedag 1998 heb ik weinig terug kunnen vinden. Ik veronderstel dat we op gebruikelijke wijze de vlag hebben gehesen. Ik weet dat we daarna een marsoptreden hadden bij het VVR. Of dit een “ouderwets” marsoptreden was of dat het op andere wijze werd ingevuld heb ik ook niet terug kunnen vinden. Dat jaar was er op Koninginnedag ‘s avonds geen taptoe. Bij de dodenherdenking was K&V op de gebruikelijk wijze aanwezig.

De laatste jaren (ik spreek anno 2009) is het gebruikelijk dat de fanfare met de avondvierdaagse een concert geeft. De eerste keer dat we dat deden was op 28 mei 1998. Terwijl Woodblock & Co en de majorettes een marsoptreden verzorgden voor de avondvierdaagse zat de fanfare onder het afdakje voor de passage, op het Stadhuisplein. Dat wil zeggen, de fanfareleden zaten onder het afdakje; dirigent Karel Jongerling stond in de regen.

Het is misschien al opgevallen, maar in 1998 was er geen jaaruitvoering. Waarschijnlijk omdat er in het jubileumjaar 1997 een aantal grote evenementen door de vereniging waren georganiseerd in het Stadstheater.

Op 6 juni trad de hele vereniging op voor de duatlon in Rokkeveen. Het was een optreden bij de Veur, waarbij de majorettes, Woodblock & Co en de fanfare los van elkaar optraden. In hoeverre het een succes was staat niet beschreven.

De lente en zomer van 1998 waren voor het bestuur van K&V geen prettige periode. Eind mei ontstond er binnen het bestuur een conflict over het functioneren van voorzitter Peter Smolders. Als gevolg daarvan legde de voorzitter zijn functie neer. Uit de briefwisseling tussen de voorzitter en de rest van het bestuur blijkt dat de meningen over de precieze toedracht uiteenliepen. Besloten werd dat Wim Brinckman de bestuursvergaderingen zou voorzitten, maar binnen de vereniging niet op zou treden als voorzitter ad interim.

Secretaris Corné van Alphen werkte bij het ministerie van Landbouw en Visserij en raakte betrokken bij het ruimen van varkenshouderijen toen deze getroffen waren door een varkenspest epidemie (gelukkig niet besmettelijk voor mensen). Hierdoor had hij geen tijd meer voor zijn secretariële werkzaamheden. Op dat moment was er dus slechts één lid van het dagelijks bestuur, namelijk de penningmeester. De functies van voorzitter en secretaris waren vacant. In de loop van het jaar werd het secretariaat waargenomen door een trio: Joyce Janse, Lennie Vollebregt en René van Rooijen.

Dan springen we ineens een heel stuk verder in de tijd, naar 19 september, voor de fanfare een bijzonder lange dag. Die begon ‘s ochtends in het Wilhelminapark waar een gedenksteen werd onthuld voor de drie Zoetermeeders die zijn omgekomen bij de zogenaamde “politieonele acties” in Nederlands Indië in de periode 1948-1949. Het was zaterdagochtend, schitterend weer, zonnig en aangenaam warm. Het park stond er heel mooi bij. De gemeente

had aan de achterkant van het monument een kleine tribune neergezet. Daarop zaten meest oudere mensen waarvan ik me voorstelde dat dit voornamelijk indiëgers waren die in de jaren '40 veel meegemaakt hadden, misschien wel tijdens de oorlog in Japanse gevangenkampen hadden gezeten en nu eindelijk, vijftig jaar na dato, een klein monument kregen om de drie Zoetermeeders te herdenken.

Wij van K&V stonden aan de zijkant opgesteld waar wij de laatste jaren altijd staan op 4 mei (vanaf de burgemeester gezien links). Keurig in het zwarte uniform met witte koorden en koppel, blauwe broek met rode bies en zwarte baret zonder pluim. Waarlijk een plechtige gelegenheid en een mooi gezicht.

Ook de burgemeester was aanwezig. Aan zijn rode neus te zien en aan zijn dikke tong te horen, was hij de avond tevoren flink doorgezakt: in zijn speech struikelde hij bijvoorbeeld herhaaldelijk over zijn woorden. Ik heb toen echt geleden aan wat je noemt plaatsvervangende schaamte.

Daarna verzamelden de fanfareleden zich om 13:15 bij de PWA om per bus naar het Limburgse Pey-Echt af te reizen. In 1995 was de fanfare St. Joseph uit Pey naar Zoetermeer gekomen, nu was het onze beurt om daarheen te gaan. We hebben eerst de plaats Thorn bezocht, waar we werden ingelicht over de twee rivaliserende muziekverenigingen met de bijnamen "de bokken" en "de geiten". Vandaar reisden we verder naar het dorpje Pey.

Paniek! Een niet nader bij naam te noemen slagwerker, tevens ervaren tambour-maître en een kop groter dan de rest van de slagwerk sectie, ontdekte halverwege Thorn en Pey dat hij zijn muziek was vergeten. In die tijd waren mobiele telefoons nog uitermate schaars, maar gelukkig had één van de leden (ik vermoed René van Rooijen?) er eentje bij zich. Snel werd iemand van het thuisfront gebeld, die in de PWA de slagwerk partijen ophaalde om ze over de fax naar een voor de organisatie bekend adres in Pey te sturen.

In Pey aangekomen, en herenigd met de slagwerk partijen, werd K&V opgevangen in de zaal van St. Joseph waar we van een maaltijd genoten, royaal voorzien van heerlijke vlaaien.

's Avonds deden wij mee aan een drie-dubbel concert. Zoals gebruikelijk was de gast vereniging als eerste aan de beurt. St. Joseph zou binnenkort aan een concours meedoen, en speelde dus hun concours stukken. Werkelijk schitterend, getuigend van een zeer hoog niveau. Vervolgens was het de beurt aan een harmonie uit Roermond. Ook zij speelden hun concours stukken.

Als laatste op de avond, zo rond de klok van 21:30 was K&V aan de beurt. Wij zouden in november op concours gaan en speelde dus... keuzewerk Innocent Condemned (dat toevallig een Limburgs verhaal beschrijft). Vervolgens deden wij iets geheel onverwachts, waar naar zeggen sommige aanwezige toeschouwers van andere verenigingen niet op hadden gerekend: Wij speelden lichte muziek! De reacties na afloop waren zeer positief. Om 23:15 vertrokken wij met de bus weer richting Zoetermeer.

Zondag 20 september was een dag voor de majorettes: zij gingen op concours in Oud-Gastel. Ondanks de zenuwen toch een mooi resultaat: 47 punten, een 2^e prijs in de 3^e afdeling.

Nog een voorbereiding op het concours van de fanfare, en wel op 30 oktober in Aarlanderveen bij Studio Oosterman. Als u het niet kent, Aarlanderveen is een klein dorpje ten oosten van Alphen a.d. Rijn. Ze hebben daar een muziek vereniging, DSS, van zeer hoog niveau, met een roemruchte dirigent, Danny Oosterman. In Aarlanderveen werd tussen 30 oktober en 1 november een festival georganiseerd waar wij aan mee deden. Ik kan me de zaal en de sfeer nog goed herinneren, maar niet of we een beetje goed gespeeld hebben.

Een maand later, op 28 november, was het concours van de fanfare in de plaats Beuningen. Wij speelden daar als verplicht werk Firestorm en als keuzewerk het eerder genoemde Innocent Condemned. Voor deze stukken haalden wij respectievelijk 138,5 en 140 punten, samen 278,5 punten en een 2^e prijs, een resultaat dat een beetje tegenviel. In de Orpheus schreef dirigent Karel Jongerling dat Firestorm de minste van de twee stukken was, maar dat we de punten die bij Firestorm waren blijven liggen terug hadden moeten krijgen bij Innocent Condemned, wat dus helaas niet gebeurd is. Van dit concours is een opname bewaard gebleven. Navraag bij mij, Christine Derksen.

Overigens schreef Karel ook dat hij op de gang bij de kleedkamer zijn directie leraar, Gert Buitenhuis, tegenkwam. Karel probeerde een gesprekje aan te knopen (al was het alleen maar om Dhr. Buitenhuis, jurylid, gunstig te stemmen). Dat bleek moeilijker dan verwacht. Dhr. Buitenhuis herkende Karel namelijk niet, omdat Karel volgens zeggen van Hr. Buitenhuis in omvang was toegenomen. “Zo zie je”, schrijft Karel in de Orpheus, “dat het altijd leuk is om na jaren weer eens een OUDE kennis te ontmoeten”.

Dirigent Karel Jongerling. Foto medio 1997

De volgende dag verzorgden Woodblock & Co en majorettes samen een Sinterklaas optreden in Gouda. Helaas is daar verder niets over geschreven.

De december maand stond zoals ondertussen gebruikelijk in het teken van Kerstmis. De fanfare verzorgde vier optredens. De eerste was op 19 december in Katwijk. De weergoden hadden kennelijk besloten om voor de afwisseling in plaats van ijzige kou deze keer de kraan flink open te draaien: we hadden te kampen met “slagregens als haringen”.

De volgende dag was het een stuk beter toeven in het Alexandrium III in Rotterdam. Droog en warm hebben wij daar onder leiding van inval dirigent en voormalig lid George Spiero een concert gegeven.

22 december 1998: sneeuw op het podium van het Stadstheater.

De 21e zaten we in het Stadshart voor de C&A, en de volgende dag voor ons eigen kerstconcert in het Stadstheater. Dat was een voorstelling van fanfare, Woodblock & Co en de majorettes samen met kinderkoor “de Rökkertjes”, onder leiding van André v.d. Wiel (tevens lid van K&V). In de Orpheus valt te lezen dat we veel te stellen hadden met het décor: de ene helft werd gratis uit Leiden bezorgd, de andere helft is door Arie Muis gratis opgehaald en weer

afgeleverd in Brabant. Het décor uit Leiden werd, na enige rangeer werkzaamheden, door de buurman van Arie Muis terug naar Leiden gereden. Ook had Jaap Koek, bekend van de jaarsuitvoeringen, zelf een sneeuwmachine in elkaar geknutseld. Deze werkte voortreffelijk, gaf echter wel wat rotzooi hetgeen de opruim werkzaamheden na afloop van de voorstelling wat vertraagde.

Ondanks het feit dat bij de Rökkertjes 16 leden ontbraken wegens ziekte, hebben ze heel goed gezongen. Woodblock & Co schitterde met hun kerstboom act en bezem act, en ook de twirling gaf twee goede shows weg. Al met al een zeer geslaagde voorstelling.

1999

Na alle perikelen van 1998 zijn we in 1999 aangekomen, een iets rustiger jaar. Dat jaar begon op 2 januari met een nieuwjaarsconcert in winkelcentrum Rokkeveen. En over nieuwjaar gesproken: de K&V nieuwjaarsreceptie was op 8 januari. Ik vermoed dat dit de eerste keer was dat er een lotterij was, weergaloos geleid door Theo Beckers.

De jaarlijkse fakkeloptocht waar bijna altijd een aantal tambours van K&V in meeliepen was op 21 maart. Bijna een week later de jaarlijkse jaaruitvoering. Ook deze keer weer in het Stadstheater, met als thema "It's a small world", oftewel een Walt Disney thema.

De jaaruitvoering was ook de eerste keer dat de fanfare en Woodblock & Co het nieuw aangeschafte uniform aan het publiek toonde. De voorstelling begon met Flashing winds, waarbij de oude zwarte uniform jas werd gedragen (zonder koppel). Na dit openingsnummer werden de zwarte uniform jassen uitgetrokken en kwam de nieuwe outfit tevoorschijn: wit overhemd met zwarte broek en een blauw hesje. Vervolgens waren de majorettes aan de beurt met I Will Follow Him (dit was de "Sister Act"). Hierna werd Innocent Condemned gespeeld, een concourswerk uit 1998. Dit werd gevolgd door Woodblock & Co. met twee stukken (ik heb niet kunnen achterhalen welke twee). Vervolgens waren de majorettes aan de beurt die hun concoursshow lieten zien, gevolgd door de fanfare met Ross Roy. De meisjes van de B-

Voorjaarsuitvoering 1999 in het Stadstheater. Van links naar rechts; bugels, 1e rij: Jolanda v. Ewijk, Diane Leerlooijer, Ron Braxhoofden. 2e rij: Lennie Vollebregt, Marion Linssen, Truus Muis, Marijke Brinckman. Trombones: Jaap Koek, Ed Smit, René v. Rooijen. Hoorns: Ellen Andriessen (rest niet in beeld).

groep van de majorettes vertoonden hun kunnen op een mars. Als laatste voor de pauze speelde de fanfare Cervo a Prima Vera, in combinatie met de majorettes.

In de pauze kleepte de gehele fanfare en Woodblock & Co zich weer om en werd een zwart overhemd aangetrokken. Het blauwe hesje had twee kanten, een blauwe en een gele. Door het hesje omgekeerd aan te trekken zat de hele club na de pauze dus ineens in het zwart-geel.

Het programma na de pauze bestond uit eerst Country Call samen met de majorettes, vervolgens het B-Orkest met Krokodil Tik-Tak en It's a Small World. Vervolgens ging de fanfare samen met Woodblock & Co verder met Disney Fantasy, The Hunchback of the Notre Dame, Pocahontas met Woodblock & Co. en Beauty and the Beast. Als afsluiting werd Jungle Book gespeeld. Ondanks wat schoonheids fouten hier en daar was het een zeer geslaagde jaaruitvoering.

Twee dagen later was de algemene leden vergadering. Op dat moment was er nog geen voorzitter en geen secretaris. De vergadering werd dus geleid door de penningmeester, Ed Smit. Als voorzitter werd gekozen Otto de Ruiter. Voor het secretariaat werd gekozen voor het duo Joyce Janse en René van Rooijen. Joyce werd secretaris voor interne zaken en René voor externe zaken. Penningmeester bleef Ed Smit. In de herfst van 1999 verhuisde Joyce Janse naar Haarlem voor een baan, en verliet dus de vereniging zodat aan het einde van 1999 het secretariaat alleen werd gevormd door René van Rooijen.

Al een aantal jaren was in de algemene leden vergadering nieuwe woonruimte ter sprake geweest. Het was namelijk al een tijd bekend dat het PWA in het Stadshart gesloopt zou gaan worden. K&V had de keus mee te verhuizen of zelf iets te zoeken. René van Rooijen heeft in die periode zeer veel tijd gestoken in dat onderwerp. Ook in deze ALV kwam het weer ter sprake. Theo Beckers vroeg in de discussie over de nieuwe woonruimte aandacht voor verwarming, omdat daar in de (oude) PWA nogal eens klachten over waren. Helaas moet schrijver dezes constateren dat de verwarming in de nieuwe PWA waar wij uiteindelijk rond 2002 naar toe zijn verhuisd, niet verbeterd is ten opzichte van de oude PWA.

De periode eind april - begin mei is voor K&V'ers een bekende: op Koninginnedag eerst 's ochtends vlaghijzen (in dit geval op een grote trom naar het Stadhuisplein marcheren en daar staand een aantal nummers spelen met show van de majorettes), gevolgd door een optreden bij het VVR. Daar hebben Woodblock & Co en de majorettes een rondgang gemaakt terwijl de fanfare in twee tuinen een concert van een half uur elk gaf. Een paar dagen later is het dan dodenherdenking. Dit was overigens nog het enige optreden waarbij het zwarte uniform met de blauwe broek werd gedragen, in traditionele stijl en zonder baret.

Op 8 mei zat de fanfare wederom op de Rijnke Boulevard in Zoeterwoude-Rijndijk. In de maand mei is het daar overigens aanmerkelijk beter toeven dan tijdens de kerstperiode. Een week later weer een concert, in winkelcentrum Rokkeveen. Zoals je misschien gemerkt hebt zaten we toen regelmatig in winkelcentrum Rokkeveen, altijd voor de Albert Hein daar.

Het Pinkster muziekweekend dat al jaren door K&V'ers wordt georganiseerd was in 1999 van 21 tot 24 mei in Nijverdal. Dirigenten waren Leon Vliex en Rogier Bosman, die vroeger bij K&V hoorn had gespeeld. Het zal ongetwijfeld gezellig zijn geweest, maar in de Orpheus staat er niets over geschreven.

Mei en juni zijn samen met december meestal de drukste maanden van het K&V jaar. Op 3 juni mochten wij weer aan de bak voor de avondvierdaagse. In 1999 was er weer een Kareltreffen, deze keer op 5 juni in Alphen a.d. Rijn. Karel had ondertussen drie verenigingen, eentje minder dan voorheen. Excelsior IJsselstein was weggevallen. Zelf speelden wij daar Fanfare & Flourishes, Laudate Dominum, MacArthur Park en Glenn Meets Wolfgang. De drie orkesten samen brachten Cervo a Prima Vera, Radetsky Forever en Music ten gehore. Onbekend welk arrangement van Music. De jeugdorkesten van de drie verenigingen waren er ook bij. Zij speelden samen de Krokodil tik tak en It's a small world.

Op 17 juni schijnt Woodblock & Co te hebben meegewerkt aan een voorstelling van Greg & Baud Productions. Volgens de boeken was dit een optreden ter waarde van 1750,- gulden. De penningmeester zal er blij mee zijn geweest, want financieel ging het in die tijd niet zo goed met K&V. Als dit optreden inderdaad heeft plaatsgevonden (ik kan het niet bevestigen) was het zover ik na heb kunnen gaan het best betaalde optreden in het bestaan van K&V tot op dat moment (en vermoedelijk ook sindsdien).

Nog een optreden dat ik niet kan bevestigen: een concert van de fanfare op 18 juni in Katwijk met "Oud Hollandse Meezingers". Waarschijnlijk een variatie op de "OTC'tjes" van een paar jaar eerder. Ik weet dat we in die tijd een aantal keren in Katwijk zijn geweest, maar kan me niet herinneren of dat specifieke optreden heeft plaatsgevonden. En helaas, de Orpheus en het secretariaats archief geven hier geen uitsluitsel over.

Het eerste concert na de zomer vakantie was ter gelegenheid van het vijf jarig bestaan van de straat Tremoliet in de wijk Rokkeveen. Dhr. Henk van Ewijk (die heel toevallig ook lid was van K&V), had ons ingehuurd om een concert te geven. Na afloop stuurde Dhr. van Ewijk een nette brief aan de secretaris om hem te bedanken voor "het concert dat uw vereniging gegeven heeft" (en waarin hij dus zelf meespeelde). Overigens was het inderdaad een erg geslaagd concert, met veel enthousiaste reacties van het publiek.

De familie Woldendorp is in de geschiedenis van K&V een zeer belangrijke. Op 4 september

Taptoe, 11 september 1999. Van links naar rechts Lennie Vollebregt, Marion Linssen, Truus Muis.

1999 vierde die familie het vijftig jarig huwelijksfeest van (ere lid) Wim en Nel Woldendorp in de Drie Hooibargen. De fanfare en de majorettes waren gevraagd een concert/show te geven, hetgeen uiteraard geschiedde. Overigens moesten met het nieuwe, aan twee kanten draagbare, uniform goede afspraken gemaakt worden over welke kleur wij zouden dragen bij een bepaald optreden. Afdelingshoofd Ron Braxhoofden omschreef dit optreden als "GZUSAM" hetgeen betekende "GeelZwartUniformStoelAlleMuziek". Dit in tegenstelling tot BWU wat "BlauwWitUniform" was. Je kan de mogelijke combinaties zelf bedenken.

Een week later, op 11 september (hetgeen toen nog geen bijzondere dag was), was de taptoe Zoetermeer. K&V liep geen taptoe shows meer, dus dat werd anders opgelost. Wij speelden 's middags in het Stadshart en 's avonds in het voorprogramma van de taptoe. Dat hield in dat wij de openingsfanfare deden en in staande opstelling (zoals bij dodenherdenking) aan het begin van het taptoe terrein stonden en marsen speelden waarop de overige verenigingen tijdens de opening opmarcheerden. Overigens was dit een "BWU" optreden, zonder "SAM" zoals in bijgaande foto is te zien (neem van mij aan dat het hesje blauw is).

Ja, in september 1999 hadden we bijna elk weekend wel wat te doen. De 18^e was de verenigingsdag in het Stadshart. Daar hebben Woodblock & Co en het B-orkest op het Stadhuisplein gespeeld.

Op 31 oktober zijn de majorettes in Eindhoven op concours zijn geweest met als resultaat 47,5 punten en een 2^e plaats.

Eind november is Sinterklaas in het land. Daarom speelde op 28 november in Gouda een pietenband bestaande uit Woodblock & Co, mogelijk aangevuld met een aantal majorettes.

De decembermaand betekend kerstoptredens. Als eerste zaten we op 18 december op een koude, natte Rijnke Boulevard. Ik kan me goed herinneren dat we in de sneeuw zaten te spelen. Dat wil zeggen, iedereen behalve Jan de Winter en ikzelf: wij tweeën zaten net droog onder het afdakje van de patat kraam. Niet dat het daar warmer was, trouwens.

Op 20 december kaarsjesavond in de Nicolaaskerk. Het is daar binnen altijd aangenamer dan buiten, maar heel warm is het daar eerlijk gezegd ook niet. Het nadeel van trompet spelen is bovendien dat je op kaarsjesavond met je rug tegen een steenkoude buitenmuur zit.

Verder schijnen we op 19 december in het Alexandrium III in Rotterdam, op 22 december in het Stadshart en op 23 december opnieuw in Katwijk te hebben gezeten. Of deze drie optredens in daad hebben plaatsgevonden kan ik u niet vertellen.

Nog een nieuwtje uit 1999: in de loop van het jaar is een nieuwe afdeling opgericht met de naam "Algemene Muzikale Vorming".

2000

Het jaar 2000, het nieuwe millennium. Voor degenen die het zich niet kunnen herinneren: het was een grootse gebeurtenis. Uiteraard moest dat nieuwe millennium ook muzikaal ingeleid worden. Dat deden we op 2 januari in het Stadstheater met een concert bestaande uit K&V, het Zoetermeers Mannenkoor, het koor Just for Fun en pianist Rob van Dijk. Met een combinatie van wat meer typische fanfare stukken zoals Ross Roy en meezingers als Land of Hope and Glory was het een geslaagd concert. Na het concert waren de diverse verenigingen het er over eens dat de accoustiek met het permanent verwijderen van de klankkast uit het Stadstheater er niet beter op was geworden (ondanks dat het op de foto lijkt alsof de klankkast er wel in zit). Wel blij waren de penningmeesters van de verenigingen: voor elk een batig saldo van 971,- gulden.

Milleniumconcert in Stadstheater op 2 januari 2000. Kunst en Vriendschap (voor), Zoetermeers Mannenkoor (linksachter) Popkoor Just for Fun (rechtsachter). Dirigent: André v.d. Wiel.

Op 8 januari was er weer een nieuwjaarsconcert, zoals bijna gebruikelijk in winkelcentrum Rokkeveen.

De Algemene Leden Vergadering was dat jaar op 20 maart. Voorzitter Otto de Ruiters wilde zich niet herkiesbaar stellen, maar gezien het gebrek aan kandidaten voor de positie van voorzitter heeft men hem toch bereid gevonden nog één jaar voorzitter te zijn. Secretaris bleef René van Rooijen en Ed Smit is herkozen als penningmeester.

In 2000 waren een aantal zaken die het bestuur bezig hielden. In 1999 had de gemeente Zoetermeer aangekondigd niet meer in staat te zijn de jaarlijkse Anjer Actie te kunnen organiseren. Wij als K&V vonden dat toch erg jammer, omdat het voor veel Zoetermeerse verenigingen een belangrijke bron van inkomsten is. K&V is dus op de oproep van de

gemeente Zoetermeer aan diverse verenigingen ingegaan om zelf de Anjer Actie te organiseren. De overdracht vond plaats op 30 november 1999 en de eerste door K&V georganiseerde Anjer Actie was dus in 2000.

Ook in november 1999 had slagwerk instructeur Michel Schreuder laten weten per 1 januari 2000 ermee te stoppen. Uiteindelijk is hij nog tot 30 maart aangebleven omdat er nog geen vervanger was gevonden. In de loop van het jaar is Michel opgevolgd door Marten v.d. Bijlaard. Michel bleef wel aan als slagwerker bij de fanfare.

Over instructie gesproken, in het vierde kwartaal hebben bij de majorettes wat verschuivingen plaatsgevonden. Instructrice Renate van Oosten bleef de "A" groep doen, maar de "B" groep kwam vanaf 1 november onder leiding te staan van Samantha Kruijt.

Een andere verschuiving vond plaats bij de Stichting Muziek in Beweging ("MIB"). Die stichting was in 1991 door K&V opgericht om financieel riskante activiteiten op te vangen. Rond november 2000 hebben ook Buytenrode en Harpe Davids plaats genomen in die stichting, die nu ging dienen als vertegenwoordiger van de gezamenlijke verenigingen naar de verhuurder van onze nieuwe woonruimte in de PWA Silverdome.

De afdeling twirling heeft in 2000 behoorlijk aan de weg getimmerd, en deden mee aan diverse concoursen. De eerste was op 26 maart in Bakel. De A groep haalde daar in de 3^e divisie met 49,4 punten een eerste prijs. De "B" groep kwam uit in de klasse "Jeugd C" en haalde daar met 48,2 punten ook een eerste prijs.

Het volgende concours van de twirling was op 2 april in Borculo. De "A" groep haalde daar met 48,7 punten een eerste prijs, de "B" groep met 46,7 punten een tweede prijs. Ten slotte was op 28 mei het Nederlands Kampioenschap in Uithoorn. Daar haalde het "A" team met 47,3 punten een tweede prijs en het "B" team met 48,3 punten een eerste prijs.

Concert in de Megastores. Gezien de geel-zwarte uniformen moet dit 8 april zijn geweest.

De fanfare is de maand april begonnen met twee concerten in de Megastores in Den Haag. Het eerste concert was op 8 april (in het geel-zwarte uniform). De volgende dag was de tweede (in blauw-wit). Een week later stonden de dames van de twirling voor een optreden in de Megastores. Het waren leuke optredens, met de wat aparte accoustiek van de Megastores (een hoge ronde "toren"). Het toeval wil dat ik de laatste jaren (ik spreek anno 2009) in de buurt van de Megastores werk en daar nog wel eens doorheen loop. Als ik de bakstenen op de grond van

de Megastores zie moet ik altijd denken aan wat de baksteen-deskundige van K&V (Jaap Koek) daarover heeft gezegd: “Zie je die twee lijntjes over die bakstenen? Dat betekent dat ze tijdens het bakken verkeerd zijn gestapeld”. Als je nog eens in de Megastores komt, moet je maar eens letten op de gele bakstenen op de grond in de gang tussen die twee “torens”.

Op 6 april is dirigent Karel Jongerling overspannen geworden. Heel vervelend natuurlijk, want hij dirigeerde niet alleen de fanfare op vrijdagavond, maar verzorgde ook de lessen aan leerlingen op woensdagmiddag en zaterdagochtend. Gelukkig kon dat allemaal binnen de vereniging opgevangen worden. André v.d. Wiel werd bereid gevonden om op vrijdagavond te dirigeren, totdat Karel weer zou zijn hersteld. K&V moet André hier zeer dankbaar voor zijn, omdat we anders gedurende een aantal maanden twee dirigenten hadden moeten betalen: eentje overspannen thuis, en eentje die ook echt dirigeerde.

De jaaruitvoering was in 2000 op 13 april. Dat was een donderdag. De tarieven van het Stadstheater begonnen ondertussen zo hoog te worden dat een vrijdag, zaterdag of zondag niet meer op te brengen was voor een vereniging; het verwachtte aantal toeschouwers bracht de prijs van het theater niet meer op. We hoefden op zo'n jaaruitvoering geen winst te maken (was wel leuk natuurlijk), maar we wilden in elk geval geen verlies draaien. Vandaar dus een donderdagavond. En onze dirigent was dus een week eerder ziek geworden. Gelukkig was Rein Quint (mooie muzikale naam) bereid gevonden om onze jaaruitvoering te dirigeren, met zeer weinig voorbereidingstijd.

Het was, in elk geval voor de fanfare, een schitterend maar wel zwaar programma. Op Koning Voetbal presenteerden alle onderdelen van de vereniging zich voor het publiek. Vervolgens ging het B-Orkest van start met Exodus en Jurassic Park. Daarna mocht de fanfare aan de slag: de 1812 Ouverture. Dit werd gevolgd door Rio en Pentagram. Daarna de slagwerkgroep (ik heb niet terug kunnen vinden wat ze gespeeld hebben. Merk ook op dat de naam “Woodblock & Co.” niet meer werd gebruikt). Als laatste voor de pauze Glenn Meets Wolfgang. Het plan was om Riverdance te spelen, maar dat was met een inval dirigent net iets te moeilijk.

Na de pauze begon het B-Orkest met de Beatles Medley. Daarna weer de fanfare met Grease. Vervolgens weer het B-Orkest met A Whiter Shade of Pale. Daarna ging het min of meer aan één stuk door: Matrimony, Abba Gold, Gloria Estafette (de uitroepen die in dit stuk bij de dirigent stonden ingeschreven werden opgevangen door Bert Winterink), Old and Wise, Earth Wind and Fire, de twirling met Venga Boys (electronisch, niet door de fanfare), de Bestemming en als toegift Cervo a Prima Vera.

Voor de trompetten een erg leuk programma, maar aan het eind zat je ook echt helemaal door je embouchure heen. Dat is op de opname trouwens geloof ik niet te horen. Navraag over de opname bij mij, Christine Derksen.

Dertig april viel in 2000 op een zondag, dus werd Koninginnedag op 29 april gevierd. Dat begon zoals gebruikelijk met vlaghijzen. Vervolgens ging de twirling naar winkelcentrum Meerzicht, en hierna ontmoetten ze de fanfare en vermoedelijk de slagwerkgroep weer bij het VVR. Daar werden twee concerten gegeven van een half uur, op twee locaties met shows van de twirling.

Dodenherdenking op 4 mei was in traditionele stijl in het zwarte uniform. Tegen deze tijd werd dat uniform alleen nog voor dodenherdenking gedragen. De volgende dag was bevrijdingsdag. In 2000 was de bevrijding 55 jaar geleden, dus dat moest onder de titel “Korenlint” gevierd worden. De details heb ik niet goed terug kunnen vinden, maar wel dat de fanfare met een rode dubbeldekker bus erop uit ging en op diverse locaties concerten heeft gegeven. Om 17:00 was de afsluiting in de Nicolaaskerk.

Eens in de zoveel tijd heb je als vereniging “bijzondere” optredens. Op 16 mei 2000 was dat weer het geval. In het Stadstheater werd een toneelstuk opgevoerd onder de titel “Omhoog die stok”. Het verhaal was over een muziekvereniging, met majorettes en een drumband. In elke stad waar het toneelstuk werd opgevoerd marcheerde een lokale muziekvereniging tijdens het slot het toneel op. In Zoetermeer waren wij dat dus! Ik ben vergeten wat we daar gespeeld hebben, maar wel erg leuk om te doen. Soms kan herinner je de gekste details. Zoals bijvoorbeeld dat de man die in de reclame van Melkunie koeien speelde ook in dit toneelstuk mee deed. Zijn naam is Peer Mascini en ik kan uit persoonlijke ervaring bevestigen dat hij “in het echt” net zo praat zoals in die reclames. Als u die reclames niet kent: zeer bekakt.

Op 25 mei was de laatste dag van de avondvierdaagse. We hebben toen een concert gegeven zoals dat tegenwoordig gebruikelijk is. Alleen zaten we op de “vlaghijsplek”, oftewel voor het gemeentehuis en niet voor de bibliotheek. Een paar dagen later, op 28 mei, schijnen we een concert gegeven te hebben in de Botanische tuinen in Delft.

Het Pinkster Muziekweekend was in 2000 van 9 tot 12 juni. Ik heb niet terug kunnen vinden waar dat was. De eerste dirigent was Leon Vliex, van de tweede dirigent heb ik geen naam kunnen vinden.

Toen André v.d. Wiel op zaterdagochtend 16 september om 08:30 onze verenigingsruimte in het oude PWA binnen liep stond alles onder de rook en roet. Die nacht was er in de parkeergarage een auto uitgebrand. André, Hilda en Diane zijn een hele tijd bezig geweest om alles weer een beetje schoon te krijgen. Gelukkig hadden de leerlingen en ouders van leerlingen begrip voor de situatie.

De taptoe Zoetermeer was op 23 september. Voor K&V dus geen taptoe show, dat deden we niet meer. We hebben ‘s middags in het Stadshart een concert gegeven en ‘s avonds de opening verzorgd.

Begin oktober is dirigent Karel Jongerling weer gedeeltelijk aan de slag gegaan. Vermoedelijk zal het Karel treffen dat op 21 oktober geplanned stond niet zijn doorgegaan. Uiteindelijk is Karel medio november weer volledig begonnen.

Serenades, dat deden we niet zo veel meer. Toch hebben we er in 2000 twee gedaan. De eerste was op vier juni voor een pastoor in de Taborkerk. De tweede was op 10 december in het Best Western Hotel. Dat hotel heeft over de jaren diverse namen/eigenaren gehad. Is ooit begonnen als het “City Hotel”, en heet op dit moment (2009) “Tulip Inn”.

In december 2000 hebben we nog een ander bijzonder “project” gedaan: het schilderen van buizen in de kas bij lid Truus Muis. Dit was zonder twijfel ook het meest winstgevende “optreden” uit de geschiedenis van K&V.

Zwarte Piet bij de AMV. De juf is Marja Kreike.

Daarmee was was de kersperiode weer aangebroken. Eerst op 16 december bij de AMV. De volgende dag heeft de fanfare een kerstconcert gegeven in de Megastores. Op 20 december speelde een ensemble van de fanfare in Leiden, en op 21 en 22 december gaven we twee kerstconcerten in Alphen a.d. Rijn. De laatste was op 23 december in winkelcentrum Leidschenhage.

2001

Het jaar 2001 begon met een Nieuwjaarsborrel/concert. Dat was niks nieuws, maar de loterij die we erbij deden was wel nieuw. Diverse “restanten” van kerstpakketten werden door de leden van te voren ingeleverd. Onder de aanwezigen werden lootjes verkocht, gevolgd door een loterij onder de wervelende leiding van Theo Beckers en het genot van de oliebolletjes van Truus Muis. Dit alles werd gehouden in de barruimte van de oude PWA. Helaas had de afdeling twirling besloten af te haken en was dus niet aanwezig. Dat kon de pret niet drukken: het was reuze gezellig. En vanwege de loterij kosten dekkend.

Op 2 en/of 9 februari was er “onder voorbehoud” een promotie concert voor sport in de Veur. Ik heb niet kunnen vinden of dat ook echt door is gegaan. In elk geval was er op 4 maart wel een concert in winkelcentrum Leidschenhage. Die concerten in Leidschenhage waren wel leuk met meestal nogal wat publiek: we zaten daar op een (overdekt) podium midden op een plein met kleedkamers onder de grond.

De Algemene Leden Vergadering was op 4 april in een sportzaal tegenover restaurant de Sniep. Voorzitter Otto de Ruiters was aftredend en niet herkiesbaar. Voor het voorzitterschap werd geen kandidaat gevonden, en de bestuurstaak “voorzitter” bleef dus vacant. Uiteindelijk zelfs tot de ALV van 2002. Van maart 2001 tot maart 2002 zat het bestuur dus zonder voorzitter. Secretaris bleef René van Rooijen en penningmeester Ed Smit.

Verder werd op de ALV gevraagd waarom er tegenwoordig nog zo weinig gezamenlijke optredens worden gegeven met de twirling en de slagwerkgroep c.q. Woodblock & Co. Het

Tweede paasdag in de Megastores. **Van links naar rechts, voorste rij bugels:** Jolanda van Ewijk, Ron Braxhoofden, Lennie Lelieveld. **Achterste rij bugels:** Marion Linssen, Louisa Winterink, Arthur Benschop, Renata van Oosten, Truus Muis. **Trombones: links:** Jaap Koek. **Rechts:** René van Rooijen.

antwoord van het bestuur was dat op dat moment de twirling van te weinig kwaliteit werd beschouwd om dat te doen, en de slagwerkgroep te weinig leden had.

Tweede paasdag viel in 2001 op 16 april. Die dag had de fanfare een concert in de Megastores. Ter ere van Pasen hebben we die dag in wit/geel gespeeld in plaats van het gebruikelijke zwart/geel of wit/blauw.

Twee dagen daarvoor, op 14 april, hebben we in het Stadshart een promotieconcert gegeven voor de voorjaarsuitvoering. Die voorjaarsuitvoering was op donderdag 20 april in het Stadstheater. De uitvoering was op een donderdag omdat de vrijdag of zaterdagavond te duur was geworden. Het geheel werd opgenomen voor de lokale radio omroep LOZ, in het programma "Laat je horen". We begonnen met Gibraltar, gevolgd door de New Baroque Suite. De plannen van de afdeling twirling voor de voorjaarsuitvoering bleven tot vlak voor de uitvoering schuiven, waardoor het programmaboekje niet meer aankondigde dan "Presentatie Twirling-Groep". Na de show van de twirling was het de beurt aan Woodblock & Co. Die afdeling had in de periode voorafgaand aan de voorjaarsuitvoering te lijden onder zowel een sterk leden verloop als onder het vertrek van instructeur Michel Schreuder. Het was zelfs onzeker of Woodblock & Co. wel mee kon doen aan de voorjaarsuitvoering. Uiteindelijk zijn zij er toch in geslaagd iets van zichzelf te laten zien.

Voorjaarsuitvoering 2001 op 14 april in Stadstheater. Linksonder half in beeld Angelique Beckers. Van links naar rechts, tweede rij op tenorsaxen Theo Beckers, Pieter Vianen. Derde rij euphoniums Gonnie Koek, Pieter van Geijlswijk, Bart Boersma, Addie Zwakhals. Achterste rij bassen: Otto de Ruiter, Henk van Ewijk, Bram Smithuis.

Het optreden van Woodblock & Co. werd weer gevolgd door een blokje twirling, waarna de fanfare in actie kwam met La Primavera. Voor deze voorjaarsuitvoering was een

samenwerking aangegaan met de dansgroep “Wazoem”. Zij brachten een show onder de titel “tap”, gevolgd door “Gether” Eén van de hoogtepunten van de avond was het stuk “Impromptu” voor fanfare en es-bas solo, uitgevoerd door Bram Smithuis. Bram, nogmaals, petje af, het was geweldig. Voor de pauze werd afgesloten met “Riverdance” door de fanfare.

Na de pauze begon de fanfare met Born Free, gevolgd door het leerlingen orkest. Daarna was de fanfare wederom aan de beurt: Crazy little thing called love, Utopia, Cuban Mumble. Dit laatste stuk ging vergezeld van enig (van te voren afgesproken) “rumoer en discussie” binnen het orkest. Over het volgende onderdeel bestond geen discussie: Wazoem met “Brazilian Show”, “Entertainment” en “For the boys”. Programma technisch ging het niet helemaal goed, want eigenlijk had de fanfare “Elisabeth” moeten spelen na de “Brazilian Show”, maar het werd dus na “For the boys”. Ter afsluiting speelde de fanfare “Silence and I” en de uitsmijter was “Samba de Janeiro”. Dit was de laatste winter/voorjaarsuitvoering die in het Stadstheater werd gehouden. Daarna werden de kosten te hoog en werd uitgeweken naar een andere locatie.

Op zaterdag 22 april zijn de A en B groepen van de afdeling twirling op concours gegaan in Arnhem. De A-groep haalde daar een tweede prijs, de B-groep een eerste prijs. Ik kan niet vertellen hoeveel punten daarbij werden gehaald.

Koninginnedag volgde zo’n beetje hetzelfde schema als voorgaande jaren. ’s Ochtends eerst vlaghijsen (ik kan niet vinden of dit om 08:00 of om 09:00 uur was). Daarna om 12:00 een concert in Winkelcentrum Meerzicht. We zaten op de parkeerplaats achter de Albert Hein, dus een beetje afgelegen. ’s Middags hebben we een “OTC” (zie voorgaande afleveringen voor uitleg) gedaan bij het VVR.

De maand mei is meestal druk voor een muziekvereniging. Deze was niet anders. Eerst zoals gebruikelijk op 4 mei dodenherdenking bij het monument in het Wilhelminapark. Op 5 mei twee OTC’s: Eerst in de Oude Kerk, aangeboden door Bakkerij Jongerius gevolgd door eentje in Huize Westhoff in Rijswijk.

Op 10 mei een aubade voor het huwelijk van Michel Schreuder en Angelique van Doorn. Waar en op welke wijze heb ik niet terug kunnen vinden. Op 19 mei liet Ron Braxhoofden tijdens een concert in Katwijk zien dat hij kan dirigeren. Waarom dat nodig was heb ik niet terug kunnen vinden. Ten slotte op 31 mei de intocht van de avond vierdaagse. We liepen toen geen marsoptredens meer, dus het zal wel een concert zijn geweest. Hoe en waar heb ik niet kunnen achterhalen.

Tussen dit alles door liep nog de anjeractie, van 27 mei tot en met 2 juni. In die tijd bestond de wijk Oosterheem nog niet en bedeedden we onszelf een deel van de wijk Rokkeveen toe (wat ik persoonlijk prettiger lopen vind). De organisatie van de anjeractie lag toen (en ligt anno 2013 nog steeds) in handen van K&V. Het jaarlijkse pinkster muziekweekend was in 2001 van 1 tot 4 juni in Bennekom.

Ergens in de maand juni zijn er ook muziekexamens geweest. Lesley Woldendorp, Gonnie Koek en Arthur Benschop zijn daarbij geslaagd. Voor welke diploma’s is niet beschreven.

Voor de vakantie heeft de afdeling twirling nog een demonstratie gegeven op basisschool de triangel.

Over de tweede helft van het jaar valt weinig te vertellen. Het secretariaatsarchief en de orpheusen uit die periode laten weinig los daarover. Het archief van de penningmeester over 2001 heb ik niet terug kunnen vinden in de kast. Ik heb kunnen achterhalen dat op 15 september de taptoe was in het Stadshart. Hoe wij daar precies aan hebben deelgenomen is onduidelijk, vermoedelijk met een concert 's middags. Er waren ook kerstoptredens: op 19 december bij basisschool de Edelsteen en op 23 december in winkelcentrum Leidschenhage op dat podium midden op het plein. Er wordt ook gesproken over een mogelijk kerstconcert in Ridderkerk op 22 december. Ik kan me niet herinneren dat we ooit in Ridderkerk hebben gespeeld, dus ik vermoed dat dit niet door is gegaan.

De notulen van de Algemene Leden Vergadering van 2002 over het jaar 2001 laten zien dat 2001 voor K&V financieel een slecht jaar was: we hebben in 2001 een verlies gedraaid van 8821,- gulden (dat is best wel veel geld). Er bestond zelfs enige vrees dat als we op dezelfde voet zouden doorgaan het binnen een paar jaar gedaan zou zijn met K&V. Als oorzaken worden genoemd lagere inkomsten uit contributie, 15% hogere afschrijvingen en hogere kosten voor instructie.

2002

Secretaris René van Rooijen meldde in januari aan de bond hoeveel leden Kunst en Vriendschap had: AMV 19, Slagwerkgroep 9, Fanfare (inclusief B-Orkest en leerlingen) 58, twirling 24. Totaal 110.

Het muzikale jaar begon op 11 januari 2002 met de Nieuwjaarsborrel. Een concertje, gevolgd door een loterij onder de weergaloze leiding van Theo Beckers en het genot van olieballen van Truus Muis. De zak met 10 kilo aardappels werd gewonnen door Jolanda Boersma. Zoals gebruikelijk was het weer reuze gezellig. Enigszins onverwacht voor de organisatie van die avond vond er ook een diploma uitreiking plaats van de afdeling twirling. In februari ontving het bestuur een schrijven van de commissie die sedert vier jaar de Nieuwjaarsborrel organiseerde waarin zij aangaven wegens gebrek aan motivatie van verdere organisatie van dit evenement af te zien.

De Algemene Leden Vergadering werd in 2002 gehouden op 8 maart. Die avond werd Ron Braxhoofden gekozen tot voorzitter waarmee deze positie die sinds een jaar vacant was werd opgevuld. Secretaris René van Rooijen schoof op naar de positie van penningmeester. Jaap Koek werd secretaris.

Mogelijk avondvierdaagse 2002, Stadhuisplein. Van voor naar achter Angelique Beckers, Ingrid Brinckman, Arie Vroedsteijn, Sophie de Hart, Marja Kreike, Maarten Boersma. Op de achtergrond in bruin/oranje jas met lang donker haar toekomstig voorzitter Marion Braams.

Verder in de maand maart gingen we op de 30e naar Katwijk waar we op drie verschillende plekken van een winkelstraat een concert hebben gegeven. Meteen twee dagen later zaten we nogmaals in de Megastores in Den Haag. Onze secretaris, na de ALV 2002 penningmeester, René van Rooijen had goede contacten daar. Als ik me goed herinner waren dit voor de vereniging zeer lucratieve optredens.

Al enige jaren was er sprake van dat het oude PWA in het Stadshart zou verdwijnen. Er is in die tijd door diverse leden, vooral ook René van Rooijen, veel tijd gestoken in het zorgen voor nieuwe woonruimte voor de vereniging. Uiteindelijk is besloten mee te verhuizen naar de nieuwe PWA aan de v.d. Hagenstraat. Vervolgens is er flink onderhandeld met de Stichting PWA over hoe de ruimte van de drie muziekverenigingen (Buytenrode, Harpe Davids en K&V) eruit zou komen te zien. De gemeente heeft ook een bedrag van 400,000,- euro (ik denk euro?) bijgedragen aan de Stichting PWA om ons van een goed onderkomen te voorzien.

De verhuizing van de oude naar de nieuwe PWA vond uiteindelijk plaats in het weekend van 20-21 april. Dat gebeurde in het donker met zaklantaarns, omdat de stroom in de oude PWA reeds was afgesloten. De situatie in ons nieuwe onderkomen in de PWA Silverdome liet ook nog te wensen over. Er lag nog geen vloer in, zodat we drie weken op beton hebben geoefend. Daarnaast had men bij de aanleg de ijsmachines in de naast gelegen ruimte direct op de betonnen vloer gezet en niet op rubber blokken. Het gevolg was flink wat lawaai.

De maand april werd uiteraard afgesloten met Koninginnedag. Rond 07:45 liepen wij in marsformatie vanaf de oude PWA naar het Stadhuisplein om de vlag te hijsen. Ik durf niet te zeggen of er tijdens die korte wandeling ook door de fanfare een mars is gespeeld. In elk geval wel tijdens het vlaghijsen. Vervolgens om 14:30 het gebruikelijke bezoek aan het VVR met een "OTC". Een paar dagen later de eveneens gebruikelijke dodenherdenking op 4 mei. Dat was de laatste keer dat er op is getreden in het oude zwart-blauwe uniform. Kort daarna zijn de oude uniformen ingeleverd. Een paar zijn achtergehouden voor gebruik tijdens speciale gelegenheden. In de praktijk wordt het zwarte jasje jaarlijks nog gebruikt door de tambours die tijdens dodenherdenking voor de stille toch uitlopen. Daarbij wordt niet gebruik gemaakt van de blauwe broeken (waarvan er ook genoeg bewaard zijn gebleven) maar van zwarte pantalons.

De periode eind mei – begin juni was er een van leuke en vervelende dagen. Zo was het pinkstermuziek weekend van 17 tot 20 mei in "de Hoof" in Someren.

Een week later, op 27 mei, is erlid en eerste schrijver van "Even Achteruit Kijken", Dhr. Wim Woldendorp, overleden. Hij is 80 jaar geworden. Dhr. Woldendorp werd op vrijdag 31 mei 's middags gecremeerd in Rijswijk. Op zijn sterfbed heeft hij aan Bert Winterink gevraagd of de fanfare bij zijn crematie wilde spelen. Hij gaf ook bij Bert aan dat hij graag had dat wij "Music" zouden spelen. Een vrijwel voltallige fanfare was tijdens de crematie aanwezig om het oudste en langste lid van de vereniging de laatste eer te bewijzen. Wij speelden daar Evening Song, Handelian Song en zoals verzocht Music (in het arrangement uit

1986). Ondanks de treurige gelegenheid ging het zeer goed.

Muziekexamens, 1 juni 2002. Van links naar rechts, achter Kees Koek, Desmond, Jolanda Boersma, Maarten Boersma. Voorgond Karel Jongerling, Astrid Benschop.

Dat het leven gewoon door gaat blijkt uit het feit dat tussendoor op 30 mei er nog een concert plaatsvond op het Stadhuisplein. Op zaterdag 1 juni waren er muziekexamens in Waddinxveen. Voor A-examen slaagden, Desmond en Kees Koek op slagwerk, Jolanda Boersma op altsaxofoon, en Astrid Benschop op hoorn. Maarten Boersma slaagde voor zijn B examen op slagwerk.

Op 22 juni was voor de hele vereniging een “familiedag” georganiseerd in de Notelaer in Pijnacker. Overdag een speurtocht, spellen op het grasveld buiten en 's avonds een barbecue. Erg gezellig. Op deze dag werd ook René van Rooijen naar voren geroepen door voorzitter Ron Braxhoofden. Tijdens de toespraak van Ron benoemde hij René tot erelid (ter bevestiging tijdens de eerstvolgende ALV) en overhandigde hem een beeldje.

Een week later op 29 juni het laatste optreden voor de vakantie: een concert op het plein voor de muziekschool in de Dorpsstraat.

De jaarlijkse taptoe Zoetermeer was op 28 september. Aangezien wij geen marsoptredens meer verzorgden was onze deelname hieraan beperkt tot een concert 's middags op het promenadeplein. In diezelfde periode was de fanfare hard aan het oefenen voor het concours op 30 november in Zaandam waarop wij ons hadden ingeschreven met de stukken “Banja Luka” en “A Downland Suite”. Mogelijk vanwege problemen met de beschikbaarheid van onze ruimte in de PWA Silverdome (het huurcontract liet weten dat de PWA zes maal per jaar over de ruimte mocht beschikken) zijn wij eind september op een vrijdagavond een keer uitgeweken naar de Intratuin. Dat heeft wel wat, repeteren tussen de planten. Overigens laat het secretariaatsarchief weten dat er rond die tijd groeiend “rumoer” was binnen de fanfare over dirigent Karel Jongerling.

De resultaten van de vele fanfare repetities voor het concours werden de eerste maal voor het voetlicht gebracht op 19 oktober tijdens een festival in Alphen a.d. Rijn. Een festival is, zeg maar, een bejureerd concours buiten mededinging. Een korte samenvatting van wat de jury schreef: “ga zo door!”.

Op 26 oktober werd de PWA Silverdome officieel geopend. Er was voor het publiek een open dag, zodat men het nieuwe PWA kon zien. Dat wil zeggen, alles behalve de verenigingsruimten. Wij, de drie muziekverenigingen verenigd in de Stichting Muziek in Beweging, hadden te weinig tijd gekregen van de PWA Silverdome om ons voor te bereiden op de open dag. Bovendien was er nog van alles aan werkzaamheden dat gedaan moest worden door de PWA om het beter bewoonbaar te maken. De discussie hierover heeft zelfs de krant gehaald.

De grote dag voor de fanfare was zaterdag 30 november. Maandenlange voorbereidingen zouden op de proef worden gesteld op het concours in Zaandam. Ware het niet dat dirigent Karel Jongerling op vrijdagavond 29 november tijdens de laatste repetitie zodanig door z'n rug ging dat hij niet meer op z'n benen kon staan. Wij hebben aan de bond laten weten hoe de vork in de steel zat en dat wij niet naar het concours konden komen. Als ik me goed herinner zijn we zaterdag ochtend nog wel met z'n allen even naar de PWA gekomen voor een drankje in de bar, en toen weer onverrichterzake terug naar huis. De bond had er begrip voor. Omdat elke vereniging ten minste eens in de vijf jaar op concours moet en anders automatisch degradeert, kregen wij van de bond een jaar uitstel. Wij mochten dus nog ten minste één jaar in de ere afdeling uitkomen zonder op concours te zijn geweest. Uiteindelijk zijn wij pas in 2012 weer naar een concours gegaan en dus automatisch een afdeling gedegradeerd naar de positie die wij hadden voordat dirigent Clemens v.d. Spek in 1984 in Leiden met de fanfare promoveerde naar de Ereafdeling. Het heet tegenwoordig anders maar vroeger zouden we dat de afdeling Uitmuntendheid hebben genoemd.

Het secretariaatsarchief laat zien dat begin december binnen het bestuur van mening werd verschild over de positie van Karel en hoe zijn plotselinge toestand concourstechnisch op te vangen.

Het jaar werd afgesloten met op 21 december een kerstconcert in winkelcentrum Rokkeveen en op 22 december een kerstconcert in winkelcentrum Leidschenhage. Beide concerten zullen zijn gedirigeerd door een invaller, ik weet echter niet wie dat was.

2003

Begin januari gaf secretaris Jaap Koek aan de KNFM, de bond waar wij lid van waren (en anno 2010 nog zijn), op hoeveel leden wij hadden in elke afdeling: Fanfare: 59 (inclusief leerlingen), Slagwerk groep: 8, twirling: 29, AMV: 23. Totaal: 119.

Op 10 januari werd voor het eerst in onze nieuwe ruimte in de PWA Silverdome de nieuwjaarsborrel gehouden. Standaard procedure: kort concert, het stuk “Happy New Year”, champagne, loterij. Ondanks de perikelen van een jaar eerder weer zeer geslaagd.

De oude uniformen, zwarte jassen met blauwe broeken hadden we voor de laatste keer gebruikt met dodenherdenking 2002. Op 17 januari moesten we ze “met een lach en een traan” (dat verschillende van persoon tot persoon) inleveren. Ze waren verkocht, als ik het me goed herinner aan een theater. Deze uniformen hebben toch 17 jaar dienst gedaan, van 1985 tot en met 2002. Als ik het goed heb is dat langer dan enig ander uniform. Er zijn er een paar achtergehouden voor gebruik door de tambours die elk jaar meedoen aan de stille tocht tijdens dodenherdenking.

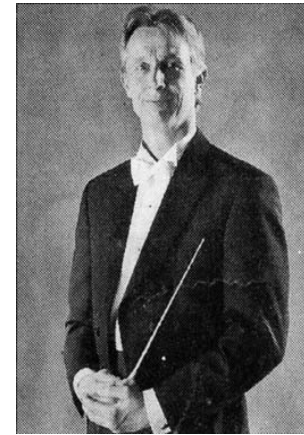
Eind 2002 was dirigent Karel Jongerling door z'n rug gegaan. In overleg met Karel heeft het bestuur op 18 januari 2003 besloten het contract met Karel te beëindigen per 1 mei 2003. Karel wilde nog wel graag een keer met K&V op concours gaan indien mogelijk. Daarvoor probeerden wij ons in te schrijven op een concours in Middelburg op 17 mei. Helaas zat het stuk “Banja Luka” in 2003 niet meer in het “klein repertorium” (de lijst met muziekstukken waaruit gekozen kan worden voor het “verplichte werk”). Die wens is dus niet door gegaan.

Menig vereniging heeft te kampen met problemen rond leden die hun lidmaatschap “laat” betalen. Ook K&V had daar al vele, vele jaren last van. In januari 2003 is daar verandering in gekomen: leden dienden per automatisch incasso te betalen. De eerste “ronde” kwam op 22 januari binnen. Een grote verbetering die penningmeesters sindsdien een bron van hoofdpijn bespaart.

In de loop van 2003 was dirigent Karel Jongerling weer begonnen met dirigeren van de fanfare. Maar tegen maart was er zodanig veel “rumoer” over hem dat hij besloot met onmiddellijk ingang te stoppen. Hij is nog wel doorbetaald tot 1 mei. Met de ziekte van Karel was ook het leerlingen orkest, tot nu toe “B-Orkest genoemd” in het gedrang gekomen. Begin 2003 zijn André v.d. Wiel en Alexander Muilwijk opgestaan om dit in een andere vorm nieuw leven in te blazen. Zodoende werd op 10 maart begonnen met het “midden orkest”. Het idee was om een vaste kern van meer geroutineerde spelers te hebben op instrumenten die niet in een fanfare thuishoren, zoals clarinetten en dwarsfluiten. Daarmee kon worden voorkomen dat het niveau in zou storten elke keer dat een groep spelers overstapte naar het fanfare (voorheen: “A-“) orkest.

De Algemene Leden Vergadering werd in 2003 gehouden op 11 april. Voorzitter Ron Braxhoofden stelde zichzelf niet herkiesbaar; er kon geen kandidaat worden gevonden voor de functie van voorzitter zodat deze positie wederom vacant werd. Penningmeester bleef René van Rooijen en secretaris Jaap Koek. Op 22 juni 2002 was René van Rooijen door voorzitter Ron Braxhoofden tot erelid benoemd. Dit moest toen nog wel door de ALV bevestigd worden, en dat is in deze ALV gebeurd.

Nu Karel Jongerling weg was moest de fanfare op zoek naar een nieuwe dirigent. Er werd een sollicitatie procedure gehouden, waaruit twee kandidaten werden gekozen om te komen “proef zwaaien”: Marco van Esch op 25 april en Henk Oenema op 2 mei. Beide kandidaten werden door het orkest als overwegend positief ervaren. De keus viel uiteindelijk op Henk Oenema. Hij zou na de zomervakantie beginnen als de nieuwe dirigent van K&V.

Dirigent Henk Oenema

Koninginnedag is altijd een dag waarvoor je van te voren redelijk goed kan invullen wat het programma wordt. In het jaar 2003 was dat geheel anders. Het gebruikelijke vlaghijsen was door burgemeester (en beschermheer) van Leeuwen afgelast. Kennelijk had dat te maken met iets dat hij in verenigingsblad

Concert op Stadhuisplein voor laatste dag avondvierdaagse, 22 mei 2003. Drummer Maarten Boersma. Saxen van voor naar achteren: Angelique Beckers, Ingrid Brinckman, Arie Vroedsteijn, Sophie de Hart, Marja Kreike. In het publiek, achter, met oranje jas en lang donker haar toekomstig voorzitter Marion Braams.

“orpheus” had gelezen. ’s Middags stond een concert bij het (oude) VVR op het programma, maar ook dat werd afgelast vanwege hevige regenval. Oftewel: we hebben op Koninginnedag 2003 niets gedaan.

De dag die tot nu toe altijd wel traditioneel verloopt is dodenherdenking op 4 mei. In die periode speelden we niet een half uur stemmige muziek, maar het Wilhelmus en het signaal kon natuurlijk niet ontbreken. Vroeger was “het signaal” altijd de Last Post (een Britse traditie), op een gegeven moment is men overgestapt op het taptoe signaal.

Verder in mei: op de 10^e een voorspeelochtend georganiseerd door leerling coordinator Marja Kreike, van de 12^e tot de 16^e de Anjeractie, en op de 22^e een concert op het Stadhuisplein voor de laatste dag van de avondvierdaagse. Ik vermoed dat dit de eerste keer was dat we dit op deze wijze hebben

gedaan. Slagwerker Bert Winterink liep zelf met zijn kinderen de avondvierdaagse, dus zat Maarten Boersma achter het drumstel. Het drumstel werd omringd door jonge kinderen die dat machtig mooi vonden. Toen Bert Winterink met zijn eigen kinderen aan kwam lopen haalde Maarten hem over om “Earth Wind and Fire” te drummen. Moest hij na al die kilometers gelopen te hebben dus toch nog “aan het werk”.

Zoals elk jaar waren er ook in 2003 muziekexamens. Dit jaar in de Lier. Op 24 mei de theorie examens, en op 21 juni de praktijkexamens. Op een gegeven moment is theorie en praktijk gesplitst, voorheen was dat één examen. De vraag wie er examen hebben gedaan en voor welk diploma kan ik niet beantwoorden.

Het pinksterweekend was van 6 tot 9 juni in “de Hoof” in Someren, net als in 2002. Nauwelijks bekomen van de vermoeienissen daarvan was op 14 juni de voorjaarsuitvoering. Deze keer in de PWA Silverdome, in de zaal aangrenzend aan onze verenigingsruimte. Tegenwoordig is die zaal een wok restaurant “Taste of Asia” en de club “Players”. In die tijd was dat nog een grote, lege en huurbare zaal. Het podium was gebouwd aan de lange kant van de ruimte. Het was heel mooi weer, nieuwe dirigent Henk Oenema zat in de zaal. Ik heb van deze voorjaarsuitvoering geen programma boekje terug kunnen vinden, maar vermoed dat André v.d. Wiel heeft gedirigeerd.

Op 29 augustus hebben we in de (toen) nieuwe wijk Oosterheem gespeeld om ons “bekend te maken met de inwoners”. Het is niet mijn indruk dat het vruchten heeft afgeworpen. Een week later, op 6 september waren Truus en Arie Muis 25 jaar getrouwd. Zij hadden in die tijd een bloemen kwekerij in Bleiswijk. Ruimte genoeg om in een kas een feest te geven. Op verzoek van Truus speelden we daar “Music” (het arrangement uit 1986), Ross Roy, It’s Raining Men en Earth Wind and Fire. Ik herinner het me als een leuke, gezellige middag en lekker gespeeld. Verder in september op de 20e een concert op de vrijwilligersmarkt. En ter vervanging van het weggeregende concert van 30 april hebben we op 13 september bij het VVR gespeeld.

Penningmeester René van Rooijen had in die tijd contacten binnen de project ontwikkeling, waardoor wij nog al eens concerten hadden in winkelcentra. Zo ook op 21 november, helemaal in Meppel voor sinterklaas. We zijn daar met een bus naar toe gegaan (is veel gezelliger dan met losse auto’s) en werden ter plekke ondersteund door een aantal zwarte pieten die een instrument bespeelden. Het was tamelijk koud en nat, maar ook een onvergetelijke dag. ’s Avonds reed de bus een groep vermoeide muzikanten weer terug naar huis.

De kerstconcerten bestonden in 2003 uit een optreden op basisschool de Edelsteen op 17 december in Rokkeveen, en een concert in winkelcentrum Leidsehage op 20 december.

In de orpheus van december 2003 schrijft afdelingshoofd Pieter Vianen over “onrust” binnen de fanfare met betrekking tot de nieuwe dirigent Henk Oenema. Het was zelfs zo dat Henk Oenema zijn eigen functioneren op een repetitieavond openlijk ter discussie stelde. Zijn uitleg was dat, om het hoogst mogelijke te behalen met de fanfare, rekening houdend met elk individueel lid, het zijn taak is om uit te vinden waar de grenzen liggen. Dat en zijn andere werkwijze zal even wennen zijn. Een trouwe lezer van “Even Achteruit Kijken” zal zich

herinneren dat tien jaar eerder, in 1993, eenzelfde discussie plaatsvond met betrekking tot de toen nieuwe dirigent Karel Jongerling.

Sinterklaasconcert in Meppel, 21 november 2003. Dirigent André v.d. Wiel.

2004

Het K&V jaar begon in 2004 meteen op 2 januari met het gebruikelijke nieuwjaarsfeest, deze keer georganiseerd door Louisa Winterink en Henk van Ewijk. Zoals altijd was deze ook weer zeer geslaagd.

Ook in de januari 2004 nam Zoetermeer afscheid van burgemeester Luigi van Leeuwen. Om dit afscheid kracht bij te zetten werd voor een flinke groep genodigden op het parkeerterrein voor de PWA Silverdome een grote tent gebouwd. Om die tent van de nodige electriciteit te voorzien werd een kabel gelegd van een technische ruimte naast de bergingen van de muziekverenigingen, door een voor dat doeleinde in de voordeur gezaagd gat, naar de tent buiten. Daar waren wij, de drie muziek verenigingen die samen de Stichting Muziek in Beweging vormen, natuurlijk niet blij mee. Wij huurden de ruimte. Als je een huis huurt zaagt de woningbouw vereniging toch ook geen gat in jouw voordeur? Daarnaast kon de voordeur met dat gat erin gemakkelijk van buiten geopend worden en was gedurende enige tijd de technische ruimte vrij toegankelijk; gevaarlijk vanwege hoogspanning en dergelijke. Kortom: hier waren wij niet blij mee! Het laatste woord was er dan ook nog niet over gezegd.

De volgende aanvaring met de beheerder van de PWA kwam in februari. Het huurcontract van het MIB met de PWA bepaalde dat de PWA zes keer per jaar over onze zaal mocht beschikken. Op 14 februari wenste de PWA daar gebruik van te maken. In de naastliggende grote zaal (en toen nog leeg; tegenwoordig zit daar wokrestaurant Taste Of Asia en club Players) werd een z.g. "house party" gehouden. Onze oefenruimte zou worden gebruikt voor het neerzetten van chemische toiletten. Ons was beloofd dat deze pas zaterdagochtend zouden worden geplaatst, zodat wij vrijdagavond gewoon konden repeteren. Echter, op die bewuste vrijdagavond (overigens, de 13^e), stond de zaal al vol met chemische toiletten. Wij moesten dus uitwijken naar een andere locatie (als ik me goed herinner met dank aan Ina Brinckman

voor het verschaffen van die uitwijk mogelijkheid).

Op zondagochtend ging secretaris Jaap Koek, gewapend met een camera, naar onze ruimte in de PWA Silverdome om poolshoogte te nemen. Beter gezegd: om de ravage te aanschouwen.

Bijgaande foto van onze oefenruimte zegt genoeg. Het zal voor zich spreken dat de vloeistof op de vloer geen water is. Ik begrijp van Jaap dat

PWA Silverdome, zondagochtend 15 februari 2004 na de houseparty van de vorige dag. Aanblik van onze (grote) zaal door het raam vanuit de gang boven, met door de schuifdeur zichtbaar de zaal die tegenwoordig wok restaurant Taste of Asia en club "Players" bevat.

we ook blij mogen zijn dat geur foto's nog niet zijn uitgevonden. Vóór dit bewuste weekend was ons op het hart gedrukt dat we voorzichtig moesten zijn met water op de grond, vanwege de dure nieuwe vloer (waar we in 2003 drie weken op hebben moeten wachten). Iedereen gebruikte dus lapjes tijdens het uitwateren. Het zal duidelijk zijn dat na deze datum die voorzichtigheid was verdwenen.

Op 1 maart verwelkomde Zoetermeer een nieuwe burgemeester, Dhr. Jan Waaijer. Op 6 april werd hij bereid gevonden om meer dan een eeuw aan traditie voort te zetten: hij werd beschermheer van Kunst en Vriendschap.

Na de voorspeelmiddag van 20 maart was op 25 maart de Algemene Leden. Voor de positie van voorzitter werd nog steeds geen kandidaat gevonden; deze bestuursfunctie bleef dus vacant. Penningmeester bleef René van Rooijen en secretaris Jaap Koek.

Met de nieuwe burgemeester hebben we in 2004 op 30 april wel een aubade gedaan tijdens het vlaghijsen en wel om 09:30 (uitslapen!). Zover ik kan bepalen hadden we die dag verder geen optredens. Natuurlijk wel op 4 mei, op de gebruikelijke wijze. Verder in mei op de 27^e een concert voor de avondvierdaagse en van 28-31 mei het Pinksterweekend.

De jaaruitvoering, ook dit jaar weer "Voorjaarsuitvoering" genoemd, was op 11 juni. Bijna een "zomeruitvoering". In het bijzijn van de nieuwe beschermheer, burgemeester Waaijer, zag het programma er in grote lijnen als volgt uit: we openden met Ross Roy, gevolgd door de AMV, twirling, het nieuwe midden orkest en weer een blokje twirling. Vervolgens de fanfare met de Rivieren Cyclus. Daarna de slagwerkgroep, nogmaals de twirling en de fanfare met Lord Tullamore. Na de pauze beet de slagwerkgroep de spits af, gevolgd door twirling en vervolgens fanfare met de John Berry Selectie. Nogmaal twirling en als afsluiting Lion King. De toegift was Copacabana.

Voorjaarsuitvoering 11 juni 2004 in de PWA Silverdome, gehouden in de zaal waar in 2010 wokrestaurant Taste of Asia zit. Dirigent Henk Oenema.

In juni begon de ruzie met de beheerder van de PWA Silverdome echt op te lopen. Wij (verenigd in het MIB) hadden nog steeds geen actie gezien met betrekking tot de warmte in de oefenlokalen boven. De ijsmachine was wel op rubber gezet maar er was nog steeds sprake van nogal wat lawaai. En overigens was het gat in de voordeur nog steeds niet gerepareerd. Het MIB heeft dus namens de drie verenigingen de hulp ingeschakeld van DAS rechtsbijstand.

Beter bericht die juni: Op de 26^e zijn een aantal mensen naar examens geweest. Geslaagden waren voor A examens: Kim de Zwijger (sopraansax), Joyce Woldendorp (slagwerk) en Querido van Berkel (altsax). Voor B examens Maria Bakker (sopraansax) en Jolanda Boersma (altsax). Voor B examens met onderscheiding: Merel te Voert (altsax).

Net voor en na de zomer twee concerten: op 3 juli in de Dorpsstraat en op 21 augustus in winkelcentrum Leidschenhage. Ook op de 21^e weer problemen met de PWA. Zonder dat het MIB toestemming had gegeven werd er niet alleen in de grote maar ook in onze kleine zaal een computerbeurs gehouden. Dat werd door ons (het MIB) ontdekt tijdens het opbouwen van die beurs. Na wat heen en weer dreigen met kort gedingen (beurs organisatie) en politie inschakelen wegens huisvrede breuk (MIB) heeft de beurs ingebonden en heeft men zich teruggetrokken in de grote zaal. Kennelijk had de technische dienst van de PWA zich toegang verschaft tot de kleine zaal door de nooddeur te forceren.

Het najaar van 2004 gaf diverse concerten: op 4 september in Rotterdam voor de wereld havendag. Op 11 september gaf het midden orkest een concert op de cultuurmarkt (het eerste concert van het midden orkest, vermoed ik?). Op 18 september gaf de fanfare een concert op het Stadhuisplein voor de vrijwilligersmarkt, en op 6 oktober was een ensemble van het midden orkest weer aan de beurt in de hoofdbibliotheek in het Stadshart.

Wereldhavendagen in Rotterdam, 4 september 2004. Dirigent Henk Oenema.

Vervolgens kon het midden orkest en de slagwerkgroep samen aan de slag op 14 oktober in het VVR, en de slagwerk groep nogmaals op 16 oktober tijdens een play-inn van drumfanfare Rotterdam.

Slecht nieuws over nieuwe dirigent Henk Oenema: half oktober belande hij wegens een infectie in het ziekenhuis. Het dubbelconcert met het Zuid Hollands Fanfare Orkest op 6 november zal dus niet door hem gedirigeerd zijn. Ook het streekfestival in Bodegraven op 20 november was hij niet bij, dat werd gedirigeerd door Sander Teepen. Halverwege het jaar, voordat Henk Oenema ziek werd, was de vraag: Gaan we op 27 november op concours in Zaandam? Antwoord: nee, we gaan niet. Het streek festival in Bodegraven had een voorbereiding moeten zijn daarop.

Tijdens de kerst was Henk Oenema nog steeds ziek. De kerstconcerten werden gedirigeerd door Lucienne de Valk, die ook diverse keren dirigente was geweest op de pinkster muziek weekenden. Die kerstconcerten waren op 18 december 's middags op het Schoolplein aan de Dorpsstraat en op 24 december in winkelcentrum Leidschenhage. Mogelijk had het midden orkest ook een kerstconcert op 21 december voor het "vrijetijds centrum".

Met de langdurige ziekte van Henk Oenema was voor het bestuur de vraag: wat nu? Een lange ziekte van de dirigent hadden we niet zo lang geleden gezien met Karel Jongerling. Ook Henk Oenema was nu al enige maanden ziek. De KMK, waar hij bij speelde, was samengevoegd met een ander militair orkest en de meeste muzikanten werden overgeplaatst naar Assen. Zo zou Henk Oenema na de zomer van 2005 vermoedelijk ook daarheen moeten gaan. Daarnaast bereikte het bestuur berichten vanuit de fanfare dat tenminste één zeer gerespecteerd lid vanaf de zomer van 2004 het gedrag van Henk Oenema "beneden peil" vindt. Dit was ook mogelijk de oorzaak van de demotivatie die in het orkest bestond. Er werd dus besloten om het contract met Henk Oenema te beëindigen per 1 januari 2005. Als grondslag werd een clauseule in het contract toegepast die dit mogelijk maakte bij langdurige ziekte (men had geleerd van de ervaring met de vorige dirigent, Karel Jongerling).

2005

Het jaar 2005 begon zoals gewoonlijk met de nieuwjaarsbijeenkomst. Eveneens als gebruikelijk was het weer zeer gezellig, waarbij Louisa Winterink lof kreeg voor de organisatie. Veel tijd om bij te komen van de champagne hadden de fanfareleden niet; de volgende dag was er in Bergschenhoek een dubbelconcert met Concordia. Aangezien dirigent Henk Oenema nog ziek was werd dit gedirigeerd door André v.d. Wiel.

Over dirigent Henk Oenema gesproken. Eind 2004 had het bestuur besloten zijn contract op te zeggen. Alleen vond men het niet erg charmant om dat te doen terwijl hij in het ziekenhuis lag. Uiteindelijk werd hem dit op 20 januari medegedeeld. De fanfare van K&V moest dus weer op zoek naar een nieuwe dirigent.

Op 19 maart was een voorspeelmiddag gevolgd op 21 maart door de Algemene Leden Vergadering. Het goede nieuws tijdens deze vergadering was dat er een voorzitter was gevonden in de persoon van Marion Braams van de slagwerk groep. Secretaris bleef Jaap Koek en penningmeester René van Rooijen.

Op 28 april was een herdenkingsavond in het CKC vanwege 60 jaar bevrijding. K&V speelde daar Anthem, Elyseum en Band of Brothers. Echter, het bevrijdingsconcert dat op 5 mei geplanned stond ging niet door. Op 5 mei waren wij dus “vrij”. Het hele gebeuren rond 60 jaar bevrijding kreeg nog wel een leuke afsluiting op 8 mei, toen de fanfare mocht spelen tijdens een re-enactment van de tweede wereldoorlog in het van Tuylpark. Een groep mensen in Amerikaanse en Duitse uniformen (zo realistisch mogelijk nagemaakt), met wapens inclusief machine geweren (met losse flodders) en geallieerde voertuigen voerden daar “oorlog”. Dat een oorlog luidruchtig is spreekt voor zich, maar persoonlijk heb ik nooit geweten dat een machinegeweer zo veel lawaai maakt. Wij speelden daar onder andere Band of Brothers, hetgeen in goede aarde viel bij de “re-enactors”.

Terug naar Koninginnedag, 30 april. Dit begon gewoonte getrouw met een aubade om 09:15, met vlaghijsen en speech van de burgemeester. Dit vond plaats aan de Markt kant van het Stadhuis. Om 13:30 die middag gaf de fanfare een concert op het Schoolplein in de Dorpsstraat. Het midden orkest en de slagwerkgroep zijn ook actief geweest: zij hadden samen een optreden in het VVR.

Op 11 mei gaf het midden orkest een concert bij de Albrandswaard ter ere van het 50 jarig huwelijk van de familie Vermeij. Gerrit Vermeij heeft bij K&V bas gespeeld en is ook voorzitter geweest. In 2005 was zijn dochter Karin net begonnen als clarinetiste bij het midden orkest. Verder in de maand mei van de 13^e tot de 16^e het Pinkster muziek weekend en op de 26^e een concert van de fanfare op het Stadhuisplein voor de laatste dag van de avondvierdaagse.

Zoals eerder gezegd was de fanfare op zoek naar een dirigent. De dirigenten commissie, bestaande uit Vianen, van Vliet en Vroedsteijn (Pieter, Olaf en Arie) kozen vijf kandidaten om te komen proefzwaaien. Dit gebeurde in de periode april-mei. Als eerste Lorenzo Bom, gevolgd door Fred Boelhouser, Henk Ummels, Harm Vuijk en Maron Teerds. Op het laatste moment kwam daar nog één naam bij: Ton van Grevenbroek, die eind mei mocht

Het midden orkest van K&V, 11 mei 2005 bij de Albrandswaard. Dirigent Alexander Muilwijk.

proefzwaaien. Het verschil in “punten aantal” tussen Henk Ummels en Ton van Grevenbroek was klein, maar uiteindelijk werd toch gekozen voor Ton van Grevenbroek.

Ton kon meteen aan de slag, want op 11 juni was de jaaruitvoering. Deze keer in de Driesprong onder de titel “Zomerkriebels”. Zo vlak voor zomervakantie werden diverse vakantie landen aan gedaan. De opening was “Olympic”, gevolgd door de AMV, de twirling met Lion King, de slagwerkgroep, het midden orkest met Norwegian Songs, Phantom of the Opera, K3 en First Jazz. Daarna weer de fanfare met Abba en Pacific Dreams. Voor de pauze de twirling met Elvis en het midden orkest en de fanfare gezamenlijk met Highland Cathedral.

Na de pauze ging de slagwerkgroep van start, gevolgd door de twirling met de Horror show, de fanfare met Glasnost en de slagwerkgroep met Katchaturian. Ten slotte de twirling met Björk, de fanfare met Singapore Experience en als afsluiter fanfare en midden orkest samen met The Show Must Go On.

Verder in juni waren er weer muziek (praktijk) examens. Voor A examen slaagden op slagwerk Rianne Winterink, Stephan Braams en Teris Wright. B examen behaalde Astrid Benschop (hoorn), Querido van Berkel (altsax), Frank van Putten (altsax) en Kim de Zwijger (sopraansax). Het C examen werd gehaald door Merel te Voert op altsax. Ten slotte behaalde Maarten Boersma zijn D examen op kleine trom.

Rond de zomer kwam secretaris Jaap Koek tot de conclusie dat hij het secretariaat niet meer kon combineren met zijn werk. Het secretariaat werd overgenomen door Hans te Voert.

Op 20 augustus gaf de fanfare een concert op het Schoolplein in de Dorpsstraat vanwege muziekdag, en op 10 september zat de fanfare weer in concert, namelijk in het voorprogramma van de taptoe.

Concert van de fanfare op het Schoolplein, 20 augustus 2005. Dirigent Ton van Grevenbroek. Links voor op bugel Jolanda van Ewijk.

Een week later trok de hele vereniging naar de Notelaer in Pijnacker voor de familiedag. Alleen kwam de slagwerkgroep iets later, zij hadden eerst nog om 10:30 een optreden tijdens de culturele uitmarkt in het Stadshart. Als ik me goed herinner heeft het die dag in de namiddag bakken geregend, maar dat mocht de pret en de afsluitende barbecue niet drukken.

Op 8 oktober had het midden orkest een dubbelconcert in onze eigen ruimte in de PWA, samen met het leerlingen orkest van De Kleine Trompetter uit Zevenhuizen. Saillant detail: dirigent van De Kleine Trompetter was voormalig K&V dirigent Karel Jongerling.

Waar het midden orkest met Koninginnedag in het (oude, ondertussen afgebroken) VVR had gespeeld was op 4 november de beurt aan de fanfare. Het gebruik was in die jaren dat er werd gespeeld in de grote zaal. Nadat de orkestleden hun instrument en muziek hadden klaar gezet “mochten” ze meehelpen om inwoners op te halen en naar de grote zaal te begeleiden (soms tegen wil en dank). Het was daar meestal erg warm, de accoustiek was altijd erg droog, maar toch waren het wel aardige optredens omdat diverse (maar niet alle) leden van het publiek echt genoten.

Richting het einde van het jaar was er op 13 december een kerstconcert in de Nicolaaskerk samen met het koor New Sound. De stukken vermelden het niet op die manier, maar ik vermoed dat dit de eerste “Kaarsjesavond” was. Daarbij is er elk jaar een goed doel waarvoor wordt gecollecteerd. De toeschouwers krijgen in ruil daarvoor een gratis concert door diverse

koren en K&V. Wij zitten dan altijd links achter in de kerk in de hoek gepropt. Eerlijkheid gebied mij te zeggen dat aangezien je als trompetist in die hoek altijd met je rug tegen de buitenmuur aan zit en het daar na twee uur nogal koud wordt, het altijd toch wel fijn is weer thuis bij de kachel te zitten.

Met de kerst verder een concert op het terras van de Westpoint Pub op 17 december 's middags (in mijn herinnering was het "waterkoud" met natte sneeuw), en op 24 december in de tent/podium in winkelcentrum Leidschenhage (lekker beschut).

2006

De nieuwjaarsreceptie wordt gewoonlijk op de eerste zaterdag van het nieuwe jaar gehouden. Dat was in 2006 op 7 januari. Ik heb het niet terug kunnen vinden, maar ga er vanuit dat op die datum de feestelijkheden waren.

Wat ik wel heb kunnen terugvinden is het dubbelconcert van 18 maart met de Koninklijke Harmoniekapel Delft. Dat orkest stond in 2006 onder leiding van dezelfde dirigent als de fanfare van K&V, namelijk Ton van Grevenbroek. Het dubbelconcert werd gehouden in onze eigen zaal in de PWA Silverdome. Ik moet op mijn herinnering afgaan om te zeggen dat het geslaagd was.

Links de Koninklijke Harmoniekapel Delft, rechts Kunst en Vriendschap, aan het werk in de PWA Silverdome op 18 maart 2006, beiden onder leiding van dirigent Ton van Grevenbroek. Foto rechts, links van dirigent, voorste rij bugels, tweede van links Jolanda van Ewijk.

Twee dagen later, op 20 maart, was de Algemene Leden Vergadering. Weinig verschuiving in het dagelijks bestuur; voorzitter bleef Marion Braams en penningmeester René van Rooijen. Het secretariaat was half 2005 al overgenomen door Hans te Voert, nu werd dat officieel.

Volgens het fanfare nieuws zouden we op 17 april een concert hebben in de Megastores in Den Haag. Eveneens volgens het fanfare nieuws waren er voor dat, toch wel belangrijke, concert veel afmeldingen. Ik heb niet kunnen nagaan of we daadwerkelijk zijn gegaan.

In 2006 viel 30 april op een zondag, en dus werd Koninginnedag gehouden op zaterdag 29 april. Gewoonte getrouw eerst om 09:15 een aubade voor het stadhuis. Vervolgens van 13:00 tot 15:00 een “oranjeconcert” op het Schoolplein in de Dorpsstraat. Het is mogelijk dat het midden orkest in het VVR heeft gespeeld, aangezien een delegatie van K&V altijd op Koninginnedag naar het VVR gaat. Of het ook zo is heb ik niet terug kunnen vinden. Een paar dagen na Koninginnedag is het gebruikelijk dat de fanfare op 4 mei toepasselijke muziek ten gehore brengt voor dodenherdenking. Ook in 2006 hierop geen uitzondering.

Op 20 mei waren theorie examens in Schoonhoven. Deze werden op 17 juni gevolgd door praktijk examens. Een grote groep van K&V heeft daaraan deelgenomen. De geslaagden waren:

Voor A-examen:

Denise van Ewijk (bugel), Paulette van Oosten (bugel), Antoinette Huybrechts (bariton), Ton Huybrechts (trombone), Arjen van Putten (trompet), Iris te voert (altsax), Inge Hendriks (bugel)

Voor B-examen:

Louisa Winterink (bugel), Lotte van Hezewijk (bugel), Marjolein Roebeling (bugel)

Voor C-examen

Renata van Oosten (bugel), Jolanda Boersma (altsax), Anja Boersma (hoorn)

Op slagwerk (welk examen niet bekend): Marion Braams, Marvin Brandwijk, Mendel Gemin, Mischa van Geffen.

Van deze mensen zijn er anno 2014 nog drie lid.

Het gebrek aan bezetting bij de fanfare waar men op 17 april mee te kampen had deed zich ook voor op 1 juni. Er zou dan een concert worden gehouden voor de avondvierdaagse. Uiteindelijk werd dit concert uitgevoerd door het midden orkest.

In 2006 was de wijk Oosterheem nieuw. Zo'n grote nieuwe wijk was een bron van potentiële leden. Daarom gaf de fanfare op 16 juni buiten het wijkcentrum "Oostpunt" een kennismakingsconcert. Helaas werd er weinig kennis gemaakt; ik kan niet herinneren dat er ook maar één toeschouwer is geweest. Misschien met uitzondering van iemand die net de hond aan het uitlaten was. In elk geval hebben we er geen leden aan overgehouden.

Verder maken de stukken notitie van een "verenigingsavond" op 24 juni. Ik geloof niet dat dit de jaaruitvoering was, omdat er in november een groot galaconcert zou komen. Het antwoord op de vraag welke vorm de verenigingsavond wel nam moet ik schuldig blijven, ik heb er verder niets over terug gevonden. Als laatste optreden voor de zomervakantie gaf de fanfare op 1 juli op het Stadhuisplein een benefietconcert ten gunste van Guatemala. Dit was georganiseerd door K&V lid Jan de Winter, die in die tijd regelmatig naar Guatemala afreisde.

Na de zomervakantie werd K&V getroffen door tragisch nieuws. Op 12 september overleed Jolanda van Ewijk, die al enige jaren gevochten had tegen kanker. Zij was sinds 1971 lid geweest en daarmee samen met haar broer René van Rooijen had langste lid van K&V op dat moment. De begrafenis was op 16 september. Jolanda had gevraagd dat de fanfare zou spelen op haar begrafenis; ze had zelf de muziek uitgekozen. Een vrijwel voltallige fanfare, inclusief verscheidene oud-leden, speelde op het pleintje van het kerkhof aan de Hoflaan Evening Song, Locus Iste, Bist du Bei Mir, Gabriel's Oboe met gast-solist Sander Teepen en een speciaal voor dit doel door dirigent Ton van Grevenbroek geschreven koraal. Het was zeer indrukwekkend.

Daags na de begrafenis, 17 september, zou er een concert zijn geweest voor Muzikaal Maritiem Rotterdam. Dit concert is afgezegd in verband met het overlijden van Jolanda. Het

eerstvolgende concert dat wel doorgang vond was op 29 september. Muziekvereniging Buytenrode organiseerde in het Stadstheater een concert onder de titel "Tri Colore". Daarbij speelden uiteraard Buytenrode zelf, Flora Rijnsburg en Kunst en Vriendschap (van dit concert is een DVD opname beschikbaar).

Of K&V op Koninginnedag gespeeld heeft in het VVR is onduidelijk, wel duidelijk is dat er op 6 oktober door de fanfare een concert werd gegeven in de grote zaal van het VVR dat ondertussen was omgedoopt tot "REC". Verder in de maand oktober wedstrijden van de twirling in Zwijndrecht, Arnhem en Eindhoven op respectievelijk de 14^e, 22^e en 29^e en op de 29^e ook een concours van het midden orkest in Loon op Zand. Resultaten van dit alles niet bekend.

De voorspeeldmiddag van 11 november werd een week later op de 18^e gevolgd door het galaconcert van de fanfare samen met popkoor Just for Fun in de aula van het Erasmus college. Hierbij werd er flink uitgepakt met arrangementen voor fanfare plus koor, en uiteraard beide verenigingen apart. Het was een grandioze avond.

Galaconcert in de aula van het Erasmus College, 18 november 1986. Fanfare van Kunst en Vriendschap met popkoor Just for Fun. Dirigent Ton van Grevenbroek.

December is voor K&V al jaren een tijd van diverse optredens. De eerste in de serie was op 12 december kaarsjesavond in de Nicolaaskerk. Zie 2005 voor meer hierover. Vervolgens op 17 december een kerstconcert in winkelcentrum Leidschenhage. Op de 19^e was het midden orkest aan de beurt bij de Prins Clausschool. Op de 22^e 's avond ging de fanfare verder met een kerstconcert op het Stadhuisplein en op de 23^e 's middags in de Dorpsstraat.

2007

Het jaar 2007 begon voor K&V zoals gewoonlijk met de nieuwjaarsreceptie. Dit jaar viel dat op 6 januari. Een week later, namelijk het weekend van 13-14 januari, was het NK Twirlen in Rotterdam. Ik kan hier niet veel meer over zeggen dan dat Renske Lujendijk de trainster was.

De afdeling twirling kwam uitgebreid ter sprake op de Algemene Leden Vergadering van 19 maart. Deze afdeling wilde zich namelijk afsplitsen van K&V en een aparte vereniging vormen. Na wat stevige discussie werd in meerderheid gestemd om de twirling niet te “laten gaan” en deze afdeling binnen K&V te houden. Schrijvend in 2014 kan ik u zeggen dat de twirling per 1 januari 2012 zich heeft afgesplitst van K&V en verder is gegaan onder de naam Twirl Inc. Op 3 maart 2014 is deze afgesplitste vereniging opgehouden te bestaan.

Wat het dagelijks bestuur betreft, na deze ALV was dit onveranderd: voorzitter Marion Braams, penningmeester René van Rooijen en secretaris Hans te Voert.

Een week na de ALV was de jaaruitvoering, dit jaar onder de titel “Going to the Movies”. Dit vond plaats op zondagmiddag 25 maart in de Driesprong. Het programma was als volgt opgebouwd: Opening door de fanfare met The Mask of Zorro (arrangement van dirigent Ton van Grevenbroek). Hierna de twirling met Hair. Vervolgens het Midden orkest met Lilo and Stitch, A Whole New World uit Aladin, Colors of the Wind uit Pocahontas, en On the Movie Set. Zij werd gevolgd door de slagwerkgroep met the Flintstones en Rock around the Clock. Als laatste voor de pauze de fanfare met The Rock.

Na de pauze beet de fanfare weer de spits af met Soldaat van Oranje (arrangement van dirigent Ton van Grevenbroek). Vervolgens voerde de twirling de show op van de verplichte wedstrijd muziek. Daarna ging de slagwerkgroep weer aan het werk met de Slapstickshow, The A-Team en Bongo Song. Hierna de fanfare met Pirates of the Caribbean gevolgd door de twirling met Welcome to the USA. Ten slotte de fanfare met Oregon. Wat de toegift was kan ik u niet vertellen.

Koninginnedag was niet zo druk als in sommige jaren het geval is geweest. Om 09:00 een aubade voor het gemeentehuis aan de kant van de markt door de fanfare. Het REC (voormalig VVR) werd tussen 14:00 en 15:15 bezocht door het midden orkest en de twirling.

De dodenherdenking op 4 mei werd op 5 mei gevolgd door een bezoek van de fanfare aan Vreeswijk. Dat is een dorp onder Utrecht. De “re-enactors” van de tweede wereldoorlog die in 2005 Zoetermeer hadden aangedaan hadden daar hun bivak genomen. Ons concert in 2005 was kennelijk zo goed bevallen dat wij ook in Vreeswijk mochten spelen. Helaas was de planning een beetje ongelukkig: wij speelden aan het einde van de middag toen alle activiteiten net zo’n beetje in kannen en kruiken waren.

Ook in de maand mei waren muziek theorie examens. Voor het A examen slaagden Chaim de Elsen, Laurens Groeneveld, Arnold Krans, Ruud Luijten, Rishin Mishre, Karin Vermeij, Eugene Vonk, Remy Vonk en Joost Wendling. B examen behaalden Antoinette Bomers, Ton Huybrechts, Tom Koek, Paulette van Oosten en Kim Zondag. Voor C examen slaagde Lotte van Hezewijk.

De maand mei werd afgesloten met op de 24^e een optreden voor de laatste dag van de avondvierdaagse op het Stadhuisplein en van de 25^e tot de 28^e het pinkstermuziekweekend, dit jaar in IJsselsteyn, Limburg. Dirigenten waren Lucienne de Valk en Sander Teepen.

Na de muziek theorie examens waren op 23 juni in Schoonhoven de praktijk examens. Voor A examen slaagden Chaim de Elsen en Eugene Vonk. B examen haalde Eline Winterink. Ten slotte slaagde Merel te Voert voor maar liefst D examen. Ook waren er kandidaten uit de slagwerkgroep. Rishin Mishre en Joost Wendling slaagden voor A examen op kleine trom.

Verder in de maand juni vermeldenswaardig is dat Sophie de Hart met het wilde idee kwam om een big band op te richten binnen K&V. In het najaar van 2007 zou dit idee vorm krijgen. In de komende jaren zullen wij nog vaker van deze big band horen.

Na de zomervakantie was het eerste optreden voor het midden orkest. Op 8 september brachten zij een bezoek aan basisschool de Edelsteen in Rokkeveen.

In september 2007 was het één jaar geleden dat Jolanda van Ewijk overleed aan kanker. Daartoe had haar man Henk van Ewijk op 26 september 2007 in het Stadstheater een concert/manifestatie georganiseerd onder de titel "Voor Jolanda". Hier waren te horen de fanfare van K&V, de Koninklijke Harmoniekapel Delft samen met zangeres Gitty Pregers en de groep Funking Lear. Daarbij werden onder andere arrangementen gespeeld geschreven door de dirigent van zowel K&V als de KHD, Ton van Grevenbroek. Het was een geweldig evenement.

Na dit hoogtepunt waren in de maand oktober diverse afdelingen op pad: de fanfare op de 5^e naar het REC (VVR), de twirling op de 14^e naar een wedstrijd in de Meern en op de 21^e naar een wedstrijd in Arnhem en ten slotte op de 28^e het midden orkest naar een festival in Loon op Zand. Net in de maand november, namelijk op de 4^e, was er voor de twirling een wedstrijd in Zoetermeer (helaas kan ik niet zeggen hoe deze wedstrijden en festivals zijn verlopen).

De voorspeelmiddag was op 24 november. Voorspeelmiddagen zijn voor vaders, moeders, oma's en opa's altijd erg leuk, zij kunnen dan zien hoe hun kinderen het doen. Voor de kinderen zelf is het vaak een zenuwslopende aangelegenheid om moederziel alleen, of met z'n tweeën, voor een grote groep volwassenen hun stukje te laten horen.

Zaterdag 1 december was voor de fanfare druk, met twee concerten op twee locaties. De eerste was 's middags in het Maritiem Museum in Rotterdam. De mensen van het museum vonden het erg mooi, maar wel een beetje hard. Zelf vond ik het overigens wel een leuke locatie om te spelen. 's Avonds was er een dubbelconcert met de St. Jan's Fanfare in Zoeterwoude (Dorp). De fanfare heeft daar mogen genieten van de gezelligheid en ambiance van het mooie, uit de jaren '20 stammende, verenigings gebouw. Qua muzikaliteit was ontbrak het bij K&V een beetje aan dynamiek.

Concert van de fanfare in het Maritiem Museum, Rotterdam op 1 december 2007.

Dirigent: Ton van grevenbroek. Van links naar rechts. Bugel sectie: Voorste rij: Marijke Brinckman, Renate van oosten. Tweede rij: Louisa Winterink, Marjolein Roebeling, Lesley Woldendorp.

Trombones: Jaap Koek, Ton Huybrechts, Ed Smit (en fotograaf René van Rooijen). Alt saxofoons: Sophie de Hart, Jolanda Boersma, Frank van Putten. Hoorns: Anja Boersma. Sopraan saxofoons: Ingrid Brinckman, Kim Zondag (achter dirigent), Angelique Beckers. Tenor saxofoons: André v.d. Wiel, Richard de Jong, Pieter Vianen, Theo Beckers. Bassen: Otto de Ruiter, Bram Smithuis.

Euphoniums: Ina Brinckman, Wim Brinckman, Antoinette Bomers (achter dirigent), Laurens Huybrechts, Bart Boersma (rechts niet op foto). Slagwerk: Joyce Woldendorp, Maarten Boersma, Bert Winterink. Links niet op foto. Trompetten, (vermoedelijk): Arthur Benschop, Micha Visser, Christine Derksen, Tom Koek, Jan de Winter.

Na deze optredens brak de kerstperiode weer aan. Zoals meestal het geval is begint dat met kaarsjesavond in de Nicolaaskerk. In 2007 viel dat op 11 december. Op 16 december zat het midden orkest bij kinderboerderij 't Geertje, en ten slotte gaf de fanfare op 21 december 's avonds een concert op het Schoolplein in de Dorpsstraat. Het aantal kerstconcerten viel voor de fanfare een beetje tegen, met twee stuks waarvan slechts één betaald. Overigens was het in de Dorpsstraat, ondanks de kou en duisternis wel erg gezellig.

2008

Het schrijven van “Even Achteruit Kijken” is meestal leuk. Je duikt in oude stukken (tsja, het is een afwijking daar plezier in te vinden) en komt daar leuke dingen tegen die je allang was vergeten. Helaas zijn er sporadisch ook jaren die je het liefst zou willen overslaan. Vooral de eerste helft van 2008 valt in die categorie. Eén van de oud gedienden van K&V noemde het in die tijd “Het diepste dal waar K&V in heeft gezeten”.

Het jaar begon op gebruikelijke wijze op zaterdag 5 januari met de Nieuwjaars borrel. Merk overigens op dat de titel van dit gebeuren een aantal variaties kent, afhankelijk van wie de trekker is. Tijdens deze Nieuwjaars borrel mochten de aanwezigen getuige zijn van het eerste optreden van de in november 2007 gevormde big band van K&V, die toen nog door ging onder de naam Sophie’s Choice.

K&V kent gebruikelijk één algemene leden vergadering per jaar, meestal ergens in maart. In het jaar 2008 zijn er vier ALV’s geweest; dat is meestal geen goed teken. De eerste was een bijzondere ALV op 18 januari. Onderwerp van deze ALV was het bespreken en in stemming brengen van een bestuursvoorstel om het Zuid Hollands Fanfare Orkest (“ZHFO”) op te nemen als afdeling van K&V. Na een uitvoerige discussie waarin alle “voors en tegens” tegen elkaar afgewogen werden ging de vergadering niet accoord met het voorstel en werd het ZHFO niet als afdeling van K&V opgenomen.

De toenmalige penningmeester René van Rooijen besloot als gevolg hiervan zijn bestuursfunctie direct neer te leggen mede door de wijze waarop er vanuit de vereniging door sommige leden op het voorstel was gereageerd. Voorzitter Marion Braams heeft René wel bereid gevonden om op de achtergrond toch de betalingen van de vereniging en subsidie aanvraag te regelen tot aan de “normale” algemene leden vergadering die gepland stond voor 31 maart.

Deze kennisgeving van René werd nauwelijks een maand later gevolgd door een schrijven van afdelingshoofd fanfare Wim Brinckman naar aanleiding van een “conflict tussen enkele leden uit het orkest”. Wim merkte op dat er in het A-orkest gevoelens van onvrede leefden over muziekkeuze, samenwerking tussen orkestleden en dirigent, en dat er besluiten werden genomen over de hoofden van orkestleden heen. Dit alles mede in relatie tot dirigent Ton van Grevenbroek.

Op 22 februari stuurde voorzitter Marion Braams een noodkreet uit aan de leden van de vereniging dat zowel de voorzitter, secretaris als penningmeester hadden laten weten hun functie neer te leggen. Op de algemene leden vergadering van 31 maart zou er dus een nieuw dagelijks bestuur moeten worden gekozen.

Als gevolg van deze situatie was op 18 maart ‘s avonds in basisschool De Springplank een bijeenkomst met als titel “Leden Initiatief Groep” (oftewel LIG), met als trekker van deze avond André v.d. Wiel. Het doel van de avond was knelpunten boven tafel krijgen, brainstormen over mogelijke oplossingen en daarnaast inventariseren wie wat zou willen doen. Daaruit kwam een aantal personen naar voren die bereid waren iets te doen binnen de club.

Tijdens de algemene leden vergadering van maandag 31 maart werd secretaris Hans te Voert opgevolgd door Ton Huybrechts (vrijwilliger uit de LIG sessie van 18 maart). Penningmeester René van Rooijen werd opgevolgd door Ellen Brinkman (ook vrijwilliger uit de LIG sessie van 18 maart). Voorzitter Marion Braams had wegens de nodige kritiek weliswaar haar functie neergelegd, maar is toch herkozen met 41 stemmen voor, 2 tegen en 1 onthouding.

Concert in de Keukenhof, 5 april 2008. Dirigent Ton van Grevenbroek.

Dat er ook in donkere tijden leuke dingen gebeuren bleek op zaterdag 5 april. Die dag was er een optreden van de fanfare en de (officieel nog niet opgerichte) big band in de Keukenhof. Van 14:00 tot 16:00 hebben we onder leiding van dirigent Ton van Grevenbroek tussen de bloemen gespeeld in het Willem Alexander paviljoen. Een zeer geslaagd concert.

De voorjaarsuitvoering werd in 2008 gehouden op 19 april in de Driesprong met als thema “Circus”, in samenwerking met

“Circus Nevermind”. Het programma opende met Einzug der Gladiatoren, gevolgd door een blokje twirling onder de titel “Circus” en de AMV. Vervolgens het Midden Orkest met Western Suite, Make Your Love en John Williams Selection. Daarna de fanfare met Send in the Clowns met een schitterende bariton solo van Bart Boersma. Hierna een blokje van de slagwerkgroep met Ouwe Wijven en 006. Tot slot voor de pauze de fanfare met Czardas waarbij Maarten Boersma als solist optrad op de xylofoon en daarvoor een groot applaus kreeg .

Na de pauze begon de fanfare met Hymn to the Fallen. Dit werd gevolgd door een blokje twirling en de big band met String of Pearls en It Don’t Mean a Thing. Vervolgens de slagwerkgroep met Souvenir from China en Circus Renz. Als laatste de fanfare met Caravan en de finale was African Symphony.

Ook tijdens de voorjaarsuitvoering nam de vereniging afscheid van Bert en Louisa Winterink, die verhuisden naar het oosten van het land. Beiden zijn jarenlang lid geweest en hebben veel voor de vereniging betekend. Als dank werd Louisa tot Lid van Verdienste benoemd en de hierbij behorende onderscheidingen werden haar door onze beschermheer Burgemeester Waaijer overhandigd.

Jaaruitvoering 2008, afscheid Bert en Louisa Winterink. Van links naar rechts Jaap Koek, Pieter Vianen, Louisa Winterink, Bert Winterink.

Koninginnedag viel ook dit jaar op 30 april en begon als de laatste jaren gebruikelijk met van 09:00 tot 10:00 de aubade voor het stadhuis. Van 11:00 tot 12:15 heeft de fanfare twee concerten gegeven in de tuinen van het REC. Beide optredens stonden onder leiding van inval-dirigent Hessel Veldman. Koninginnedag wordt altijd gevolgd door dodenherdenking op 4 mei. Ook hier heeft K&V op gebruikelijke wijze aan deel genomen.

Het is voor een vereniging altijd belangrijk geld binnen te halen om de club draaiend te houden. Dat doen wij door het verzorgen van betaalde optredens, maar ook door acties zoals de jaarlijkse Anjer Actie in het voorjaar en de Grote Club Actie in het najaar. Voor de Anjer Actie haalde K&V 1001,39 euro op, waarvan wij altijd een derde zelf mogen houden. Dat was dus 333,80. De Grote Club Actie in september leverde na aftrek van de kosten voor K&V 906,40 op.

Het volgende betalende optreden was op 5 juni tijdens de intocht van de laatste dag van de avondvierdaagse. Van 19:00 tot 21:00 speelde de fanfare onder grote belangstelling op het Stadhuisplein onder leiding van inval-dirigent Hessel Veldman.

De derde algemene leden vergadering van 2008 viel op 4 juli. Hier bracht Otto de Ruiter verslag uit van de Leden Initiatief Groep. Ook is er gesproken over de officiële oprichting van de big band als afdeling van K&V, maar de stemming daarover is uitgesteld tot de volgende ALV. Tijdens deze ALV was het duidelijk dat dirigent Ton van Grevenbroek door omstandigheden zelf had besloten te vertrekken. Er waren drie kandidaten voor de functie, die naar de mening van sommige leden alle drie ongeschikt waren voor de functie.

Het officiële afscheid van Ton van Grevenbroek was op 18 juli. Wat ik uit de stukken kan opmaken had het bestuur besloten dat er een nieuwe dirigent diende te zijn op 5 september (de eerste repetitie van de fanfare na de vakantie). Kandidaten waren Michel Ponsioen en Hessel Veldman. Ik heb verder niets gevonden over een verkiezings procedure, maar kan melden dat Michel Ponsioen is aangesteld als nieuwe dirigent van de fanfare. Hij stapte in als dirigent in een periode die werd gekenmerkt door onrust en onvrede binnen de fanfare.

Op 20 september schijnt de twirling op “de uitmarkt” gestaan te hebben, maar daar heb ik niets van terug kunnen vinden. Verder schijnt de twirling op 19 oktober in Arnhem zich geplaatst te hebben voor het NK 2009. Ook hiervan verder geen beschikbare informatie.

De eerste digitale versie van de orpheus verscheen op 1 oktober 2008; jaargang 39 nummer 1. De uitgifte van ons verenigingsblad was stil gevallen en Theo Beckers had de redactie ervan op zich genomen. Ook in die orpheus begon Otto de Ruiter met stukjes onder de titel “FaFaPlan”. Otto beschreef dit als “een aantal leden uit het orkest die actief mee willen denken en doen over hoe we nu verder willen met het orkest”. Het was een vervolg op de Leden Initiatief Groep.

Dirigenten van het Midden Orkest, André v.d. Wiel en Alexander Muilwijk.

In 2008 bestond het Midden Orkest 5 jaar. Dat werd op 1 november een groots gebeuren in de theaterzaal van het CKC. De kaart verkoop ging zo goed dat er werd besloten zowel een middag als een avond uitvoering te geven. Om de zaak goed te oefenen is eerst nog op 4 oktober een try-out gehouden in de kerk De Doortocht. Toen deze try-out goed in de smaak viel van het aanwezige publiek was succes van de voorstelling in het CKC op 1 november eigenlijk al verzekerd.

De vierde ALV van 2008 viel op 3 november. Hier deed Otto

de Ruiter verslag van de LIG/FaFaPlan. Ook werd tijdens deze ALV de big band officieel opgericht. Tekenend voor de sfeer in de fanfare in die periode was een vraag die tijdens de rondvraag werd gesteld: “Hoe houden andere verenigingen hun leden gemotiveerd?”.

In december brak de kerst periode weer aan, en dit was een drukke tijd. Op 12 december speelde een kleine delegatie uit de fanfare kerstmuziek in de foyer van het Stadstheater. Op 14 en 21 december gaf het Midden Orkest een concert bij kinderboerderij ‘t Geertje. De fanfareleden waren vrijwel dagelijks in de weer, met op 16 december kaarsjesavond in de Nicolaaskerk, en op 17 en 18 december kerstconcerten ‘s avonds op de kerstmarkt in het stadshart. Vervolgens op 21 december de hele middag op de Rijnke Boulevard in Zoeterwoude (inval dirigent Sarif Tribou) en op 23 december ‘s avonds voor de Albert Hein in winkelcentrum Noordhove.

Groepsfoto van de fanfare, 17 december 2008. Dirigent Michel Ponsioen.

2009

Na alle onrust in 2008 was het jaar 2009 een periode van rust en het begin van wederopbouw. De eerste gebeurtenis in een K&V jaar is de Nieuwjaarsbijeenkomst. Dat was in 2009 op zaterdag op 10 januari.

Het volgende evenement dat we in de stukken tegenkomen is de voorspeelmiddag op 7 februari. De fanfare en slagwerk leerlingen hebben daar laten zien wat ze hadden geleerd. Wie daar ook lieten zien wat ze hadden geleerd was de recentelijk officieel als nieuwe afdeling in het leven geroepen Big Band.

Waar het voorgaande jaar vier Algemene Leden Vergaderingen kende, was er in 2009 (gelukkig) maar eentje, te weten op 27 maart. Voorzitter Marion Braams werd daar opgevolgd door Micha Visser. Afdelingshoofd slagwerk werd Stefan Braams onder supervisie van Wim Brinckman, aangezien Stefan nog geen 16 jaar oud was. Het afdelingshoofd Fanfare ging daarmee van Wim Brinckman over of Arthur Benschop. Het enige dat verder over deze ALV te melden valt is dat het afdelingshoofd Twirling door een misverstand afwezig was; ze dacht dat de ALV op 30 maart was.

De volgende dag mochten we weer met z'n allen afreizen naar Lisse om in de Keukenhof te spelen. Zowel de fanfare als de big band hebben daar van 14:00 tot 17:00 in het Prins Willem-Alexander Paviljoen heerlijk tussen de bloemen zitten spelen.

Ergens in de maand april schijnt de afdeling twirling iets de hebben gedaan in de Lier. Ik heb daarover verder niks terug kunnen vinden. Wel bekend is wat de big band op 25 april heeft gedaan: op dezelfde avond twee optredens in het van Tuylpark. De eerste van 19:45 tot 20:45 voor een echtpaar dat samen 100 jaar oud werd, en de tweede voor de familie Huybrechts, van 21:15 tot 21:45. Tijdens dat tweede optreden viel even het licht uit. Dat deed niet, de big band speelde gewoon door.

Fanfare tijdens Koninginnedag 2009, Marktplaats Zoetermeer

Koninginnedag 2009 viel op een donderdag. Dat begon als gebruikelijk met een aubade voor het stadhuis aan de markt kant van 09:15 tot 10:15. De leden van de big band moesten zich vervolgens haasten naar de overkant van de Europaweg, waar ze van 11:00 tot 12:15 hebben gespeeld in verzorgingshuis Monteverdi. De fanfare had 's avonds van 19:00 tot 19:45 op de markt een concert moeten geven als voorprogramma van de taptoe. Die middag echter was er in Apeldoorn iemand die met zijn auto inreed op de optocht

waaraan de Koninklijke Familie deelnam. Daarbij zijn ook doden gevallen. Als gevolg van deze tragedie is de taptoe afgelast.

Op 4 mei was K&V uiteraard weer aanwezig voor dodenherdenking, gevolgd op 16 mei door de voorjaarsuitvoering die dit jaar het thema "Noord-Zuid, Oost-West" had. In onze eigen zaal in de PWA Silverdome opende de fanfare met Fanfare for the Common Man. Als tweede demonstreerden de AMV leerlingen wat ze hadden geleerd, gevolgd door de slagwerkgroep met Antiliana en Kodo. De resterende tijd voor de pauze werd gevuld door het midden-orkest met de stukken Go West, Colors of the Wind, Pirates of the Caribbean, Somewhere/Maria, The Rainbow Connection en The Muppet Show Theme.

Na de pauze was het de beurt aan de fanfare met An American in Paris, Cry of the Falcon, Fata Morgana en Antarctica. In hun tweede blok bracht de slagwerkgroep ten gehore Latin Reume en Super Mario. Op zo'n verenigingsavond mocht natuurlijk de big band niet ontbreken. Zij speelden Moonlight Serenade, The Queen Bee, Thunderbird en Little Brown Jug. Tot slot de finale, waarvan ik niet heb kunnen terugvinden welk stuk er is gespeeld. Overigens was Michel Ponsioen een druk man die avond, want hij dirigeerde niet alleen de fanfare maar was ook instructeur van de slagwerkgroep.

Anderhalve week later mocht de fanfare weer aan de slag voor de intocht van de avondvierdaagse op het Stadhuisplein. Dit altijd leuke concert met veel toeschouwers was van 19:00 tot 20:30.

Om de vereniging, en in het bijzonder de fanfare, wat meer onder de aandacht van het Zoetermeerse publiek te brengen was er besloten een aantal promotieconcerten te spelen in het Stadshart. Deze vonden plaats op 19 juni, 3 juli en 11 september. Er had op 2 oktober ook een concert moeten plaatsvinden, maar die is afgelast. Achteraf kan ik zeggen dat deze promotieconcerten de vereniging niets hebben opgeleverd. De enige die er baat

De fanfare op het Stadhuisplein, avondvierdaagse 2009.

De big band tijdens verenigingsdag, 19 september 2009

bij had was de winkeliersvereniging van het Stadshart, want zij hadden gratis muziek.

Na het eerste promotieconcert had de big band verderop in de maand juni op de 27e een dubbelconcert met het Roemeens Ensemble. Dit vond plaats in onze, in mijn herinnering, laten we zeggen "sterk overbehagelijke", zaal in de PWA Silverdome.

De eerste keer dat we volgens mijn gegevens de intocht van de rolstoelvierdaagse muzikaal hebben opgeluisterd was op 3 september 2009. Eerlijk gezegd kan ik het me niet scherp voor de geest halen, maar dat schijnt op het Marktpllein te zijn geweest.

Daags na het eerder genoemde promotieconcert van 11 september zat de fanfare ter concert bij winkelcentrum Noordhove, een locatie waar we dankzij Anja Boersma regelmatig mogen zitten.

De big band had het druk in 2009. Zoals hierboven is te lezen waren er al diverse optredens geweest. De volgende twee waren op achtereenvolgende weekenden in september. De eerste op de 19e voor de verenigingsdag in het Stadshart. De tweede op de 26e in Gouda.

Het feit dat het promotieconcert van vrijdagavond 2 oktober is afgelast was denk ik geen groot verlies voor de vereniging. Te meer omdat het de tijd gaf om ons voor te bereiden op het festival waaraan wij op 17 oktober zouden deelnemen in Poeldijk. Wij speelden daar na het inspelwerk de stukken Canzoni en Cry of the Falcon. De jury beloonde ons met het cijfer 8,33; een zeer respectable resultaat.

Eerder in 2009 was Otto de Ruiter de big band komen versterken op piano. Het toeval wilde dat hij op 28 november zijn 40 jarig huwelijk vierde. Zijn vrouw Marian regelde zonder dat Otto het wist dat de big band die dag zou komen spelen in

Festival Poeldijk, 17 oktober 2009

Big Band op 28 november bij 40 jarig huwelijk Otto en Marian de Ruiter

Valkenburg, waar het feest werd gevierd. Zonder meer een zeer geslaagd optreden.

Voor het optreden van 12 december blijven we nog even bij de big band. Die speelde namelijk in verzorgingshuis Buytenhage van 14:00 tot 15:45 voor de oma van Lesley en Joyce Woldendorp.

Daarmee was de kerstperiode weer aangebroken. Dat begon zoals de meeste jaren het geval is met Kaarsjesavond in de Nicolaaskerk, in 2009 gehouden op 15 december. Twee dagen later zat de

fanfare voor de tweede keer dat jaar in winkelcentrum Noordhove. Op 20 december was de fanfare wederom te gast bij de Rijnke Boulevard in Zoeterwoude-Rijndijk om daar een kerstconcert te geven. Ergens in deze periode heeft het midden orkest twee kerst optredens verzorgd, vermoedelijk bij 't Geertje. Als ik moet gokken zeg ik zaterdag 12 en 19 december,

maar dat heb ik niet terug kunnen vinden. Het laatste kerstconcert van het jaar was op woensdag de 23e, 's middags in winkelcentrum Mariahoeve.

2010

Het jaar 2010 werd afgetrapt met de Nieuwjaarsborrel op zaterdag 9 januari. Hoe dat in zijn werk gaat hoeft eigenlijk niet meer beschreven te worden. Wat minder vaak voorkomt is dat K&V moet optreden voor het huwelijk van een dirigent (sinds ik lid ben de tweede keer). Op donderdag 21 januari stapte Michel Ponsioen in het huwelijks bootje. Het feest was is De Leuningjes in Poeldijk. Nadat wij onze muzikale bijdrage hadden geleverd is er door diverse leden gedanst. In het kort, het was erg gezellig.

Het is verbazing wekkend hoe snel dingen soms aan de vergetelheid van de geschiedenis ten prooi vallen. Of in elk geval bij mij. In mijn aantekeningen heb ik op 31 januari staan “Haiti concert Nicolaaskerk?”. Het zou dus wel eens kunnen dat we op die zondag een benefiet concert hebben gehad voor Haiti waar op 12 januari een aardbeving had plaatsgevonden.

Kort voor de leden vergadering van 15 maart is Jaap Koek afdelingshoofd van de fanfare geworden. Tijdens de leden vergadering zelf bleef in elk geval het dagelijks bestuur zitten: voorzitter Micha Visser, secretaris Ton Huybrechts en penningmeester Ellen Brinkman. De rol van bestuurslid kwam bovenop de activiteiten die Jaap al jaren uitvoert in het kader van de jaaruitvoering, die in 2010 op 10 april was. De titel was “Spring is in the Air”. Voor de pauze begon de eerste groep van de AMV gevolgd door de slagwerkgroep met Metal Beat en Lente Kriebels. Daarna de tweede groep van de AMV en het Midden Orkest met Olympic Dreams deel 2, Les Miserables, Beatles in Concert en Any Dream Will Do. Het blok voor de pauze werd afgesloten door de Big Band met Fly me to the moon, Freckle Face, On the sunny side en Hay Burner.

De tweede helft van de avond was voor een groot deel voor de fanfare. Eerst O Fortuna, Legend of the Mountain, Mary Poppins en Ever so Samba. Daarna de slagwerkgroep met Marcia a la Turk en Flight of the Bumble Bee. Vervolgens weer de fanfare met Sax in the City, Here comes the sun en Music from the Incredibles. Als afsluiting Midden Orkest en Fanfare samen met zangeres en combo: “Mijn Pakkie An”.

3 juni 2010, avondvierdaagse Stadhuisplein. Drummers zijn altijd populair bij het jonge volk.

Koninginnedag (dus 30 april, niet Koningsdag op de 27^e) was min of meer ouderwets. Eerst de aubade op de Markt om 09:00. In 2010 voor het eerst samen met het Oranje koor, waarbij Old and Wise en Here Comes the Sun samen werden gezongen. Later op de dag zaten we bij verzorgings tehuis Monteverdi en 's avonds om 19:00 in het voorprogramma van de taptoe.

Op 4 mei was de dodenherdenking, gevolgd op 13 mei door de eerste poging dat jaar om een concert te geven bij de Rijneke Boulevard. Helaas was 13 mei Hemelvaartsdag en was er daardoor onvoldoende bezetting.

29 mei 2010, Big Band bij winkelcentrum Noordhove

Als afsluiting van de maand mei speelde de Big Band op de 29e bij winkelcentrum Noordhove.

De drukste periode is voor K&V meestal tussen Koninginnedag en het begin van de zomer vakantie. Dus op 3 juni de intocht van de avond vierdaagse, en op 10 juni van de rolstoel vierdaagse. Twee dagen later op de 12e deden we een promotieconcert in de Dorpsstraat en op de 18e hetzelfde in het Stadshart. Ook op de 12e speelde het Midden Orkest bij basisschool de Triangel. En op 18-19 juni waren er ook nog eens muziek examens. Op de 18e waren

geslaagd Talissa de Rijke en Benthe Smithuis als houtleerlingen voor het A diploma. Op zaterdag haalden in Schoonhoven Luc Hogervorst, Tom Wagner, Bart Bos en Sascha van Putten hun A diploma, Virgil Woerdings zijn B diploma en Arjen van Putten zijn C diploma.

De tweede poging om bij de Rijneke Boulevard te spelen was op 26 juni. Helaas moesten wij ook deze afzeggen wegens onvoldoende bezetting. Wat wel door ging was de slagwerkmiddag op de 30e (zeer geslaagd).

Secretaris Ton Huybrechts had aangegeven dat hij met de zomer vakantie zijn taak als secretaris zou neerleggen. Hij is vervangen door Hans te Voert.

Vlak voor de vakantie heeft de Big Band op 3 juli gespeeld voor het huwelijk van Emile Chapin, in de Drie Hooibargen (het zou best kunnen dat het toen ondertussen anders heette; vergeef mij in dat geval mijn ouderwetse benaming).

Promotieconcert in het Stadshart, 18 juni 2010

Vers na de vakantie, en waarschijnlijk met weinig embouchure, hebben we op 14 augustus een concert gegeven in winkelcentrum Mariahoeve. Diezelfde maand is er een plan ontstaan om samen met het koor “Invasion”, onder leiding van Hans de Wit, in het jaar 2011 de West Side Story uit te voeren. Hoe dat zo kwam is een beetje geschiedenis: in 1990 hebben we samen met een koor van Hans de Wit met groot succes Porgy & Bess gedaan. Dus we waren eigenlijk oude bekenden van elkaar.

Volgens de planning zouden we op 4 september een promotie concert hebben gegeven in de Dorpsstraat, maar dat zal ongetwijfeld niet door zijn gegaan omdat we er eindelijk in zijn geslaagd voldoende leden bij elkaar te krijgen om het concert bij de Rijnke Boulevard te geven. Drie keer is scheepsrecht laten we maar zeggen. Dirigent Michel Ponsioen was toen verhinderd, hij werd vervangen door Wouter Kluck. Het meest gedenkwaardige deel van dat concert (behalve dat het erg mooi weer was), was dat Wouter een stuk aftelde als “1, 2, 3, 4” en wij vervolgens volledig correct met een $\frac{3}{4}$ maat inzetten. Oeps. Wouter sloeg af en deed die inzet dus nog even opnieuw.

In de jaren ‘90 zaten we regelmatig in het Stadstheater, maar door diverse omstandigheden zijn die kansen ongeveer na de eeuwwisseling scherp verminderd. Echter, op 18 september zaten we tijdens cultuur lokaal in de grote zaal van het Stadstheater. Het promotieconcert dat op de 4^e niet door was gegaan is op 25^e alsnog uitgevoerd.

Het plan om samen met het koor de West Side Story te doen was geen lang leven beschoren: op 2 oktober is in elk geval wat ons betreft daar de stekker uit getrokken. Laten we het houden op “muzikale verschillen van inzicht”.

Die teleurstelling werd van 5 tot 7 november een beetje goed gemaakt doordat een kleine delegatie kon meespelen met de operette “Viktoria und ihr Husar” in het Stadstheater. Voor een volle zaak spelen, altijd leuk.

Daarmee was de kerst periode weer aangebroken: op 11 december in winkelcentrum Mariahoeve, gevolgd op 12 december door het Midden Orkest bij kinderboerderij ‘t Geertje. Kaarsjesavond viel deze keer op 14 december. Op de 15^e en 16^e was de kerstmarkt in de Dorpsstraat. Wij speelden toen op het pleintje voor de Pasta Company; op de 16^e was dat in de sneeuw. De afsluiting van de kerstconcerten was ons jaarlijks optreden in winkelcentrum Leidsenhage op de 18^e. Op het moment dat wij er waren was er ook een groep “Kerst vrouwen/dans mariekes” actief, die leuk inspeelden op onze aanwezigheid door tegelijkertijd onder begeleiding van onze muziek hun act uit te voeren. Alsof het ge oefend was.

Linksboven: Mariahoeve
Middenboven: 't Geertje
Rechtsboven: Kaarsjesavond
Linksonder: Dorpsstraat in de sneeuw
Middenonder: Leidsenhage